

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (77), март 2019 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Народното събрание прие Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни	3
Комисията за защита на личните данни отчете пред Народното събрание дейността си през 2018 г.	5
Комисията за защита на личните данни отбеляза Европейския ден за защита на данните	7
КЗЛД прие списък на видовете операции по обработване на лични данни, за които се изисква извършване на оценка на въздействието	9
КЗЛД издаде информационна брошура с разяснения по практическото прилагане на Регламент (ЕС) 2016/670	10
Заседания за Европейския комитет по защита на данните	16
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	18
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	19
Решения по искания	19
Решения по жалби	23
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	103

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ПРИЕ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 24 януари 2019 г. Народното събрание прие на второ четене Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД). След приемането на закона, председателят на парламентарната Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред, която бе водеща по разглеждането на ЗИДЗЗЛД - Цветан Цветанов, заяви „Този може би е един от малкото закони – всички политически формации, представени в българския парламент, гласуваха единодушно всички текстове, без да има абсолютно никакви възражения.“ Г-н Цветанов благодари на всички, участвали в работата по закона, като изказа специална благодарност на Комисията за защита на личните данни, поради нейната постоянна ангажираност в този процес.

Проектът на ЗИЗЗЛД бе внесен от Министерския съвет на 18.07.2018 г., а първото гласуване бе на 19.09.2018 г. След неговото приемане на 24 януари 2019 г., с указ на президента от 4 февруари 2019 г., на закона бе наложено вето върху чл. 25з, с който се имплементира чл. 85 от Регламент (ЕС) 2016/679, изискващ постигане на съгласуваност правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели и за целите на академичното, художественото и литературното изразяване. На пленарно заседание, състояло се на 20 февруари 2019 г. Народното събрание прие ЗИДЗЗЛД повторно с отхвърляне на вето на президента.

Законодателните промени в досега действащия ЗЗЛД бяха наложени с цел имплементиране в националното законодателство на новата европейска правна рамка в областта на защитата на личните данни. От 25 май 2018 г. в Европейския съюз започна прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. Другият основен документ, който се прилага от 6 май 2018 г., е Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни.

Въпреки че по правило Регламентът има пряко действие и не се налага въвеждане на нормите му в националното законодателство, Регламент (ЕС) 2016/679 има и елементи на директива. Затова с проекта на закон в частта, с която се въвеждат мерки по изпълнение на Регламента, се регламентират както въпросите, по които той е оставил свобода на държавите членки да преценят дали и до каква степен да уредят определен въпрос, така и въпросите, които изискват изрично въвеждане на законодателни мерки на национално ниво.

От приемането през 2016 г. на пакета на ЕС за реформа на защитата на личните данни, КЗЛД работи активно по подготовката на необходимите изменения и допълнения в националното законодателство. В резултата на усилията на КЗЛД и на другите ангажирани ведомства бе изготвен проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД). Подготвеният в края на 2017 г. от КЗЛД в сътрудничество с МВР проект бе предоставен на вниманието на МВР за предприемане на действия по компетентност за инициране на предложените законодателни промени. Проектът бе представен за обществено обсъждане от неговия вносител,

Министерство на вътрешните работи, на 30.04.2018 г. Общественото обсъждане продължи 1 месец (до 30.05.2018 г.), като в този период постъпиха множество предложения, становища и коментари. В резултат на техния анализ, експертната работна група по законопроекта предложи нови текстове и въведе нови формулировки за случаите, за които прецени, че това е целесъобразно. При подготовката на измененията и допълненията на ЗЗЛД бе свършена огромна по обем работа от екипа юристи на КЗЛД. В хода на общественото обсъждане финалният документ с бележките и предложенията на граждани, организации и институции и съответно коментарите на КЗЛД по тях бе с обем от 400 страници. Няма нито едно становище по законопроекта, което да не е детайлно анализирано и обсъдено. Актуализираният проект на ЗИДЗЗЛД бе одобрен с решение на Министерския съвет №503 от 18 юли 2018 г. и бе депозиран в Народното събрание на същата дата. След приемане на законопроекта на първо четене от Народното събрание, към водещата комисия – Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, бе сформирана работна група, като в състава ѝ са включени редица заинтересовани страни, които съвместно с представители на КЗЛД, МВР и парламента, да коментират насоките на предлаганите законодателни промени с цел прецизиране на окончателната редакция на разпоредбите на закона и намиране на консенсус по неговите текстове. Представителите на КЗЛД вземат активно участие в работна група за финализиране на законопроекта и постигане на разумен компромис по текстовете му със съответните заинтересовани страни.

Проектът на ЗИДЗЗЛД е съгласуван неформално в предварителен порядък с Европейската комисия, като нейните коментари и бележки са отразени в окончателната му редакция.

В структурно отношение ЗИДЗЗЛД:

- отменя редица текстове от досега действащия ЗЗЛД, които вече имат изрична уредба в Общия регламент относно защитата на данните и тази уредба се прилага пряко (принципи, права на физическите лица, задължения на АЛД, трансфери на лични данни в трети държави);
- изменя и актуализира норми в съответствие с философията и духа на Общия регламент относно защитата на данните (задачи и правомощия на КЗЛД в качеството ѝ на надзорен орган, упражняването на правата на субектите на данни, средства за правна защита);
- разписва нови текстове, необходимостта от които произтича от Регламент (ЕС) 2016/679 (намирането на баланс между защитата на личните данни и свободата на изразяване и на информация, обработване на ЕГН, обработване на лични данни в трудовия контекст, обработване за целите на архивирането в обществен интерес, научни, исторически изследвания или за статистически цели, опазване на професионална тайна);
- предлага норми, с които разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680 да бъдат въведени в националното законодателство (глава 8 от закона).

След приемането на ЗИДЗЗЛД задължително предстои издаване на нови и/или актуализиране на съществуващи вътрешни подзаконови актове на КЗЛД, касаещи реда и методите за осъществяване на контролната дейност на комисията, каквито са ПДКЗЛДНА, Инструкцията за контролната дейност, Методиката за извършване на секторна проверка и др. Първият подзаконов акт, който се очаква да бъде приет от КЗЛД, е Правилникът за нейната дейност и дейността на администрацията ѝ. Освен че ще регламентира произтичащите от Общия регламент относно защитата на данните структурни промени в административната организация на институцията, Правилникът ще уреди реда и условията, по които се развиват производствата пред КЗЛД във всички нови направления на дейност. В 6-месечен срок от влизането на ЗИДЗЗЛД в сила КЗЛД ще приеме и останалите подзаконови актове, които са предвидени в самия закон. За тези, които в рамките на механизма за съгласуваност изискват становище на Европейския комитет по защита на данните, ЗИДЗЗЛД предвижда 12-месечен срок за приемането им. Своевременното финализиране на процеса по изграждане на подзаконовата правна рамка в областта на защитата на личните данни в Република България е гаранция за провеждане на политика от надзорния орган в условията на правна сигурност, прозрачност и предвидимост.

Законът за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни е публикуван в Държавен вестник, бр. 17 от 26.02.2019 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2018 Г.

На 28 февруари 2019 г. 44-то Народно събрание прие Годишния отчет на Комисията за защита на личните данни за 2018 г. Отчетът бе представен в пленарната зала от председателя на КЗЛД, Венцислав Караджов.

Годишният отчет на КЗЛД за 2018 г. е депозиран в деловодството на Народното събрание на 28 януари 2019 г. Състои от 122 страници, обособени в 14 основни раздела. Депозиран е съгласно чл. 7, ал. 6 от

Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

В отчета е представена информация за основните направления на дейност на КЗЛД през 2018 г., като са отразени промените, настъпили със започване от 25 май 2018 г. на прилагането на нови правила на ЕС в областта на защитата на личните данни, и по-специално - Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679, Общ регламент относно защитата на данните).

Направен е анализ на степента на постигане на целите и приоритетите за 2018 г. сред които са участието на КЗЛД в първото Българско председателство на Съвета на ЕС през 2018 г., информационно разяснителните дейности на КЗЛД относно прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679; работата по проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗЗЛД (ЗИДЗЗЛД) с цел въвеждане на мерки по изпълнението на Регламент (ЕС) 2016/679 и транспониране на Директива 2016/680 в българското законодателство; домакинство на серия от събития, състояли се в София, в рамките на 40-ата юбилейна Международна конференция на органите за защита на данните и неприкосновеността; приносът за постигане на стратегическата цел за пълноправното членство на Република България в Шенгенското пространство. Отчетено е създаването на организация и разработване на информационна система за поддържане на информационните регистри на КЗЛД. Предоставена е информация за изпълнението през 2018 г. на Стратегията на КЗЛД за развитие в областта на защитата на личните данни (Хоризонт 2022), както и на Плана за нейното изпълнение.

В Годишния отчет за 2018 г. е предоставена статистическа информация и е извършен анализ на контролната и административнонаказателната дейност на КЗЛД, разглеждането на жалби на граждани и предоставянето на консултации на физически лица и администратори на лични данни. Анализирани са специфични казуси от практиката на комисията във връзка със защита на правата на физическите лица и е представен е анализ на съдебната практика по обжалвани решения на КЗЛД.

Разглеждането на жалби, подадени от физически лица срещу АД, за нарушения на правата им, предвидени в ЗЗЛД, е едно от правомощията на КЗЛД като част от осъществяването на цялостна контролна дейност в областта на защитата на личните данни. През 2018 г. КЗЛД е сезирана с над 784 жалби, подадени от физически лица с твърдения за нарушения на правата им при обработване на личните им данни. За сравнение, за 2017 г. постъпилите жалби са били не повече от 480 броя.

Забелязва се повишаване на броя на постъпилите жалби след 25 май 2018 г., откогато се прилага Общият регламент относно защита на личните данни. След тази дата са постъпили над 531 броя жалби. Повишаването на активността на гражданите за подаване на жалби обаче не може да се обвърже и с повишаване на броя на нарушенията при обработване на лични данни. Подобна статистика може да бъде направена едва след приключване на производствата, които са образувани пред КЗЛД по повод постъпилите жалби. Комисията счита, че активността на гражданите относно опазване на правата им при обработване на лични данни се дължи на присъствието на множество коментари, анализи, интервюта и други журналистически материали в медийната среда.

Секторите на дейност на АЛД, срещу които през 2018 г. най-често са постъпвали жалби от физически лица, са телекомуникации (135 жалби), осъществяване на видеонаблюдение (84 жалби), банки и кредитни институции (67 жалби), изпълнителна власт (41 жалби), медии (35 жалби), трудови и осигурителни услуги (25 жалби), образование (23 жалби), съдебна власт (16 жалби).

Размерът на наложените наказания от КЗЛД с постановените от нея за 2018 г. административни актове е в размер на 365 300 лв. Събраните през 2018 г. суми по постановени решения на КЗЛД са в размер на 165 200 лв., като 74 500 лв. от тях са събрани принудително от НАП.

В отчета за 2018 г. информацията за **контролната дейност** на КЗЛД е разделена на два периода – преди започване прилагането на Регламент 2016/679 и след това. **Преди 25 май 2018 г.** в резултат на контролната дейност са съставени 239 констативни акта, издадени са 4 задължителни предписания и са съставени 7 акта за установяване на административни нарушения.

За осъществяване на контролната дейност в чл. 58, пар. 1 от Регламента са посочени различните правомощия за разследване, включително и под формата на проверки (одити) във връзка със защитата на данните за изясняване на факти и обстоятелства във връзка с подадени жалби, сигнали и в изпълнение на решения на КЗЛД. В зависимост от констатациите на разследванията и за постигане целите на закона в чл. 58, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени корективни правомощия на КЗЛД, които надзорният орган може да упражни и приложи спрямо обектите на контрол. В резултат на проведени разследвания, **след 25 май 2018 г.** са съставени 58 констативни акта, отправени са 9 официални предупреждения, издадени са 5 разпореждания до АЛД за съобразяване на операции по обработване на данните с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и е съставен 1 акт за установяване на административно нарушение.

Във връзка с изпълнение на задължението на АЛД по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 да уведомяват КЗЛД, респ. и физическите лица, субекти на данни, **за настъпили нарушения на сигурността на данните**, към края на 2018 г. в КЗЛД са постъпили 33 бр. такива уведомления от различни АЛД, локализирани на територията на Република България, страни - членки на ЕС, както и страни извън ЕС.

През 2018 г. Комисията за защита на личните данни е изразила **официални становища** по 36 искания, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД до 25.05.2018 г., както и по чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Общия регламент относно защитата на данните, след влизане в сила на същия. Изразените становища са в три основни направления:

- Становища по въпроси, свързани със защитата на личните данни;
- Участие в процедури по съгласуване на проекти на нормативни актове, имащи отношение към въпроси, свързани със защита на личните данни;
- Становища по проекти на кодекси за поведение.

Специален раздел в Годишния отчет отразява **дейностите, свързани с подготовката за прилагането на новата правна рамка на ЕС** в областта на защитата на личните данни, а именно – работата по изготвяне на Проект на ЗИДЗЗЛД, публикуването и разпространението на практически насоки и разяснения на КЗЛД от Общия регламент, провеждането на национална информационно-разяснителна кампания на КЗЛД по новата правна рамка.

Отчетено е изпълнението на задължението КЗЛД да бъде уведомена за определено Длъжностно лице по защита на данните, като през 2018 г. в Комисията са получени 3222 уведомления от АЛД или ОЛД (администратори или обработващи лични данни).

Предоставена е информация за дейността на **КЗЛД като наблюдаващ орган относно сигурността на данните съгласно Закона за електронните съобщения**, като са представени статистика и анализ на исканията за достъп до трафични данни и на получените протоколи за унищожени трафични данни.

В изпълнение на изискванията по Закона за достъп до обществена информация в Годишния отчет е включен **Отчетът за постъпилите заявления за достъп до обществена информация и искания за повторно използване на информация от общественния сектор за 2018 г.**

Предоставена е информация за **участието на КЗЛД в механизмите за съгласуваност и сътрудничество в рамките на ЕС**, както и относно **международната дейност на Комисията**.

Отчетени са институционалното взаимодействие, информационната дейност, проектните дейности, административният капацитет и финансовото състояние на КЗЛД.

Годишният отчет за 2018 г. завършва с дефинирането на целите и приоритетите, които за 2019 г. са:

1. Обезпечаване на дейностите на КЗЛД с необходимите човешки и технически ресурси в областта на защитата на личните данни.
2. Приемане на подзаконовата правна уредба в областта на защитата на личните данни.
3. Нов фокус на контролната дейност.
4. Принос към усилията за пълноправно членство на Република България в Шенген и ВИС.
5. Популяризиране на дейността на Европейския комитет по защита на данните.
6. Засилване на международното сътрудничество във връзка с изискванията на Общия регламент относно защитата на данните за „обслужване на едно гише“.
7. Продължаване на информационно-разяснителната кампания на КЗЛД.

Годишният отчет на КЗЛД е публикуван на институционалния сайт в раздел „Годишни отчети“.

НА 28 ЯНУАРИ КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 28 януари 2019 г. Комисията за защита на личните данни традиционно отбелязва Европейския ден за защита на данните. Този ден се нарича „европейски“, тъй като идеята за отбелязването му е инициирана от Съвета на Европа, но понастоящем 28 януари се чества в много страни не само в Европа, а и в целия свят. Отбелязването на Европейския ден за защита на личните данни в международен мащаб създава възможности за диалог и сътрудничество между всички заинтересовани страни – органи за защита на личните данни, правителства, индустрия, академични среди, неправителствени организации и не на последно място – самите субекти на данни. Основната цел на това честване е повишаване на информираността и насърчаване на инициативите и добрите практики за разбиране правата, правилата, рисковете и гаранциите, свързани с обработването и защитата на личните данни. Създава се среда за диалог, насърчава се спазването на правилата за поверителност на личната

информация, стимулира се развитието на инструментите, предоставящи на хората контрол върху техните лични данни.

И тази година на 28 януари бе обявен традиционният за КЗЛД „Ден на отворените врати”. Работните помещения на служителите от администрацията бяха отворени за всички, желаещи да се запознаят с тяхната работа и да получат актуална информация по интересувачи ги въпроси. Едновременно с това, в зала „Заседателна” на Комисията бе открита „Приемна” за граждани и администратори на лични данни, в която група експерти отговаряха на поставени въпроси и казуси. Основните засегнати теми касаеха съгласието за обработка на лични данни и разпределението на отговорностите между фигурите на администратора и обработващия. И двете страни – и посетителите, и експертите на КЗЛД споделиха мнението, че дискусиата е помогнала за взаимна обмяна на информация и е била изключително полезна.

Една от основните мисии на КЗЛД е да насърчава осведомеността и да формира на национално ниво ценностите на гражданите в областта на защита на личните данни. Във връзка с това, както и по повод Европейския ден на защита на личните данни, стартира разпространението на трета по ред информационна брошура на КЗЛД, разясняваща правата на физическите лица за защита на техните лични данни. Брошурата е озаглавена „Нови моменти относно правото на защита на личните данни на физическите лица съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, GDPR”. Публикувана е на институционалния сайт, а 2 000 на брой печатни материали са на разположение в сградата на Комисията. Предвидено е тяхното разпространение и при провеждане на мероприятия с участието на КЗЛД.

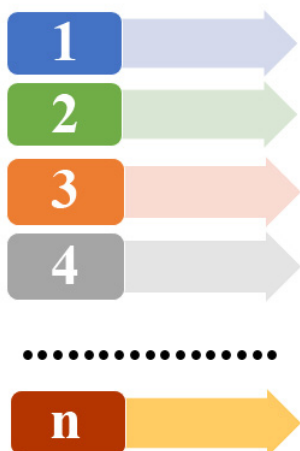

Тази година, за трети пореден път бе обявен носител на учреденото от КЗЛД отличие „Годишна награда за журналистика“, което се дава за публикации, предавания и обществено значими прояви на журналисти, отразявали редовно дейността на институцията през изминалата календарна година. На общо мероприятие на Комисията и нейната администрация, председателят, Венцислав Караджов **награди репортерите от Българското национално радио, програма „Хоризонт”, за цялостен журналистически принос през 2018 година** относно популяризиране на дейността на Комисията, правата на гражданите и тяхната

неприкосновеност. Институцията благодари на репортерите и на целия екип на Българското Национално Радио за активното и обективно отразяване на разяснителната кампания на КЗЛД, както и на промените, свързани с новите европейски правила относно защитата на личните данни, чието прилагане започна през май 2018 г. Подчертано бе значението на медиите за достигане на информацията до всеки един бизнес, до публичните институции и до гражданите, които да разберат, че промяната е съществена за начина, по който трябва да бъдат обработвани и защитавани личните данни.

По традиция, КЗЛД избра Европейския ден за защита на личните данни, за да депозира в Народното събрание Годишния отчет за своята работа през изминалата 2018 г.

КЗЛД ПРИЕ СПИСЪК НА ВИДОВЕТЕ ОПЕРАЦИИ ПО ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВА ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

На свое редовно заседание, проведено на 06.02.2019 г. Комисията за защита на личните данни прие списък на видовете операции по обработване на лични данни, за които се изисква извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните. Съставянето и оповестяването на този списък е задължение на надзорния орган съгласно чл. 35, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно чл. 35, пар. 1 от Регламента „Когато съществува вероятност определен вид обработване, по-специално при което се използват нови технологии, и предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица, преди да бъде извършено обработването, администраторът извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни.“

Целта на списъка е да подпомогне администраторите при изпълнение на задължението им по чл. 35, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 да извършват оценка на въздействието.

Този списък не е изчерпателен и при необходимост може да бъде актуализиран. Администраторите на лични данни трябва да обърнат внимание на обстоятелството, че следва да бъде извършена оценка на въздействието и за случаи, които не са включени в списъка, ако се прецени, че определен вид обработване на лични данни може да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица.

СПИСЪК

**на видовете операции по обработване на лични данни,
за които се изисква извършване на оценка на въздействието върху защитата на
данните съгласно чл. 35, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679**

I) Общи положения

Настоящият списък на операциите по обработване на лични данни, за които се изисква извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните, е приет от Комисията за защита на личните данни на основание чл. 35, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679, след получаване на становище от Европейския комитет по защита на данните в рамките на механизма за съгласуваност.

Настоящият списък е неизчерпателен, като същият може да бъде актуализиран при необходимост, по реда на неговото приемане.

Целта на настоящия списък е да подпомогне администраторите при изпълнение на задължението им по чл. 35, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 да извършват оценка на въздействието винаги, когато съществува вероятност определен вид обработване да поради висок риск за правата и свободите на физическите лица, дори и когато операциите по обработване не са посочени в настоящия списък.

Настоящият списък е съставен въз основа на Насоки относно оценката на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) и определяне дали съществува вероятност обработването „да породи висок риск“ за целите на Регламент (ЕС) 2016/679, приети от Работна група по чл. 29 на 4 април 2017 г., последно преработени и приети на 4 октомври 2017 г., впоследствие потвърдени от Европейския комитет по защита на данните на 25 май 2018 г.

II) Видове операции по обработване, които изискват извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните

Администраторите на лични данни, чието основно или единствено място на установяване е на територията на Република България, следва да извършват оценка на въздействието върху защитата на обработваните от тях лични данни във всички случаи, когато съществува вероятност определен вид обработване да породи висок риск за правата и свободите на субектите на данни, вкл. в случаите по чл. 35, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и при следните видове операции по обработване:

1. Машабно обработване на биометрични данни за целите на уникалната идентификация на физическо лице, което не е спорадично.
2. Обработване на генетични данни с цел профилиране, което поражда правни последици за субекта на данни или по подобен начин го засяга в значителна степен.
3. Обработване на данни за местоположение с цел профилиране, което поражда правни последици за субекта на данни или по подобен начин го засяга в значителна степен.
4. При невъзможност за предоставяне на информация на субекта на данни по чл. 14 от Регламент (ЕС) 2016/679 или ако предоставянето на тази информация изисква несъразмерно големи усилия, или има вероятност да направи невъзможно, или сериозно да затрудни постигането на целите на обработване, когато това е свързано с машабно обработване на данни.
5. Обработване на лични данни, осъществявано от администратор с основно място на установяване извън ЕС, когато определеният за негов представител в ЕС е разположен на територията на Република България.
6. Редовно и систематично обработване, при което предоставянето на информацията по чл. 19 от Регламент (ЕС) 2016/679 от администратора на субекта на данни е невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия.
7. Обработване на лични данни на деца при пряко предлагане на услуги на информационното общество.
8. Осъществяване на миграция на данни от съществуващи към нови технологии, когато това е свързано с машабно обработване на данни.

КЗЛД ИЗДАДЕ ИНФОРМАЦИОННА БРОШУРА С РАЗЯСНЕНИЯ ПО ПРАКТИЧЕСКОТО ПРИЛАГАНЕ НА РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679

Информационно-разяснителната дейност на Комисията за защита на личните данни е с постоянен характер и нейната цел е посланията да достигнат до максимално широк кръг заинтересовани лица. Като единствен надзорен орган по защитата на личните данни в Република България, КЗЛД има отговорността да провежда широка разяснителна кампания и на достъпен език да популяризира реформата в ЕС в областта на личните данни и правната рамка, която създава Общият регламент относно защита на данните (General Data Protection Regulation – GDPR, Регламент (ЕС) 2016/679).

Във връзка с това, както и по повод Европейския ден за защита на личните данни, КЗЛД издаде и стартира разпространението на информационна брошура, озаглавена „**Нови моменти относно правото на защита на личните данни на физическите лица съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, GDPR**”. Брошурата е трета поред, като в предходната 2018 г. бяха издадени първите две такива, чиято цел е разясняване на ключови въпроси, които да подпомогнат прилагането на Общия регламент –

„10 практически стъпки за прилагане на Общия регламент относно защитата на личните данни“ и „Практически въпроси на защитата на личните данни след 25 май 2018 г.“.

В брошурата се разясняват правата на физическите лица, свързани със защита на техните лични данни, тъй като новата правна рамка въвежда по-високи стандарти за защита на данните, разширени права на физическите лица и нови задължения на администраторите на лични данни.

Информационната брошура е публикувана на институционалния сайт и е отпечатана в 2 000 екземпляра, които ще бъдат разпространявани в

сградата на КЗЛД, както и на събития с участието на КЗЛД.

В настоящия брой на бюлетина публикуваме пълния текст на брошурата:

Нови моменти относно правата на физическите лица съгласно Регламент (ЕС) 2016/679

I. Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679, GDPR) защитава основни права и свободи на физическите лица и по-специално правото на защита на личните данни. В същото време регламентът осигурява свободно движение на лични данни в рамките на Европейския съюз.

С цел да предостави на гражданите по-голям контрол върху техните данни, Общият регламент отделя специално внимание на правата на физическите лица, които са разширени и засилени спряно действащата преди 25 май 2018 г. правна рамка:

1. Права на субекта на данни съгласно Общия регламент за защита на личните данни

Според Общия регламент за защита на личните данни субектът на данни (физическото лице, за което се отнасят данните) има право на:

- Информираност (във връзка с обработването на личните му данни от администратора);
- Достъп до собствените си лични данни;
- Коригиране (ако данните са неточни);
- Изтриване на личните данни (право „да бъдеш забравен“), което обаче не е абсолютно;
- Ограничаване на обработването от страна на администратора или обработващия лични данни;
- Преносимост на личните данни между отделните администратори;
- Възражение спрямо обработването на негови лични данни;
- Субектът на данни има право и да не бъде обект на решение, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включващо профилиране, което поражда правни последствия за субекта на данните или по подобен начин го засяга в значителна степен;
- Право на защита по съдебен или административен ред, в случай, че правата на субекта на данни са били нарушени.

2. Информация, която субектът на данни има право да получи от администратора на лични данни при предоставянето на своите лични данни

Физическото лице, което е субект на данни, има право да получи информация за администратора на лични данни, както и за обработването на личните му данни. Тази информация включва:

- Данни, идентифициращи администратора, както и негови координати за връзка, вкл. координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните (ако има такава);
- Целите и правното основание за обработването;
- Получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива;
- Намерението на администратора да предаде личните данни на трета страна (когато е приложимо);
- Срока на съхранение на личните данни;
- Съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането (ако има такава);
- Информация за всички права, които субектът на данни има;
- Правото на жалба до надзорния орган.

Посочената информация не се предоставя, ако субектът на данни вече разполага с нея или е налице законова забрана или обективна невъзможност.

3. Случаи, в които субектът на данни има право да поиска от администратора изтриване на неговите лични данни

Субектът на данни може да поиска изтриване, ако е налице едно от следните условия:

- Личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани;
- Субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните и няма друго правно основание за обработването;
- Субектът на данните възразява срещу обработването и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество;
- Личните данни са били обработвани незаконосъобразно;
- Личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на ЕС или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора;
- Личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на дете.

4. Ограничаване на обработването на данни от страна на администратора

Регламентът предвижда такава възможност за субекта на данни, но за целта са необходими конкретни условия, сред които:

- Точността на личните данни се оспорва от субекта на данните. В този случай ограничаването на обработването е за срок, който позволява на администратора да провери точността на личните данни;
- Обработването е неправомерно, но субектът на данните не желае личните данни да бъдат изтрети, а изисква вместо това ограничаване на използването им;

- Администраторът не се нуждае повече от личните данни за целите на обработването, но субектът на данните ги изисква за установяването, упражняването или защитата на правни претенции;
- Субектът на данните е възразил срещу обработването в очакване на проверка дали законните основания на администратора имат преимущество пред интересите на субекта на данните.

5. Ново право на преносимост на данните

С цел да отговори на новите реалности и да улесни физическите лица, Регламентът въвежда т.н. „право на преносимост“. Субектът на данните има право да получи личните данни, които го засягат и които той е предоставил на администратор, в структуриран, широко използван и пригоден за машинно четене формат и има правото да прехвърли тези данни на друг администратор без възпрепятстване от администратора, на когото личните данни са предоставени, когато обработването е основано на съгласие или на договорно задължение и обработването се извършва по автоматизиран начин. Когато упражнява правото си на преносимост на данните, субектът на данните има право да получи и пряко прехвърляне на личните данни от един администратор към друг, когато това е технически осъществимо.

6. Право на възразение срещу обработването на лични данни за целите на директния маркетинг

Физическите лица запазват съществуващото и досега право на възразение срещу обработването на личните данни. В подобни случаи администраторът на лични данни е длъжен да прекрати обработването, освен ако не докаже, че съществуват убедителни законови основания, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни, или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции.

Важно е да се знае, че при възразяване срещу обработването на лични данни за целите на директния маркетинг, обработването следва да се прекрати незабавно и безусловно.

7. По-високо ниво на защита на личните данни на деца

На децата се полага специална защита на личните данни, тъй като те не познават достатъчно добре съответните рискове, последици и гаранции, както и своите права, свързани с обработването на лични данни. Тази специална защита следва да се прилага по-специално за използването на лични данни на деца за целите на маркетинга или за създаване на личностни или потребителски профили и събирането на лични данни по отношение на деца при ползване на услуги, предоставяни пряко на деца. Във връзка с прякото предлагане на услуги на информационното общество на деца, обработването на данни на дете е законосъобразно, ако детето е поне на 14 години. Ако детето е под 14 години, това обработване е законосъобразно само ако и доколкото такова съгласие е дадено или разрешено от носещия родителска отговорност за детето.

II. Важно е гражданите да знаят за новите правила, които Регламентът въвежда по отношение даването на СЪГЛАСИЕ за обработване на лични данни.

Гражданите трябва да знаят, че в случай, че администраторът на лични данни разполага със законово право или задължение, или друго правно основание за обработване на личните данни на лицата, като например договор, той няма нито задължение, нито потребност да изиска съгласието на лицето.

Регламентът определя висок стандарт за съгласието, но най-голямата промяна е това, което на практика наричаме „механизми за съгласие“. Тези механизми трябва да са ясни и подробни методи на активно изразяване на съгласието, включително документиране на съгласие и съответно – лесни начини за оттегляне на съгласието.

Съществуват и специфични нови разпоредби относно съгласието на децата за онлайн услуги. Дава се възможност възрастта на децата да се определи на национално ниво при определени параметри. Ако се разчита на съгласието на децата, ще трябва да се въведат мерки за проверка на възрастта и да се положат „разумни усилия“, за да се провери родителската отговорност за съответната възраст.

Основните нови моменти по отношение на съгласието са следните:

- **Общи условия:** исканията за съгласие трябва да са отделни от другите условия. Съгласието не трябва да бъде предварително условие за получаване на услуга, освен ако не е необходимо за тази услуга;

- **Чрез активно действие:** предварително отменати квадратчета за съгласие са невалидни

- **Детайлност:** администраторите трябва да предоставят на гражданите детайлни варианти за даване на съгласие – отделно различните видове обработване, където е уместно;

- **Лица, които ще ползват съгласието:** трябва да бъде посочено името на администратора и третите страни, които ще разчитат на съгласието;

- **Документиране:** информацията за взето съгласие трябва да бъде съхранявана, за да може да се докаже, че дадено лице е дало съгласие, включително каква информация му е била предоставена и кога и как лицето се е съгласило;

- **Лесно се оттегля:** администраторите трябва задължително да информират гражданите, че имат право да оттеглят своето съгласие по всяко време и как да направят това. Трябва да бъде толкова лесно да се оттегли, колкото и да се даде съгласие. Това означава, че администраторите трябва да осигурят прости и ефективни механизми;

- **Липса на дисбаланс в отношенията между администратор и субект на данни:** съгласието няма да бъде дадено свободно, ако има зависимост в отношенията между лицето и администратора – това съгласие е неприложимо правно основание за обработване на лични данни от публичните органи, а в определени случаи и работодателите в частния сектор, които трябва да търсят алтернативна законова основа.

III. Съвети към гражданите по отношение Правото на защита:

Правата на лицата по отношение защитата на техните лични данни е препоръчително най-напред да бъдат упражнени пред администратора. Прякото сезиране на надзорния орган или на съда не би било от полза, тъй като в голяма част от случаите това би могло да забави тяхното удовлетворяване.

Субектът, който е бил сезиран в качеството на администратор, трябва да реагира на искането в рамките на срока, определен от законодателството, дори ако в отговор просто се казва, че не се обработват данни относно лицето, отпредило искането.

Следва да се има предвид, че преди да отговори на искането/жалбата, администраторът трябва да установи самоличността на лицето, отпредило искането, за да определи дали то действително е лицето, за което се представя, и по този начин да предотврати сериозно нарушение на изискванията за поверителност. Когато изискванията в закона за установяване на самоличността на субекта на данните, подаващ искането, не са достатъчни, те трябва да бъдат определени с решение на администратора. Принципът за добросъвестно обработване обаче изисква администраторите да не налагат прекалено тежки условия за установяване на самоличността. Достатъчно е да се изиска минимален обем от

данни, които позволяват идентифицирането. Например три имена и дата на раждане. Минималният обем от данни, достатъчен на администратора за идентифицирането на едно лице, може да варира в различни случаи.

Регламентът предвижда исканията, свързани със защитата на данните да се обработват и да им се отговаря безплатно от страна на администратора.

След като разгледа искането, администраторът на данните, в предвидения от закона срок, трябва да:

- да уважи искането и да уведоми лицето как искането му е било изпълнено; или
- да уведоми лицето, отпредило искането, защо неговото искане няма да бъде уважено.

Винаги, когато едно лице прецени, че неговите лични данни са обработени по начин който не съответства на законовите изисквания, то има право на защита.

Субектът на данни може да подаде жалба до надзорния орган по защита на личните данни (за Република България това е Комисията за защита на личните данни с адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2; електронна поща: kzld@cpdp.bg; интернет страница: www.cpdp.bg телефон за консултации по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679: 02/91-53-555). Във връзка с това, той трябва да получи информация от надзорния орган относно напредъка или резултата от процедурата по неговия случай, както и възможностите за обжалване на решението на надзорния орган. Формулярът и съдържанието на образеца на жалбата се определят от надзорния орган и в него трябва да се съдържа поне следната информация:

- ✓ данни за искателя (субекта на данни) – имена, адрес, телефон за връзка, електронен адрес (при наличие);
- ✓ естеството на искането – описание на фактите по конкретния случай; срещу кого е искането/жалбата, ако има данни за това;
- ✓ друга информация или доказателства във връзка с искането – документи, снимки, извлечения или всички други доказателства, свързани със случая, и които законът допуска;
- ✓ дата и подпис.

Всяко физическо или юридическо лице има право на ефективна съдебна защита срещу правно обвързващо решение на надзорен орган, което се отнася до тях. Това означава, че решенията на надзорния орган не са окончателни и могат да бъдат обжалвани в съда. Обжалване пред съда на действията на надзорния орган по защита на личните данни може да има и когато той:

- ✓ не изпълнява искане или
- ✓ не информира субекта на данните в рамките на три месеца след подаване на жалбата или сигнала за напредъка или резултата от искането.

Субектът на данните има правото да подаде жалба до компетентния съд за обезщетение на вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразно обработване на лични данни. В същото време, всяко лице, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди в резултат на нарушение на закона, има право на обезщетение от администратора или обработващия за претърпените вреди. Жалбата следва да бъде разгледана съобразно общите процесуални правила за съдебна защита при настъпили вреди.

ЗАСЕДАНИЯ ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През януари и февруари 2019 г. се проведеха две заседания на Европейския комитет по защита на данните. Обсъдени бяха широк кръг теми - предстоящият Брекзит; годишният преглед на споразумението „Щит за защита на личните данни между ЕС и САЩ“; насоките на Комитета относно сертифицирането; насоките относно Кодексите за поведение; списъците на случаите, при които следва да се извършва оценка на въздействието; обработването на уведомяванията за нарушаване на сигурността на данните и др.

Предстоящото излизане на Обединеното кралство от ЕС бе тема и на двете заседания, като бяха обсъдени възможните последици в областта на защитата на личните данни. Членовете на Комитета решиха да си сътрудничат и да обменят информация относно подготовката и наличните инструменти за прехвърляне на данни във Великобритания, след като Обединеното кралство вече няма да бъде част от ЕС. Приета бе информационна бележка, адресирана до търговските субекти и публичните органи относно прехвърлянето на данни в случай на Брекзит без сделка. **По отношение на потоците на данни от Европейското икономическо пространство (ЕИП) към Великобритания**, при липсата на споразумение между ЕС и Обединеното кралство (Брекзит без сделка), Обединеното кралство ще се превърне в трета страна от 00:00 ч. на 30 март 2019 г. В резултат на това, прехвърлянето на лични данни от ЕИП към Обединеното кралство ще трябва да се основава на някой от следните инструменти: Стандартни или Ad hoc клаузи за защита на данните, Задължителни корпоративни правила, Кодекси за поведение и Механизми за сертифициране, както и специфичните инструменти за трансфер на данни, с които разполагат публичните органи. При отсъствието на Стандартни клаузи за защита на данните или други подходящи мерки за защита, при определени условия може да се използват дерогации. **По отношение на потоците на данни от Обединеното кралство към ЕИП**, според правителството на Обединеното кралство, в случай на Брекзит без сделка ще продължи настоящата практика, която позволява личните данни да се движат свободно от Обединеното кралство към ЕИП.

Комитетът прие доклада относно втория годишен преглед на Щита за защита на личните данни между ЕС и САЩ, и приветства усилията, положени от правителството на САЩ и от Комисията за прилагане на Щита за защита на личните данни, особено предприетите действия за адаптиране на първоначалния процес на сертифициране, започването на служебен надзор и действия за прилагане, усилията за публикуване на редица важни документи, назначаването на нов председател и на трима нови членове на Агенцията за надзор на неприкосновеността на личния живот и гражданските свободи на САЩ, както и наскоро обявеното назначаване на постоянен омбудсман. С оглед на констатациите от втория съвместен преглед все още съществуват някои опасения относно прилагането на Щита за личните данни – липсата на конкретни гаранции, че е изключени масовото събиране и достъп до лични данни за целите на националната сигурност; недостатъчни правомощия на омбудсмана, недостатъчна ефективност на проверките за спазването на същността на принципите на Щита за личните данни. Съществуват и някои допълнителни опасения по отношение на необходимите проверки за спазване на изискванията при последващи трансфери на данни, обхвата на данните за човешките ресурси и процеса на повторно сертифициране, както и по отношение на останалите нерешени въпроси, повдигнати след първото съвместно преразглеждане.

Комитетът прие окончателна версия на насоките за сертифициране. На неговата първа пленарна сесия през май беше приет проект за насоки. Основната цел е да се определят всеобхватни критерии, които могат да се отнасят до всички видове механизми за сертифициране, създадени в съответствие с чл. 42 и чл. 43 от Общия регламент. Насоките изследват причината за сертифициране като инструмент за отчетност, предоставят обяснения за ключовите понятия в разпоредбите за сертифициране в чл. 42 и чл. 43, обясняват обхвата на това, което може да бъде сертифицирано

и очертават целта на сертифицирането. Насоките ще помогнат на държавите-членки, надзорните органи и националните органи по акредитация при разглеждането и одобряването на критериите за сертифициране в съответствие с чл. 42 и чл. 43 GDPR. Освен това Комитетът прие нов анекс, който е предмет на обществено обсъждане.

Комитетът прие становищата по списъците на оценката на въздействието върху защитата на данните, представени от Лихтенщайн и Норвегия. Тези списъци представляват важен инструмент за съгласуваното прилагане на Общия регламент относно защитата на данните в цялото ЕИП. Оценката на въздействието представлява процес за подпомагане на установяването и смекчаването на рисковете за защитата на данните, които биха могли да засегнат правата и свободите на физическите лица. Въпреки че, по принцип, преди да започне дейността по обработване, администраторът на лични данни трябва да оцени дали се изисква ОВЗД, националните органи за надзор изготвят и публикуват списък на видовете операции по обработване, които подлежат на оценка на въздействието върху защитата на данните. Тези две становища следват 22-те становища, приети по време на пленарната сесия през септември, и четирите, приети през декември, допълнително ще допринесат за установяване в цялото ЕИП, на общи критерии за списъците на случаите, при които се изисква оценка на въздействието върху защитата на данните в ЕИП.

Комитетът прие насоки за кодексите за поведение и органите за тяхното наблюдение. Целта е да се предоставят практически насоки и помощ за тълкуване във връзка с прилагането на членове 40 и 41 от Регламента и да се помогне изясняването на процедурите и правилата, свързани с представянето, одобряването и публикуването на кодекси за поведение, както на национално, така и на европейско равнище. Тези насоки следва да действат и като ясна рамка за всички компетентни надзорни органи, Съвета и Европейската комисия. Насоките са предмет на обществено обсъждане.

След искане от страна на Европейската комисия, **Комитетът прие становище относно клиничните проучвания**, в което се разглеждат по-специално аспектите, свързани с подходящите правни основания в контекста на клиничните изпитвания и повторното използване на данни от клинични изпитвания за научни цели.

На двете заседания бяха разгледани и други въпроси, като значението на международното сътрудничество при обработването на **уведомяванията за нарушаване на сигурността на данните** и др.

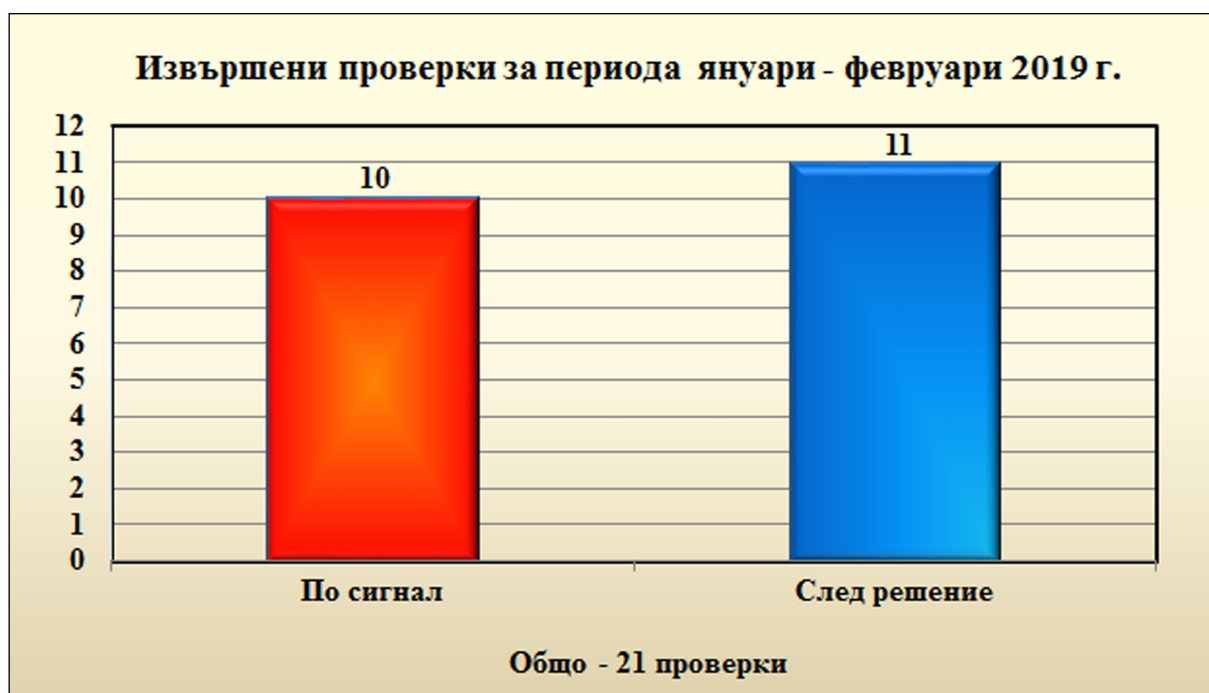
Европейският комитет по защита на данните прие своята двугодишна работна програма за 2019-2020 г. Работната програма се основава на потребностите, определени от членовете на Комитета като приоритет за хората, заинтересованите страни, както и планираните от законодателя на ЕС дейности.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2019 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през януари и февруари 2019 г. са извършени общо 21 проверки – 10 след постъпили в КЗЛД сигнали и 11 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 96 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на Регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като са издадени 2 (две) Предупреждения и 1 (едно) Официално предупреждение.

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-01-6/03.01.2019 год. гр. София, 01.02.2019 г.

ОТНОСНО: *Искане за издаване на разрешение за предоставяне на лични данни на физически лица на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за гражданската регистрация*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на 23.01.2019 г., разгледа искане с вх. № НДМСПО-01-6 / 03.01.2019 г. от г-жа М.И., в качеството ѝ на представляващ дружество „И.Б.Л.К.“ ЕООД, ЕИК *****. В искането е посочено, че дружеството е с предмет на дейност */inter alia/* управление на недвижими имоти и по този повод е сключен договор от 01.06.2018 г. по възлагане дейностите по управление и поддръжка на общите части на жилищна сграда с административен адрес гр. *****. Дейността може да бъде описателно обобщена като услуга „Професионален домоуправител“. Със Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) този вид дейност е законово регламентирана в чл. 19, ал. 8 от ЗУЕС.

Г-жа М.И. сочи, че по повод изпълнение на задълженията по така сключения договор, като лице на което са възложени правомощията на Управител на етажната собственост (ЕС) и на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), с искане вх. № АО-05-03-6123/08.08.2018 г., е отправена молба до общинската администрация на гр. Р. за предоставяне на трето заинтересовано лице на настоящи и постоянни адреси на собственици на самостоятелни обекти в етажната собственост, вписани в книгата на етажната собственост.

Поради неполучаване на надлежен отговор от общинската администрация в законоустановения срок, дружеството е обжалвало така формирания мълчалив отказ и с Решение № 116 от 07.12.2018 г. на Административен съд гр. Р., молбата за предоставяне на информация по реда на ЗГР е отхвърлена с мотив, че искането не попада в хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 1 от същия, тъй като юридическите лица не са в обхвата на тази норма като „трети лица“, а следва да се ползват от правната възможност, предвидена в т. 3 на същата алинея – разкриване на информация въз основа на законово изискване, на съдебен акт или на решение на КЗЛД. С оглед на изложеното, дружеството молител отправя до Комисията искане за издаване на решение по реда на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, за настоящите адреси на Н.Б.Г. и М.Н.Г. (евентуално три имена и настоящи адреси на техните наследници), вписани в книгата на етажната собственост като собственици на самостоятелен обект в жилищен блок, находящ се в гр. *****.

Искането за получаване на тази информация е мотивирано с необходимостта от контакт с посочените лица или евентуално техни наследници по повод изпълнение на задълженията по договора за управление на етажната собственост, включително по организиране на Общи събрания на ЕС и привеждане в изпълнение на вече взетите решения на ЕС.

Приложени са следните документи:

- Протокол от проведено Общо събрание на ЕС от 21.05.2018 г.;
- Списък на присъствалите на Общо събрание на ЕС от 21.05.2018 г.;
- Договор за възлагане на управлението на ЕС от 01.06.2018г.;
- Кореспонденция с администрацията на община Р.;
- Решение на АС Р. №116 от 07.12.2018 г.

Правен анализ

Съгласно чл. 19, ал. 8 от Закона за управление на етажната собственост, в срока на договора, физическото или юридическо лице, избрано да изпълнява дейността на „Професионален домоуправител“, има правата, задълженията и отговорността на Управителния съвет (управителя) по съответната етажна собственост. Действията по административно управление най-общо включват: изпълнение на решенията на Общото събрание; изготвяне и предлагане на проектобюджет; събиране на вноските за реализация на бюджета, събиране на вноски за ремонти и подобрения; разплащане на всички разходи на етажната собственост; водене на отчет; водене на архив и кореспонденция; свикване и водене на Общи събрания и заседания на Управителни съвети; снабдяване на оферти за изпълнение на СМР; контрол и организиране на ремонтните дейности; представителство преди общински и държавни органи, както и пред трети лица и т.н.

Договорът за възлагане на дейности по управление и поддръжка се сключва между Етажната собственост и Дружеството-изпълнител, след вземане на такова решение от Общото събрание. Лицето, за което се иска разрешение за предоставяне на лични данни, се явява страна по договора (страна е Етажната собственост като съвкупност от лица – Възложител, представлявана от Управителя/Председателя на УС), дори и да не е участвало в Общото събрание, на което е взето конкретното решение за възлагане на дейностите на външен изпълнител. Това лице – като етажен собственик, има правото да участва или да не участва в общото събрание на собствениците, ведно с всички произтичащи от това последици. Етажният собственик, макар и неучаствал в общото събрание, е обвързан от решенията му. Аргументите за това тълкуване могат да се извлекат от задължителната практика на ВКС съгласно: Решение № 39 от 19.02.2013 г. по гр. д. № 657/2012 г., Г. К., I Г. О. на ВКС, постановена по реда на чл. 290 от ГПК. Решението постановява, че след влизането им в сила решенията на етажните собственици са задължителни за всички етажни собственици, включително за тези които са гласували против, за неучаствалите във вземането им и за лицата, които по-късно ще станат етажни собственици или обитатели. Същевременно задължителността им отпада за лицата, които вече не са етажни собственици или обитатели, дори да са гласували за тях. Безспорно лицата, за които се иска предоставяне на данни, с оглед изпълнението на договора с етажните собственици, се явяват страна по този договор. Обвързаността им произтича (1) от качеството им на етажни собственици – притежатели на право на собственост или на ползване върху самостоятелен обект в сграда. Те се явяват и (2) обвързани на основание влязло в сила решение на Общото събрание да делегира правомощията по управление и поддръжка на специализирана компания. Сключването на Договора за управление и поддръжка се явява изпълнение на решението на ОС за възлагане на дейностите на външен изпълнител.

Налице са редица нормативно установени задължения за дружеството-изпълнител, в качеството му на управител (чл. 23 от ЗУЕС). Въпросната договорна делегация пренася изцяло отговорността по управление и поддръжка на общите части върху дружеството, като неизпълнението е скрепено и със съответна имуществена санкция, налагана по административен ред. Налице е предвиденото в закона нормативно установено задължение на администратора, за да бъде допустима обработката на лични данни.

В изпълнение на чл. 195 от Закона за устройство на територията, собствениците на сгради следва да ги поддържат в техническо състояние, отговарящо на основните изисквания на строителното законодателство, както и да не допускат влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за строежа и неговите характеристики. Един собственик, който се е дистанцирал от грижата за общите части, прилежащи към собствеността му, е много по-вероятно да допусне влошаване на конструктивните характеристики на сградата или отделни нейни елементи, с което да застраши живота и здравето на неограничен кръг лица. Навременното извършване на неотложните ремонти, както и на основните ремонти и основните обновявания, са гаранция за спазването на строителното законодателство и свързаната с това безопасност на живущите в и около сградите. Аналогичен е

случаят с мерките и предписанията на техническия паспорт на сградата, за които носят отговорност не само етажните собственици, но и фирмата за управление и поддръжка, на която са възложени функциите на Управителния съвет.

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация, данните от ЕСГРАОН се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Етажните собственици – физически лица, понастоящем живущи в сграда в режим на етажна собственост по смисъла на Закона за собствеността и ЗУЕС - собственици, обитатели и ползватели, са именно такива трети лица. Техните права и законни интереси, които възникват, развиват се, съществуват, изменят се и се прекратяват по силата на ЗУЕС – уреждащ обществените отношения, свързани с управление и поддръжка на етажната собственост, са застрашени, възпрепятствани и нарушени. На основание цитираната законова норма етажните собственици, като заинтересовани трети лица, имат законов интерес да получат лични данни за собственика на необитаван жилищен имот, а именно имена, постоянен и настоящ адрес. Такъв обем на идентификационни данни би бил достатъчен да се установи контакт с лицето и същото да бъде уведомено за правата и задълженията му по ЗУЕС. Каквито и да било други лични данни, освен изброените (напр. ЕГН, документи на самоличност и т.н.) биха били прекомерни.

В тази връзка е необходимо да се посочи, че ГПК дава възможност да се образува гражданско дело, в хода на което да се изисква издаване на удостоверение по чл. 186 от ГПК, въз основа на което страната да се снабди с документ за обстоятелства, свързани с ответната страна. Завеждането на гражданско дело обаче е крайна мярка на защита на правата на етажните собственици.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

По смисъла на чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Общия регламент, обработване на лични данни е всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни, като събиране, записване, структуриране, съхранение, употреба, разкриване чрез предаване и т.н. По смисъла на чл. 6, § 1 от Общия регламент, обработването на лични данни е законосъобразно, когато („б“) обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който субектът на данни е страна, („в“) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и („е“) обработването е необходимо за целите на легитимен интерес на администратора.

В описания случай може да се приеме, че са налице условията на чл. 6, § 1, б. „б“, „в“ и „е“ от Общия регламент – обработването е необходимо за спазване на договор, тъй като, както беше посочено по-горе, договорът за възлагане на управление на ЕС има обвързваща сила по отношение на всички собственици и те се явяват страни по него след влизане в сила на решението на Общото събрание на ЕС за сключване на договора, обработването е необходимо за спазване на законови задължения по опазване и поддържане на изправността и безопасността на управляваната ЕС, както и за реализиране на законните интереси на администратора. Не на последно място по този начин се защитават дори легитимните интереси на субектите на данни, доколкото дейностите са насочени към запазване в добро състояние и поддържане на общите части, от които етажният собственик притежава съответната идеална част, т.е. безспорно е в интерес на всички етажни собственици.

„И.Б.Л.К.“ ЕООД – като лице, на което са възложени правомощията на Управителните съвети на етажни собственици (съгласно Решение на общото събрание на собствениците), и действащо като техен пълномощник, има право да заяви от тяхно име, да им бъдат предоставени лични данни на собственици, които са напуснали имотите си без да са посочили друг адрес в страната или електронен адрес (задължение по чл. 13, ал. 2 от ЗУЕС). Предоставянето на данните следва да става при предварително прилагане към заявлението на достатъчно доказателства за обоснована нужда от данните. Такива доказателства са договора за възлагане, протокола от съответното решение на общото събрание, изрично пълномощно от Управителен съвет и др.

С оглед на изложеното и предвид наличието на законово основание и изрично нормативно разписана цел, на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни прие следното

РЕШЕНИЕ:

На основание чл. 106, ал. 1, т. 3, предложение трето от Закона за гражданската регистрация, разрешава на община Р. да предостави на етажните собственици, представлявани от управителните си съвети, чрез пълномощника „И.Б.Л.К.“ ЕООД, лични данни на собственици на самостоятелни обекти в сградата от Национална база „Население“, както следва: три имена, обект на управление, постоянен адрес и настоящ адрес. Предоставянето на данните следва да става при предварително прилагане към заявлението на достатъчно доказателства за обоснована нужда от въпросните данни.

Предоставяне на допълнителни данни за собствениците (или наследниците им), може да се осъществи само при наличието на съответното съдебно удостоверение по реда на чл. 186 от ГПК.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-376/2018 г.
София, 08.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13.12.2018 г. и обективизирано в протокол № 47/13.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-376/01.06.2018 г., подадена от Й.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, в която информира, че той и синът му (Т.Г.) са страни по изпълнително дело № **** от 2015 г по описа на *частен съдебен изпълнител* (ЧСИ).

Г-н Й.Г. споделя, че ЧСИ е обявил публична продан на три имота, собственост на жалбоподателя и неговия син в периода 12.05.2018 г. до 12.06.2018 г., като е поставил обявления на всички публични места, съгласно закона. В обявленията освен задължителния минимум лични данни, съгласно гражданско процесуалния кодекс (ГПК) е „записано“, че „имотът се продава за задължението на Т.Г., Й.Г. и **** ЕООД“. Изложени са и твърдения за обиди от страна на ЧСИ по отношение на жалбоподателя и неговия син.

Жалбоподателят информира, че е бил заместник – областен управител на Х. област, а синът му е частен земеделски производител, като и двамата са „с изключителна репутация“.

Г-н Й.Г. счита, че „от обстоятелството, че моето и на сина ми имена са поставени на общодостъпно място като е обявено, че за нашите задължения се продава имота..., както и поради обстоятелството, че в съдържанието на обявлението за публична продан, фиксирано в ГПК липсва елементът на идентификация на лицето“, не е извършен вътрешен анализ на дейностите по обработване на лични данни и не се извършва „управление на риска по отношение на защитата на личните данни“.

Моли за образуване на производство и налагане на санкция, за проверка по случая както и ЧСИ да бъде задължен да сваля обявленията, в които е записано, че имотите се продават. Моли също така за спиране на изпълнителното производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-376#1/14.06.2018 г. на КЗЛД, на ЧСИ е предоставен срок за писмено становище по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-01-376#2/27.06.2018 г., в което е посочено, че изпълнително дело № **** е образувано на 15.05.2015 г. по молба на *финансова институция* (Ф.И.) на основание изпълнителен лист, издаден на 16.03.2015 г. по ч. гр. дело № **** на Районен съд – Х., съгласно който съдът е осъдил Т.Г. от ****, Й.Г. от **** и „****“ ЕООД да заплатят солидарно посочена сума на Ф.И.1. Вземането на Ф.И.1. като правопреемник на Ф.И.2. е обезпечено с първа по ред договорна ипотека от 31.03.2010 г. върху: самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***, самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** и самостоятелен обект в сграда с идентификатор ****, всички находящи се в гр.Х., собственост на Й.Г., поземлени имоти № ***, № ***, двата в землището на **** собственост на „****“ ЕООД, както и първа по ред договорна ипотека от 23.06.2011 г. върху: поземлеи имоти с № ***, № ***, № ***, в землището на ****, собственост на Т.Г. Имотите са описани и са текли публични продани, като, последната публична продан е текла за периода от 12.05.2018 г. до 12.06.2018 г., насрочена по молба на вискателя, постъпила в срок. От образуване на изпълнителното дело до настоящия момент са постъпили 9 броя жалби от длъжниците, които са администрирани до Окръжен съд, по 7 от тях има влезли в сила съдебни решения, с които същите са оставени без уважение. Сочи се, че длъжниците шиканират процеса и бавят принудителното изпълнение максимално дълго, а в жалбата липсва конкретика за извършени нарушения.

Горното е видно от факта, че по-голямата част от жалбата съдържа само цитати на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

По отношение на твърденията на длъжника, че в обявленията се съдържат данни на него и на сина му, който е пълнолетен, следва да се има предвид, че ЧСИ извършва действия, които са му вменени по закон, като е длъжен да следва правилата на ГПК при обявяване на публична продан, като изготвя обявление, което има реквизити посочени в чл. 487 от ГПК. Същото се поставя на определените в ГПК места, вкл. в сайта на Окръжен съд Х. и Регистъра на публичните продани в сайта на Камарата на ЧСИ. Т.е. достъпът до обявленията е публичен, поради факта, че така е постановено в закона. Ако ЧСИ не би спазил разпоредбите на ГПК относно обявяването на проданта, то тази продан би била недействителна, поради нередовно разгласяване.

Счита жалбата за неоснователна и желае да бъде оставена без уважение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-376/01.06.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна. Жалбата е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни

е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На проведено закрито заседание на Комисията на 07.11.2018 г. жалбата е обявена за процесуално допустима. Конституирани са страните жалбоподател Й.Г. и ответна страна ЧСИ, редовно уведомени за насроченото за 13.12.2018 г. открито заседание.

С писмо вх. № ППН-01-376#9/13.12.2018 г. е постъпила молба по хода на производството от адв.***** и адвокатско пълномощно. Посочено е, че г-н Й.Г. желае да изрази становище по хода на производството, както и че поддържат изцяло подадената жалба с рег. № ППН-01-376/21.06.2018 г. и молят същата да бъде уважена.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяващо се в публично оповестяване на данните на жалбоподателя, чрез залепване на съобщение за оповестяване за публична продажба.

Съгласно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент 2016/67 при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент 2016/679 следва да бъде направено и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД не противоречи на Регламент 2016/679, тъй като в чл. 6 от Регламент 2016/679 хипотезите, при които е допустимо обработването на лични данни са идентични с тези в чл. 4 от ЗЗЛД.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, който се прилага от 25.05.2018 г., лични данни означава информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетична, психическа, умствена, икономическа, културна или социална идентичност на това физическо лице.

Целта на закона и Регламента е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, ал. 1 от Общия регламент за защита на личните данни са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, респективно чл. 5, пар. 1 от ОРЗД.

По административната преписка е установено, че обявлението по изпълнително дело № ****, съдържа изискуемите по ГПК реквизити.

Разпоредбата на чл. 487, ал. 1 от ГПК регламентира, че съдебният изпълнител е длъжен след изтичането на една седмица от описа да изготви обявление за продажба, в което посочва собственика на имота, описание на имота, ипотекиран ли е той, има ли установени към момента на възбраната ограничени вещни права върху имота, вписани иски молби, възбрани и договори

за наем, цената, от която ще започне проданта, и мястото и деня, в който ще започне и ще завърши проданта, а в ал. 2 на чл. 487 от ГПК е посочено, че обявлението по ал. 1 се поставя на съответните места в канцеларията на частния съдебен изпълнител, в сградата на районния съд, в общината или кметството по местонахождението на имота, на самия имот и се публикува на интернет страницата на окръжния съд по местоизпълнението, и то най-малко един ден преди посочения в обявлението ден за започване на проданта. Следователно в конкретния случай обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД.

С оглед гореизложеното, Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-376/01.06.2018 г., подадена от Й.Г. срещу ЧСИ, предвид нормативно установеното задължение за обработване на лични данни, възникнало за ЧСИ, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД във връзка с чл. 487, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-279#37/2018 г.

София, 09.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 28.11.2018 г. и обективизирано в протокол № 44/28.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа в закрито заседание искане с рег. № Ж-279#37(17)/03.09.2018 г., за възобновяване на производство по жалба с рег. № Ж-279/22.06.2018 г., подадено от Г.Ц. и Н.Л.

В Комисията за защита на личните данни по електронна поща е постъпило искане от г-жа Г.Ц. и г-жа Н.Л., заведено с рег. № Ж-279#37(17)/03.09.2018 г., за възобновяване на производство по жалба с рег. № Ж-279/02.06.2017 г. във връзка с възникнали нови факти и обстоятелства.

В искането е изложено, че с т. 1 от решение № Ж-279/2017 г., Комисията отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г. срещу изградена система за видеонаблюдение, като не е установено преимущество на интересите на жалбоподателите пред тези на отвените страни. Сочат, че от Комисията не са взети под внимание бележките, в които е коментирана възможността обхвата на камерите да бъде манипулиран. Посочено е още, че с т. 2 на същото решение жалба с рег. № ППН-01-279/22.06.2017 г. е уважена като основателна в частта ѝ, свързана с двете камери, в чийто обхват на заснемане попадат части от ул. „Васил Левски“ и тротоар, съгласно установена фактическа

обстановка. Издадено е задължително предписание да се предприемат действия по преместване на камерите по начин, който не позволява заснемането на обществени територии, като е определен и срок за изпълнение.

Жалбоподателите са описали по нататък в искането за възобновяване по реда на чл. 99, т. 2 от АПК, че през месец юли тази година са били повикани от районния полицейски инспектор във връзка с жалба, заведена в 8-мо РПУ с рег. № ****, подадена от Ц.З., която е била подкрепена със снимков материал от запис на камерите за видеонаблюдение.

Твърдят, че обхвата на заснемане няма общо с този, който е бил установен по време на проверката от Комисията, а към момента е коренно различен и в обхвата на заснемане на видеокамерите попада имота на жалбоподателите.

С писмо изх. № ППН-01-279(17)#38/20.11.2018 г. на жалбоподателките са дадени указания за отстраняване на нередовност по жалбата. Нередовностите са отстранени в срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 99 т. 2 от АПК, за да се иска възобновяване на производството следва да е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, който не е бил оспорен пред съда.

Производството по чл. 99 и сл. от АПК е извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила административен акт, който не е обжалван по съдебен ред и то само при наличие на някое от основанията по чл. 99, т. 1 - т. 7 АПК. Предпоставките за възобновяване на производството по издаване на административните актове предполагат привеждане на актовете в съответствие с действителното фактическо и правно положение, съществувало към момента на тяхното постановяване. Отмяната по чл. 99 АПК е допълнително правно средство за осигуряване прилагането на принципите за истинност и законност на актовете, издавани от административните органи. Това производство засяга стабилитета на административния акт, поради което основанията за възобновяване са посочени изчерпателно и не могат да се тълкуват разширително.

В случая не е налице основанието по чл. 99, т. 2 от АПК за възобновяване на производството. Това основание предвижда откриването на нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната, като новооткрити са тези доказателства за правно релевантни факти, които не са могли да бъдат приобщени към доказателствения материал в административното производство до момента на приключването му при полагане на дължимата грижа от страната, която е имала задължението за доказването им, т.е. че няма „нови“ по смисъла на чл. 99, т. 2 доказателства, тъй като не са съществували преди издаване на влезлия в сила административен акт, на производството по издаването на който се иска.

От твърденията на жалбоподателите за предоставени по преписка в 8-мо РПУ записи от видеокамери от ответниците по жалба с рег. Ж-279/22.06.2017 г. в Комисията, в чийто обхват на заснемане попада част от улица, не касае нови факти и обстоятелства, тъй като с Решение № Ж-279/2017 г. от 30.11.2017 г. жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г., подадена от Н.Л. и Г.Ц. срещу Е.З., А.З. и Ц.З. е била уважена в частта й свързана с двете камерите, в чийто обхват на заснемане попадат части от прилежащите към имота улица и тротоар, като на ответниците е било издадено задължително предписани за предприеме на действия по преместване на камерите по начин, който не позволява заснемането на обществени площи.

Под „нови обстоятелства“ следва да се разбират такива факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти, които са нови – т.е. да не са били включени във фактическия материал на административното производство, но те не трябва да са новосъздадени, т.е. да са възникнали след издаването на акта. Новите писмени доказателства могат да бъдат – новооткрити или новосъздадени, но следва да се отнасят за факти, които са съществували до момента на издаването на административния акт. Съществено условие за прилагане на разпоредбата е тези нови обстоятелства или нови писмени доказателства да не са могли

да бъдат известни на страната до издаване на акта. Незнанието следва да е резултат на обективна невъзможност тези новооткрити обстоятелства или нови доказателства да са били известни на административния орган, а не да се дължи на неизпълнение на задължението за служебно събиране на доказателства. Тези нови обстоятелства или писмени доказателства следва да са релевантни към датата на издаване на акта, за чиято отмяна или изменение се твърди, че са налице основания за възобновяване по реда на чл. 99 и сл. от АПК.

В този смисъл предвидените в чл. 99, т. 2 от АПК основания касаят непълнота на фактическия и на доказателствения материал, която се разкрива едва след влизането в сила на административния акт и не се дължи на небрежност на страната. Т.е. касае се за факти и обстоятелства, които са съществували към момента на постановяването на административния акт, но страната не е знаела за тях или, ако е знаела, по обективни причини не е била в състояние да се снабди с доказателствата за установяването им.

Предвид изложеното следва, че не са налице нови факти и обстоятелства, които не са били известни към момента на издаване на индивидуалния административен акт на Комисията

С оглед гореизложеното и на основание чл. 97, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователно искането за възобновяване на административното производство по жалба с рег. № Ж-279#37(17)/03.09.2018 г., тъй като не са налице основанията по чл. 99, т. 2 от АПК за възобновяване на административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-315/2018 г.

град София, 09.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 12.12.2018 г., обективизирано в Протокол № 46/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-315 от 11.05.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-315 от 11.05.2018 г. подадена от С.Т. срещу *финансова институция* (Ф.И.).

С.Т. посочва, че на 04.05.2018 г. посетила централен офис на Ф.И. в кв. Лозенец в качеството ѝ на пълномощник на своя син, с цел да направи справка (не извлечение) за оставащи вноски по изтеглен кредит № **** и да погаси забавени две вноски. Повод за посещението на този офис станал проведен телефонен разговор предишния ден между служител на Ф.И. и сина ѝ, по време на който последния бил заплашен от служителя при подсецането му за забавените вноски, за което била подадена жалба от негова страна.

На място в офиса на посочената по-горе дата (04.05.2018 г.) служителка във Ф.И. - Е.Л. изслушала създалата се ситуация и пред нея С.Т. заявила желанието да се погасят забавени вноски в размер на 1655.58 лева и предсрочно да се погасят оставащите такива. В тази връзка била изискана и преснимана личната карта на С.Т. и сканирано представеното пълномощно от сина ѝ. След като С.Т. подписала всички необходими документи, получила отказ от служителите в Ф.И. за предоставяне на справка, съдържаща информация за оставащите вноски по договора за кредит, по съображения че пълномощното не им харесва. Междувременно С.Т. била регистрирана като клиент на Ф.И.

От Ф.И. отказали да върнат на С.Т. пресниманите документи, съдържащи лични данни.

На основание гореизложеното, С.Т. моли за съдействие КЗЛД относно разрешаването на проблема.

Към жалбата е приложено копие на пълномощно и заявление от 04.05.2018 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-315#1 и ППН-01-315#2, всички от 31.05.2018 г., Ф.И. и С.Т. са редовно уведомени за образуваното производство в Комисия за защита на личните данни.

С писмо с рег. № ППН-01-315#3 от 14.06.2018 г. от Ф.И., чрез В.Г. и А.Д. - законни представители на дружеството е изразено становище по жалбата.

Според Ф.И., С.Т. се жалва, че не желае да бъде безпокоена по телефона от страна на Ф.И. относно договор за кредит, сключен на 03.07.2017 г. от нейния син – К.Т. и че по повод същата жалбата, дружеството е изпратило отговор до нея.

Посочва се, че данните на С.Т. не са били обработени неправомерно и не са били нарушени разпоредбите на ЗЗЛД, като в тази връзка се отбелязва, че поради неизплатена навреме вноска по кредит на сина ѝ - К.Т. по договор за кредит, сключен на 03.07.2017 г., служители на Ф.И. са се свързали с нея по телефона, тъй като тя била посочена за контактното лице именно от него. Изтъква се, че задължение на К.Т. било да информира майка си, че е посочена за контактното лице и за възможността Ф.И. да се свърже с нея, което и било сторено тъй като този факт не се оспорвал от С.Т.

Към писмото е приложен отговор с изх. № *** от 25.05.2018 г. по заявление с вх. № *** от 08.05.2018 г.

С писмо ППН-01-315#4 от 19.06.2018 г. С.Т. заявява, че датата на заявлението посочена в отговор с изх. № *** от 25.05.2018 г. е 04.05.2018 г., а не както е посочено в него - 08.05.2018 г. и че две били причините да посети Ф.И., а именно: първата - била притеснявана многократно, тъй като била посочена като лице за контакт и втората - синът ѝ бил заплашен по телефона от Ф.И., за което след подадена от него жалба получил извинения. Посочва, че преди да сезира комисията е подала жалба по електронен път и до Ф.И., описвайки проблема, като отговор на тази жалба получила на 14.06.2018 г. по електронен път и на 18.06.2018 г. по куриер.

Към писмото са приложени: отговор от 14.06.2018 г., становище, отговор с изх. № *** от 14.06.2018 г., отговор с изх. № *** от 25.05.2018 г., разписки с № *** и ***.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по случая са изискани допълнителни доказателства и информация от Ф.И., предоставени от последната с писма с рег. №: ППН-01-315#7 от 06.07.2018 г., ППН-01-315#9 от 06.08.2018 г. и ППН-01-315#11 от 11.09.2018 г.

Според предоставената допълнителна информация, С.Т. е подала жалба до Ф.И., регистрирана под № *** и дата 11.05.2018 г., по повод на която жалба е изпратен отговор на 14.06.2018 г. и че в този отговор Ф.И. информирала С.Т., че с цел ограничаване риска от неправомерно разпореждане със средства от страна на упълномощените лица са въведени защитни мерки изразяващи се в проверка на представените пълномощни. При липса на представителна власт, на упълномощените лица не се разрешавало разпореждане и не се съобщавала информацията относно наличности и движения, които по същество представлявали банкова тайна по смисъла на чл. 62 от Закона за кредитните институции.

По основателността на жалбата, Ф.И. посочва, че изпълнението на платежните операции било уредено във вътрешните документи, като при внасяне на сума на каса всяко лице следвало да се регистрира като клиент на Ф.И. В чл. 3.1.3. от Общите условия за предоставяне на платежни услуги били посочени документите, които Ф.И. изисквала относно изпълнението на изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), свързани с идентификацията на клиента и неговите представители. Тези условия, както и вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма били приети в съответствие с изискванията на ЗМИП. Дружеството се позовава на разпоредбите на чл. 4, т. 1, чл. 10, т. 1 и чл. 65, ал. 1 от ЗМИП, които разпоредби задължавали Ф.И. в качеството ѝ на кредитна институция да прилага мерките и да спазва установените в него правила. В тази връзка проверката на представителната власт се осъществявала посредством снемане на копие на представеното пълномощно, а идентифицирането на пълномощника съобразно разпоредбата на чл. 53 от ЗМИП - чрез представяне на официален документ за самоличност, снемане на копие от него и проверка на неговата валидност - чл. 55 от с.з. Тези действия се извършвали от Ф.И. преди установяването на делови контакти и извършването на случайна операция съгласно изискването на чл. 15 от ЗМИП. В изпълнение на чл. 16 от ЗМИП Ф.И. била задължена да създава клиентски бази от данни и клиентски досиета, в които съхранявала и поддържала актуална информация за своите клиенти и за извършваните от тях операции и сделки, със срок за съхранение 5 г. - чл. 67, ал. 1 от ЗМИП. По тези съображения С.Т. следвало да бъде регистрирана в клиентската картотека на Ф.И. като клиент и да бъдат снети копия на документа ѝ за самоличност и пълномощното, независимо от последвалия отказ от нейна страна за извършване на платежната операция.

Информира КЗЛД, че при посещението на офиса на 04.05.2018 г., С.Т. не е подавала писмено заявление за предоставяне на информацията относно размера на задълженията по договора за кредит, сключен от нейния син, нито е попълвала документ (вносна бележка) за изпълнение на платежна операция по внасяне на суми за погасяване на кредита. Посочва се, че при заявен отказ от страна на клиент за извършване на платежна операция и при липса на депозирано писмено нареждане за нейното изпълнение не се изисквало попълване на специален документ на хартиен носител. Относно отказа на Ф.И. да предостави заявената услуга на С.Т., се посочва че Ф.И. е отказала да приеме представеното пълномощно по съображения, че последното не давало право на С.Т. да представлява сина ѝ пред кредитни институции, позовавайки се на т. 3.5 от Общите условия за предоставяне на платежни услуги, като тези съображения били своевременно съобщени на С.Т.

Ф.И. уточняват, че не разполагат с клиентско досие на С.Т. на хартиен носител, тъй като на 26.06.2018 г. в централния офис на Ф.И. са върнати направените копия на документи, за което бил съставен приемо – предавателен протокол. В електронното досие на С.Т. се съхранявали сканирано копие на лична карта и общи клиентски данни.

Според дружеството, обработването на данните на С.Т. е извършено при наличие на условието по чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД (нормативно установено задължение), като последващата им обработка - тяхното съхраняване в системата, се извършвало при наличие на условието по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД (нормативно установено задължение и легитимен интерес).

Относно упълномощителя К.Т. – син на С.Т., се сочи, че не е сключвал рамков договор за платежни услуги и няма открита банкова сметка за усвояване на изтегляния от него банков кредит. Последният се погасявал чрез вноски по служебна сметка на Ф.И. Сочи се, че представените общи условия не са приложими към договора за потребителски кредит на К.Т., но са приложими спрямо заявената от С.Т. операция – еднократна такава по смисъла на чл. 53, ал. 1 от Закона за платежните услуги и платежните системи. Съгласно сключения договор К.Т. имал право да получи при писмено поискване и безвъзмездно във всеки един момент от изпълнението на договора извлечение под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания, вкл. периодите и условията за плащане на свързаните повтарящи се или еднократни разходи и лихвата, когато те трябва да се погасят, без погасяване на главницата. Сроковете и условията за плащане били описани подробно в погасителния план към договора. По силата на последния К.Т. нямал задължение да открива сметка, същия бил свободен да избере по свое усмотрение по какъв начин на погасява задълженията си по договора – чрез внасяне на дължимата сума в брой, във Ф.И. или на каса, при някое от лицата, които приемат плащания от името и за сметка на Ф.И., чрез платежно нареждане от банкова сметка на потребителя в друга банка или чрез плащане посредством е – Pay, Easy Pay или В – pay. В случаите когато клиент или негов пълномощник извършва плащане на вноски с пари в брой в офис на Ф.И., той заявявал изпълнението на еднократна платежна операция по смисъла на чл. 53, ал. 1 от Закона за платежните услуги и платежните инструменти, към което допълнително се прилагали и цитираните в предходно писмо правила, в това число задълженията за опознаване на клиенти и упълномощените от тях лица по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

По отношение на въведените технически и организационни мерки се посочва, че същите са описани в Раздел III от Общите условия за предоставяне на платежни услуги и т. 17 от Правилата за откриване, водене и закриване на банкови сметки. Отбелязва се, че общите условия са приети с Решение на Управителния съвет на 23.10.2015 г., като същите са влезли в сила на 27.10.2015 г., като Раздел XI бил приет на 07.05.2015 г. и в сила на 11.05.2015 г. Процедурата за извършване на операции от пълномощник била уредена в т. 3.3 - 3.6. Сочи се, че съобразно спецификите на различните процеси включващи обработване на лични данни се прилагат технически и организационни мерки за физическа, персонална и документална защита, както и за защита на автоматизирани системи и/или мрежи, като за нерегламентиран достъп при предаване, разпространяване или предаване се ползва и криптографска защита.

Към писмата са приложени: приемо - предавателен протокол от 26.06.2018 г., правила за откриване, водене и закриване на банкови сметки, организационна структура, общи условия за предоставяне на платежни услуги, вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, разпечатка от електронно досие, жалба с вх. № **** от 11.05.2018 г.

С Решение на КЗЛД от проведено на 07.11.2018 г. заседание, обективизирано в протокол № 42, подадената от С.Т. срещу Ф.И. жалба рег. № ППН-01-315 от 11.05.2018 г. е обявена за редовна и допустима, тъй като съдържанието ѝ е съобразено с изискванията на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛНА, съответно чл. 29, ал. 2 от АПК; жалбата е подадена от физическо лице с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни отнасящи се до него – употреба на лични данни, вкл. чрез снемане на копие на документ за самоличност и пълномощно за регистрирането ѝ като клиент на Ф.И. без заявено искане за това; жалбата е подадена срещу Ф.И., което дружество има качеството на администратор на лични данни – чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции; до компетентен орган и в нормативно установения срок – нарушението е извършено на 04.05.2018 г., от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК. С посоченото решение като страни са конституирани: жалбоподател С.Т. и ответна страна - Ф.И. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Проведено е едно открито заседание на 12.12.2018 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което страните редовно уведомени не се явяват и не изпращат представител.

Комисия за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава същата следва да бъде уважена по следните съображения:

Не е спорно между страните, а и от събраните в хода на проверката доказателства се установява, че Ф.И. като кредитна институция по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции има качеството на администратор на лични данни във връзка с осъществяваната от нея дейност, вкл. че обработва лични данни на жалбоподателката, именно в контекста на тази дейност – като лице посочено за контакт от нейния син К.Т. по повод сключен от него договор за кредит 03.07.2017 г. с Ф.И. и във връзка със заявено от нея искане в качеството ѝ на упълномощено лице на сина ѝ, за предоставяне на справка съдържаща информация за оставащите вноски по договора за кредит, сключен от него и погасяване на забавени вноски в размер на 1655.58 лева.

Предмет на спора между страните е обработването на предоставените на 04.05.2018 г. лични данни на С.Т., за цели различни от заявените (предоставяне на справка за оставащи вноски и погасяване на такива в качеството ѝ на упълномощено лице): регистрирането ѝ като клиент на Ф.И.

Не е спорно между страните, че към дата 04.05.2018 г. С.Т. е посетила Ф.И. и е заявила искане за извършване на услуга в качеството си на упълномощено лице. Относно предприетите действия от страна на Ф.И. по повод заявеното искане от С.Т. следва да се посочи, че същите са противоречиви, вкл. като такива се явяват и изложените в хода на производството твърдения от страна на администратора. В този смисъл администратора посочва, че за внасянето на суми в брой/ на каса по кредита има изискване за регистрирането на клиента като случаен (външен), а за целите на идентифицирането му – снемане на копие от документа за самоличност, т. е. не е необходимо представяне на пълномощно, а за получаване на информацията относно оставащите вноски по кредита – и идентифициране на пълномощника, чрез снемане на копие от пълномощното и документа за самоличност. От друга страна относно искането за внасяне на суми в брой/ на каса и това за получаване на информация (в отговора до С.Т.) се посочва като изискване предприемане на действия по идентифициране на пълномощника на основание въведени правила – ОУ и тези за откриване, водене и закриване на банкови сметки, в които били регламентирани изискванията за регистрация на лицето като случаен клиент, вкл. изискването за идентифицирането на клиента и пълномощника, като тези правила не били приложими към сключения договор за кредит, но се прилагали във връзка със заявената от С.Т. услуга. На следващо място се посочва, че тогава, когато клиент или негов пълномощник извършва плащане на вноски по кредит с пари в брой в офис на Ф.И., той заявява еднократна платежна операция по смисъла на чл. 53 от ЗПУПС, за което допълнително се прилагали и правилата на ЗМИП.

От събраните доказателства и предоставена информация се установява, че е налице сключен договор за кредит между Ф.И. и сина на жалбоподателката, т. е. последния е клиент на Ф.И. Погасяването на вноски по кредита, страна по който е нейния син и получаването на информацията относно оставащите вноски, по същество представляват задължение и право на кредитополучателя, произтичащо от сключения с Ф.И. договор. Изпълнението на задълженията и упражняването на правата по този договор независимо от това по какъв начин ще се квалифицират от Ф.И. – като операция, услуга и т. н., се упражняват в случая от лице, което има качеството на пълномощник. В този смисъл клиент на Ф.И. е кредитополучателя - сина на С.Т., с когото Ф.И. има сключен договор за кредит. Това следва от т. 5, т. 6, т. 13, т. 17 от представените правила за откриване, водене и закриване на банкови сметки (според Ф.И. няма открита сметка за усвояване и погасяване на кредита, но посочените правила са приложими към заявената от С.Т. услуга, като се цитира т. 17); Раздел III от ОУ. Различен извод не се налага и от въведените със ЗМИП мерки, с изпълнението на които администратора мотивира основно действията по регистрация на жалбоподателката като клиент на Ф.И. и снемането на копия от документа ѝ за самоличност и пълномощното (вътрешните правила според администратора въвеждат изискванията на закона). Като задължено лице по чл. 4, т. 1 от закона, администраторът следва да прилага правилата по отношение на клиентите, включително техните пълномощници, законни представители и т.н. Съгласно § 1, т. 9 от ДР на закона, "клиент" е всяко ФЛ

или ЮЛ или друго образование, което встъпва в делови взаимоотношения или извършва случайна операция или сделка с лице по чл. 4. Според дадените дефиниции, "деловото взаимоотношение" се определя като стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции или по ЗМИП и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има за елемент продължителност (§ 1, 3 от ДР на ЗМИТ), а "случайна операция или сделка" – като всяка такава свързана с дейността на лице по чл. 4 от ЗМИП, която се извършва извън рамките на установени делови взаимоотношения (§ 1, т. 19 от ДР на ЗМИТ). От горното следва, че закона изисква идентификация и на упълномощените лица безспорно, но не третира същите като клиенти по смисъла на закона – в този смисъл чл. 59, ал. 1 относно идентификацията на клиенти – ЮЛ и техните пълномощници, чл. 65, чл. 67 от ЗМИП, вкл. представените правила на администратора, приети в изпълнение на отм. ЗМИП – т. 4.2, които изискват идентифициране на пълномощниците на клиента.

Предвид гореизложеното и събраните в производството доказателства се налага извод, че Ф.И. е нарушила залегналия в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД (чл. 5, § 1, б."б" от ОРЗД) принцип на ограничение на целите, като е обработил допълнително личните данни на С.Т. по начин несъвместим с целите, за които са събрани данните, като е регистрирал същата като клиент на Ф.И., тъй като няма заявено искане от С.Т. за регистрирането ѝ клиент, няма нормативно установено задължение за администратора за извършване на подобно действие и не се установява наличието на което и да било от останалите предвидени условия за допустимостта на това обработване, вкл. за целите законен/легитимен интерес на администратора, тъй като проверката по ЗМИП (в случай, че такава се изисква) ще бъде извършена и по отношение на С.Т., но последната като пълномощник на клиента – нейния син.

Във връзка с изложеното от С.Т. в жалбата по повод заявено от нея искане по чл. 28а, т. 1 от ЗЗЛД за заличаване на данните на 04.05.2018 г. на място в офиса на Ф.И., КЗЛД следва да посочи, че реда и начина на упражняване на това право са регламентирани в глава пета от Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 29 от ЗЗЛД искането/заявлението следва да съдържа определени реквизити: име, адрес и други данни за идентифициране на физическото лице, подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция. Според чл. 29 от ЗЗЛД това право се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни, лично от физическото лице или от упълномощено от него лице, като в случаите на отправяне на заявлението по електронен път е установено изискване за подписването му с усъвършенстван електронен подпис, усъвършенстван електронен подпис, основан на квалифицирано удостоверение за електронни подписи, или квалифициран електронен подпис, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. В този смисъл и предвид наличните данни по преписката, не може да се приеме, че за администратора е по начало е възникнало задължение за произнасяне по същото, а от там насетне да се изследва въпроса относно спазването на установения 14 – дневния срок по чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД за произнасяне, тъй като към дата 04.05.2018 г. изискванията за форма и съдържание на искането/заявлението не са спазени от страна на жалбоподателката. Въпреки това администратора се е произнесъл по искането (писмо от 14.06.2018 г. и приемо – предавателен протокол от 26.06.2018 г.).

Мотивирана от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА и по арг. на 142, ал. 1 от АПК

РЕШИ:

- 1. Обявява подадената от С.Т. жалба рег. № ППН-01-315 от 11.05.2018 г. срещу *финансова институция* за основателна.**
- 2. Във връзка с т. 1 и на основание чл. 58, § 2, б."б." от ОРЗД отправя официално предупреждение до администратора *финансова институция*, ЕИК ***** за извършеното от**

него нарушение на чл. 5, § 1, б. "б" от ОРЗД при операция по обработването на личните данни на С.Т., а именно извършено допълнително обработване на данните ѝ по начин несъвместим с целите, за които са събрани те.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-544/2018 г.

град София, 09.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13.12.2018 г., обективизирано в Протокол № 47/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-544 от 06.07.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-544 от 06.07.2018 г. подадена от А.А.

В жалбата А.А. посочва, че на 03.07.2018 г. била посетена от репортер и оператор на Н.Т. на работното ѝ място - в кабинета на *здравно заведение* (ЗЗ.). Същите ѝ задавали въпроси и я снимали без нейно съгласие. Уточнява, че въпросите били свързани с нейното здравословно състояние и с провеждано от нея лечение.

Въпреки изричното ѝ несъгласие да бъде снимана и да отговаря на техни въпроси, засягащи лични чувствителни данни, репортера и оператора на Н.Т. не преустановили действията си спрямо личността ѝ.

Във връзка с горното, изпратила и уведомително писмо до Н.Т., с което заявила, че желае кадрите с нея да се заличат и да не бъде излъчван репортаж, в който същите да бъдат включени.

След изтичане на нормативно установения срок, не получила обратна информация от Н.Т. за начина на обработване на личните ѝ данни - събрани от репортера и оператора на телевизията, нито потвърждение за заличаване на чувствителните данни, отнасящи се до нейната личност.

Според А.А., действията по събиране и обработване на личните ѝ данни са извършени в нарушение на основните принципи на ОРЗД и в тази връзка иска от КЗЛД да предприеме необходимите действия в рамките на своята компетентност.

Жалбата е подадена по факс и по поща, без описаните в нея приложения.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и за изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-544#2 и № ППН-01-544#3 и двете от 08.08.2018 г. А.А. и "Н.Б.Г." АД са редовно уведомени за започналото производство, като на А.А. е указано да представи описаните в жалбата писма, ведно с доказателства относно реда и начина на подаването им до адресата.

С писмо с рег. № ППН-01-544#5 от 29.08.2018 г. от "Н.Б.Г." АД, чрез юрисконсулт Т.Г. е изразено становище по жалбата.

"Н.Б.Г." АД информира КЗЛД, че на 03.07.2018 г. са получили електронно писмо от А.А. съдържащо молба записаните кадри с нейно участие да бъдат заличени и да не бъде излъчван репортаж с нейно участие. Електронното писмо било изпратено от електронен адрес, чрез който не можело недвусмислено да бъде идентифициран субектът на данни. На 05.07.2018 г. получили второ писмо А.А., с което последната изисквала информация относно това дали молбата ѝ от 03.07.2018 г. за заличаване на кадрите е уважена. Това електронно писмо също било изпратено от електронен адрес, чрез който не можело недвусмислено да бъде идентифициран субектът на данни. На 06.07.2018 г. бил изпратен отговор от длъжностното лице по защита на личните данни на "Н.Б.Г." АД на електронния адрес на А.А. В този отговор била предоставена информация на А.А. относно реда и начина, по който могат да бъдат упражнени съответните права на субекта на данните, а именно - чрез нарочно подадено заявление, ведно с приложен към него образец, и последваща идентификация на субекта на данни от страна на "Н.Б.Г." АД в качеството му на администратор на лични данни, като във връзка с изпратения отговор на 06.07.2018 г. не били предприети последващи действия от страна на А.А.

Вън от горното, "Н.Б.Г." АД иска от КЗЛД да вземе предвид, че от записа на единствения излъчен репортаж относно З.З., приложен към становището било видно, че никакви лични данни, отнасящи се до А.А., не са били излъчени или публикувани под каквато и да било форма - ****.

Като относимо към предмета на спора се посочва, че на 03.07.2018 г. в деловодството на "Н.Б.Г." АД било получено писмо с изх. № 323 от 03.07.2018 от К.В. - прокурист на З.З., с което К.В. изразявал несъгласието си с действията на лица, представили се за журналисти на Н.Т. на дата 03.07.2018 г. в сградата на З.З. К.В. поискал и заличаване на всички негови лични данни, както и тези на служителите на лечебното заведение, което той представлява, събрани от страна на журналисти на Н.Т. С писмо с изх. № 817 от 13.07.2018 г. бил изпратен отговор по повод искането на К.В., в който било пояснено, че "Н.Б.Г." АД в качеството си на отговорен доставчик на медийни услуги спазва стриктно разпоредбите на българското законодателство, както и етичните норми в областта на медийната дейност. Също така, в писмото била отразена и съответната законова дерогация, касаеща обработването на лични данни при журналистическо разследване. В заключение във връзка с искането на К.В. за заличаване на негови лични данни, както и на служители на представляваното от него лечебно заведение, било изяснено и обстоятелството, че правото на достъп почл. 26 от ЗЗЛД се упражнява лично от физическото лице, чрез заявление до съответния администратор на лични данни и се отнася до данни, касаещи единствено конкретното физическо лице.

Информира КЗЛД, че в допълнение към приложената статия и репортаж, дружеството разполага и със становище на РЗОК - П., според което направените разходи по съответната клинична пътека за всички пациенти с болничен престой в З.З. няма да бъдат уважени. В този смисъл считат, че журналистическият материал е по тема от сериозно обществено значение, а именно разходването на средства за здравеопазване.

По тези съображения се застъпва тезата, че жалбата е неоснователна и на това основание се иска от КЗЛД да се произнесе с решение, с което да я остави без уважение.

Към жалбата са приложени: електронни писма от А.А. с дати 03 и 05.07.2018 г., електронно писмо до А.А. от дата 06.07.2018 г., DVD съдържащ запис на репортаж от 10.07.2018 г., писмо с изх. № 323 от 03.07.2018 г., писмо с изх. 817 от 13.07.2018 г.

Допълнително с писмо рег. № ППН-01-907#8 от 12.09.2018 г. от "Н.Б.Г." АД, чрез юрисконсулт Т.Г. посочва, че на дата 03.07.2018 г. около 12:00 часа, новинарски екип на "Н.Б.Г." АД (Н.Б.Г.) е бил в сградата на 3.3., разследвайки злоупотреба с разходване на средства за здравеопазване - тема с подчертан обществен интерес. Изпълнявайки своите служебни задължения по разкриване на пълната истина около въпросния случай, екипът на Н.Б.Г. е взел интервю и от А.А. след изразено от нейна страна съгласие да коментира случая. Доколкото журналистите си спомняли, вероятно на А.А. са задавани въпроси, включително отнасящи се до здравословното ѝ състояние, тъй като тази информация била относима към репортажа. Всички чувствителни данни, доколкото такива били фактически предоставени, били предоставени лично А.А. в хода на интервюто. Отбелязва се, че никакви лични данни, отнасящи се до А.А., не са били излъчвани или публикувани от Н.Б.Г. под каквато и да било форма. Съгласно приложимите политики и правила на компанията всички данни, отнасящи се до А.А. са изтрети автоматично 3 дни след заснемане на интервюто.

Информира КЗЛД, че приложените съотносими технически мерки за съхранение на видеофайлове, съдържащи лични данни на субекти на данни, са както следва: сървърно съхранение на посочените файлове на собствен сървър на дружеството и под негов физически и мрежови контрол и изтриване на личните данни чрез т. нар. скрипт за триене на данни, който представлява автоматизиран процес за чистене на файлове на всеки 3 дни.

Във връзка с въведените организационни мерки за защита на личните данни се посочва, че всеки служител на дружеството в ежедневната си дейност по изпълнение на служебните си задължения се ръководи от "Вътрешна политика за защита на личните данни" в сила от 10.05.2018 г. Към посочената политика има специално Приложение № 1, което представлявало нарочни насоки за поведение на журналистите. От т. 5 на последното било видно, че информацията относно здравето на дадено лице се събира единствено и само ако въпросното събиране е релевантно и в обществен интерес, какъвто безспорно бил и случая със съмнителното разходване на средства по клинична пътека в 3.3. Концепцията относно понятието "в обществен интерес" била доразвита и в т. 7 от Приложение № 1 към "Вътрешна политика за защита на личните данни" от 10.05.2018, като една от посочените възможности била "предпазването на обществото от опасността да бъде сериозно заблуждавано". В този смисъл дружеството, счита че във всеки един момент екипа на Н.Б.Г. се е ръководил от горепосочените насоки в търсене на цялата истина относно разходването на средства за здравеопазване, което се потвърждавало и полученото и излъчено в горепосочения репортаж становище на РЗОК - П., че направените разходи по съответната клинична пътека за всички пациенти с болничен престой в 3.3. ЕООД няма да бъдат уважени. Позовава се и на т. 5.3, предложение първо от Етичния кодекс на българските медии, съгласно която точка "една публикация е в обществен интерес само когато е в защита на здравето, безопасността и сигурността", където проличавала и ролята на всяка медия като коректив на дейностите, изпълнявани в публичен интерес и евентуалните злоупотреби, съпътстващи тези дейности - какъвто е и случая с репортажа на екип на Н.Б.Г. относно разходването на средства за здравеопазване в 3.3.

Отбелязва и фактът, че въпросните насоки, описани подробно в Приложение № 1 към "Вътрешна политика за защита на личните данни" от 10.05.2018 г. били напълно в унисон с Проекта за Закон за изменение и допълнение на Закон за защита на личните данни и по специално с чл. 25д от него, което свидетелства за пълната ангажираност на Н.Б.Г. в качеството ѝ на администратор на лични данни и доставчик на медийни услуги за законосъобразно съхранение и обработване на лични данни в съответствие с нормативните изисквания в тази област.

Към писмото са приложени: изображение на скрипт и приложение № 1 към "Вътрешна политика за защита на личните данни".

На 02.11.2018 г. и 07.12.2018 г. са проведени телефонен разговори с А.А. – подател на жалбата, в хода на които същата е уведомена, че към настоящия момент не е предоставила и представила изискана информация и доказателства от КЗЛД.

Направена е служебна проверка на адрес: ***** относно публикуваните материали и излъчени репортажи по повод темата.

С Решение на КЗЛД от проведено на 07.11.2018 г. заседание, обективирано в протокол № 42, подадената от А.А. жалба с рег. № ППН-01-544 от 06.07.2018 г. е обявена за редовна и допустима, тъй като: съдържанието ѝ е съобразено с изискванията на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), същата е подадена от физическо лице и е насочена към лице, което има качеството на администратор на лични данни - "Н.Б.Г." АД; същата съдържа твърдения за неправомерно обработване на лични данни – събиране на лични данни, вкл. такива съставляващи специални категории данни - за здравословно ѝ състояние чрез поставянето на въпроси относно престой в болнично заведение и провеждане от нея лечение и заснемането ѝ на дата 03.07.2018 г. от новинарски екип на "Н.Б.Г." АД, както и последващата им обработка и непроизнасянето в срок на администратора по подадено от нея искане по чл. 17 от ОРЗД; жалбата е подадена до компетентен орган и в нормативно установения срок, от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс. С посоченото решение като страни са конституирани: жалбоподател - А.А. и ответна страна - "Н.Б.Г." АД и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

С писмо с рег. № ППН-01-544#7 от 21.11.2018 г. "Н.Б.Г." АД, чрез юрисконсулт Т.Г. прилага като съотносими към организационните мерки за защита на личните данни: заповед от 21.05.2018 г. – 2 бр., образец – декларация за поверителност от 10.05.2018 г. – 2 бр.

Проведено е едно открито заседание на 13.12.2018 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява и не изпраща представител, за ответната страна се явява адв. *** с пълномощно по преписката. Последната заявява, че няма искания за събиране на други доказателства, поддържа изразеното становище и иска от КЗЛД да остави жалбата без уважение.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е неоснователна и като такава същата следва да бъде оставена без уважение по следните съображения:

Между страните не е спорен факта, че дружеството е обработило лични данни на жалбоподателката, чрез заснемането ѝ от оператора от новинарския екип на "Н.Б.Г." АД на 03.07.2018 г. на работното ѝ място в З.З. и че на място от репортера са задавани въпроси свързани със здравословното ѝ състояние – престой в болнично заведение и провеждане от нея лечение. По отношение на посочените факти не се представят доказателства: според становище на ответната страна данните за жалбоподателката са изтрети автоматично 3 дни след заснемане на интервюто.

От събраните в хода на производството доказателства се установява, че обработването (събирането) на лични данни за жалбоподателката, чрез заснемането ѝ от оператора и задаването на въпроси относно здравословното ѝ състояние и последващата обработка на този материал (съхранение, изтриване) от администратора са извършени в контекста на осъществявана от него дейност – доставчик на медийни услуги (§ 1, т. 19 от ДР на ИК) по смисъла на чл. 4 от Закона за радиото и телевизията във връзка с извършено разследване относно наличието на злоупотреба с разходване на средства за здравеопазване от З.З.

Според жалбоподателката, въпреки изразено от нейна страна несъгласие да бъде снимана и да отговаря на въпроси поставени от екипа на Н.Б.Г., действията не били преустановени. Обратно, от "Н.Б.Г." АД застъпват тезата, че случая е коментиран от жалбоподателката след изразено от нея

съгласие, че данните са предоставени лично от нея в хода на интервюто и че същите са били относими към репортажа. Освен наличието на изразено съгласие от нейна страна "Н.Б.Г." АД сочат и наличието на друго условие за допустимостта на обработването, а именно наличието на подчертан обществен интерес по темата за злоупотребата с разходването на средства за здравеопазване от З.З., по повод на която е извършено журналистическо разследване.

Видно от представения DVD, съдържащ запис на репортаж от 10.07.2018 г. и линк към същия, както и от направената служебна проверка относно публикуваните материали и излъчени репортажи по тема "Съмнения за източване на НЗОК от болница в *****" е, че на дата 10.07.2018 г. е публикувана статия и излъчен репортаж по тази тема, според които четирима служители от болничната администрация и техен роднина били приети с една и съща диагноза и по едно и също време в лечебното заведение.

От посочените по-горе материали се установява, че лични данни на жалбоподателката не са използвани, разпространени, съответно публично оповестени по повод посочената тема.

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че действията по събиране на информация по тема "Съмнения за източване на НЗОК от болница в *****" – предмет на журналистическо разследване от Нова, вкл. такава съдържаща лични данни за жалбоподателката са извършени допустимо, при наличието на условието на чл. 6, § 1, б."д" от ОРЗД – обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес. В този смисъл липсата на изразено съгласие от страна на жалбоподателката (администратора не доказва наличието на изразено такова от нейна страна) не прави обработването на личните ѝ данни недопустимо. Според чл. 6 от ОРЗД, за да е допустимо обработването на лични данни, то трябва да се осъществява само в случаите, когато е налице поне едно от условията, предвидени в цитираната разпоредба. Тези условия или още определяни като основания за допустимо обработване на лични данни са алтернативно предвидени в чл. 6 от регламента. Част от тях предполагат съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните, но има и такива, при които съгласието на лицето не е необходимо. В тази връзка, въпреки липсата на изразено съгласие от страна жалбоподателката, обработването на личните ѝ данни от страна на администратора е извършено допустимо при наличие на условието на чл. 6, § 1, б."д" от ОРЗД за целите на журналистическата дейност – да събере необходимата информация по темата относно наличието на извършени злоупотреби при разходването на средства в областта на здравеопазването от З.З., която тема безспорно представлява обществен интерес, да провери нейната достоверност и да информира членовете на обществото за този случай.

Следва да се посочи, че в производството не са ангажирани доказателства за обработване на лични данни, които са под особен режим – за здравословното състояние на жалбоподателката. Според изложените от страните твърдения, към дата 03.07.2018 г. на А.А. са задавани въпроси от екипа на Н.Б.Г. относно престоя ѝ в болничното заведение и провежданото от нея лечение, на които тя изрично посочва, че не е отговорила, поради което не може да се приеме, че е налице обработване на такава категория данни.

На основание гореизложеното и вземайки предвид това, че в публикуваната статията и излъчения репортаж по темата не се съдържа информация за жалбоподателката, вкл. лични данни за последната следва извод, че администратора е постигнал баланс между основните права на А.А. – чл. 32 от КРБ (защита на личната неприкосновеност на гражданите) и свободата на информация – чл. 39 – чл. 41 от КРБ, чл. 16, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, обработвайки информацията/данните по темата – предмет на журналистическо разследване, вкл. личните данни на жалбоподателката, по начин, по който данни свързани с личния живот (§ 1, т. 21 от ЗРТ) на А.А. не са предоставени за разпространение, като в същото време публикуваната статия и излъчения репортаж по темата е гарантирал на обществото възможността за оценка на случващото се в областта на здравеопазването.

Като неоснователна следва да се приеме жалбата и в останалата част – изложени твърдения за непроизнасяне на администратора в срок по подадено до него заявление по чл. 17 от ОРЗД. Видно

от представени разпечатки от електронна поща, е че на дата 03.07.2018 г. от електронна поща **** е изпратено съобщение от А.А. до *****, обективиращо искане за заличаване на заснети с нея кадри. На 05.07.2018 г. е изпратено второ съобщение от същата електронна поща с подател А.А., с което последната иска информация относно това дали подадената на 03.07.2018 г. молба е уважена. На 06.07.2018 г. на А.А. е изпратено електронно съобщение, ведно с прикачен файл – образец искане от субект на данни, от длъжностно лице по защита на личните данни на ”Н.Б.Г.” АД, с което на А.А. са дадени указания относно реда и начина на упражняване на правото почл. 17 от ОРЗД. Видно от представените доказателства по преписката е, че не се установяват данни, жалбоподателката да е изпълнила указанията на администратора – за подаване на заявлението – образец лично на посочения адрес или по електронен път, подписано с електронен подпис. КЗЛД неколкратно е изисквала от жалбоподателката доказателства, касаещи искането по чл. 17 от ОРЗД, вкл. относно реда и начина на подаването му до адресата, като такива доказателства не са представени. Видно от писмо с изх. № 323 от 03.07.2018 г. адресирано до изпълнителния директор на ”Н.Б.Г.” АД е, че прокуристът на З.З. – К.В. е поискал заличаване на всички данни - негови и на служители на лечебното заведение, събрани от екипа на Н.Б.Г. на 03.07.2018 г. в сградата на З.З. В отговор от ”Н.Б.Г.” АД с писмо К.В. е информиран относно реда и начина на упражняване на това право. Предвид на това, че не е налице надлежно упражняване на правото по чл. 17 от ОРЗД от А.А., вкл. не са били налице достатъчно данни, от които да се установи, че правото се упражнява именно от лицето посочено като подател, не може да се приеме, че за администратора е възникнало задължение за произнасяне по същото.

Мотивирана от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА и по арг. на 142, ал. 1 от АПК

РЕШИ:

1.Обявява жалба с рег. № ППН-01-544 от 06.07.2018 г. подадената от А.А. срещу ”Н.Б.Г.” АД за неоснователна.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-481/2018

София, 11.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 07.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-481/21.06.2018 г., подадена от В.С. и Б.С. срещу Община П. и *пощенски оператор* (П.О.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

По повод депозирана от жалбоподателите жалба в Община П., на 03.05.2018 г. установили, че личните им данни са предоставени от администрацията на общината на П.О. От П.О. твърдят, че са оставили закрепени на входната дворна врата пощенските пратки, които освен три имена и адрес съдържат документи с информация за техни имоти, свързани с депозираната жалба.

Г-н Б.С. и г-жа В.С. декларират, че не са се подписвали и получавали пратките и не са давали съгласие личните им данни да бъдат обработвани и предоставяни на трети лица. Считат, че присъствието на личните им данни в тези документи и предоставянето им на трети лица представлява нарушение на правата, предоставени им от Закона за защита на личните данни.

Към жалбата е приложено копие на Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, лицата, срещу които е насочена жалбата, са уведомени на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство с писма изх. № ППН-01-481/2018#1/20.07.2018 г. до Община П. и изх. № ППН-01-481/2018#2/20.07.2018 г. до П.О. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства.

В Комисията е постъпило становище от Община П. с рег. № ППН-01-481#3/30.07.2018 г. за неоснователност на жалбата.

От Община П. информират, че при извършена проверка по случая се установило, че пощенските пратки с адресат Б.С. и В.С. са изпратени от общинската администрация до посочените лица чрез лицензиран П.О. като препоръчани пощенски пратки с обратни разписки, всяка опакована и запечатана в бял непрозрачен плик, надписан с името и адреса на получателя. Считат, че не е налице незаконосъобразно обработване, тъй като е налице основание и цел за същото по Регламент 2016/679.

Към становището е приложено копие на ежедневен опис на кореспондентски пратки на Община П. от 25.04.2018 г.

От П.О. изразяват становище с рег. № ППН-01-481#5/03.08.2018 г. за неоснователност на жалбата.

Управителят информира, че цитираните от жалбоподателите пощенски пратки са заявени за разнос от подателя Община П. и са доставени на адреса на получателите. Посочените пратки са от кръга на универсалната пощенска услуга и се доставят в изпълнение на нормативно установено по силата на Закона за пощенските услуги задължение. За да бъде осъществена пощенската услуга, е необходимо върху всяка пратка да бъде посочено като минимално съдържание данните за подател и получател, както и адреса на подателя и получателя. В противен случай би било невъзможно предоставянето на тази услуга.

Към становището няма приложения.

Във връзка с представеното към жалбата Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство № 1211/2018 г. по описа на Районна прокуратура гр. П., от прокуратурата са изискани писмените сведения, събрани по преписката.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични

данни на жалбоподателите и е насочена срещу администратори на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

На проведено на 10.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели – В.С. и Б.С., а като ответна страна – Община П. и П.О. С оглед изясняване на случая от фактическа страна, от Община П. е изискано съдържанието на описаните в жалбата пратки. Страните са редовно уведомени за насроченото за 07.11.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното открито заседание жалбоподателите не се явяват, не се представляват.

Ответната страна – за Община П. и П.О. се явяват процесуални представители, които оспорват жалбата като неоснователна. От Община П. представят копие на пратките, както и договор за пощенски услуги с П.О.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за частично основателна въз основа на следните изводи:

При разглеждане на жалбата следва да се отчете, че обработването е еднократно действие, извършено и приключило преди да започне прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 от 25.05.2018 г.

Регламент 2016/679 и Законът за защита на личните данни уреждат правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. По смисъла на посочената разпоредба съдържащите се документите към пратките три имена, адрес и единни граждански номера имат качеството лични данни за жалбоподатели, тъй като чрез тях г-н Б.С. и г-жа В.С. могат да бъдат безспорно индивидуализирани.

Условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица, са определени в чл. 4 от ЗЗЛД. Обработването следва да се извършва при наличието на поне едно от алтернативно посочените условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 ЗЗЛД.

При предоставяне на пратките на куриера, Община П. е обработила личните данни на жалбоподателите на основание по чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора, а именно – изготвяне на констативен акт по Закона за устройство на територията и изпращането му до лицата, които могат да се запознаят с него и да подадат възражение. В съответствие с чл. 142, ал. 1 АПК – идентично условие за допустимост на обработването е предвидено в чл. 6, пар. 1, буква „д” от Регламент 2016/679.

Видно от представения ежедневен опис на кореспондентски пратки от дата 25.04.2018 г., пратките до жалбоподателите са заявени от Общината като препоръчана поща с известие за доставяне. Препоръчаната поща с известие за доставяне се връчва лично на адресата или на член от домакинството му, поради което Комисията приема, че администраторът е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на данните.

П.О. е обработило личните данни на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД – за изпълнение на

нормативно установените задължения, посочени в Закона за пощенските услуги. В съответствие с чл. 142, ал. 1 АПК, идентично условие за допустимост на обработването е предвидено в чл. 6, пар. 1, буква „в” от Регламент 2016/679.

Както беше посочено, пратките са заявени от Община П. като препоръчани, но вместо това са доставени като непрепоръчана поща поради допусната техническа грешка от обслужващия куриер, за което свидетелстват събраните по прокурорската преписка сведения.

Препоръчаната пратка представлява вид на защита на личните данни, тъй като се доставя срещу подпис лично на лицето или на член на домакинството му. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Договора за пощенски услуги, сключен между Общината и куриера, пощенският оператор е приел да предоставя пощенските услуги на потребителя (Община П.) с допълнителни услуги – „препоръка” и „обявена стойност”, което в случая не е спазено от страна на П.О.

По този начин администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространяване, както и от други незаконни форми на обработване. Съобразявайки чл. 142, ал. 1 от АПК, задължението на администратора да предприема необходимите технически и организационни мерки е предвидено и в чл. 24 от Регламент 2016/679, поради което не е отпаднала отговорността при нарушаване на тези изисквания.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена по отношение на П.О. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществен интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и”, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение. Административното наказание „глоба” или „имуществена санкция” по чл. 58 пар. 2, буква „и” има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и”).

В конкретния случай Комисията отчита, че администраторът П.О. не е запознат със съдържанието на пратките, тъй като същите са запечатани в бял непрозрачен плик. Единствените видими лични данни са три имена и адрес, които са нормативно установения минимален обем от данни, който следва да се посочи за адресата при изпращане на пратка, която е универсална пощенска услуга. Освен това, в производството не се установи по безспорен начин, че пратките са получени от трето лице, различно от адресатите – жалбоподателите В.С. и Б.С.

С оглед изложеното, като най-целесъобразна корективна мярка в случая Комисията намира тази по чл. 58, пар. 2, буква „б” от Регламента – официално предупреждение до администратора.

Г-н Софрониев, член на КЗЛД, гласува с особено мнение в частта, с която жалбата е обявена за основателна по отношение на П.О. Особеното мнение е приложено към решението и е неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679,

РЕШИ:

1. Оставя без уважение като неоснователна жалба рег. № ППН-01-481/21.06.2018 г., подадена от В.С. и Б.С. в частта срещу Община П.;

2. Обявява за основателна жалба рег. № ППН-01-481/21.06.2018 г., подадена от В.С. и Б.С. в частта срещу *пощенски оператор*. На основание чл. 58, параграф 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава официално предупреждение на администратора *пощенски оператор* за нарушаване на чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**Особено мнение
на Цветелин Софрониев, член на КЗЛД**

Жалбата е неоснователна по отношение и на двамата администратори на лични данни.

За да постанови решение в обратния смисъл, КЗЛД приема, че жалбата е частично основателна по отношение на П.О.

Считам, че П.О. е обработило личните данни на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД - за изпълнение на нормативно установените задължения, посочени в Закона за пощенските услуги. Идентично условие за допустимост на обработването е предвидено и в чл. 6, пар. 1, буква „в“ от Регламент 2016/679. Пратките са доставени на адреса като препоръчана услуга, вместо заявената от Община П. препоръчана, която обаче също е редовен начин за изпращане и доставяне на пратки съгласно Закона за пощенските услуги. В административното производство не се установи по безспорен начин, че пратките са придобити от трето лице, а не от самите жалбоподатели, поради което жалбата в тази част остава недоказана.

Макар и да е налице допусната техническа грешка от страна на куриера /пратката е доставена като препоръчана вместо заявената от Община П. препоръчана пратка/, това обстоятелство засяга отношенията между двамата администратори, но то не е довело до неправомерно разкриване на личните данни на жалбоподателите пред трети лица.

Във връзка с изложеното считам, че жалбата е недоказана не само по отношение на Община П., но и по отношение на П.О. в качеството им на администратори на лични данни.

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-31/2018 г.
София, 11.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13.12.2018 г. и обективизирано в протокол № 47/13.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-31/22.08.2017 г., подадена от К.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-31/22.08.2017 г., подадена от К.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „Д.Н.” ЕООД.

Жалбоподателят информира, че е служител на „Д.Н.” ЕООД. На 20.07.2017 г. от работодателя му е връчено искане за даване на обяснения по чл. 193, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) и констативен протокол от 20.07.2017 г.

На 21.07.2017 г. г-н К.К. излага, че е дал изисканите обяснения, заедно с болничен лист в търговски обект, находящ се в гр. *****, франчайз магазин на *телекомуникационен оператор* (Т.О.), като е използвал случая да плати сметка на негов познат. Г-н К.К. е установил, че данните във фискалния бон са по фактура № **** с потребител Е.А. и договор № ****, издаден фискален бон № *** с обслужващо лице К.К. За случая е сигнализиран изпълнителния директор на Т.О.

К.К. счита, че е налице неправомерна употреба на личния му акаунт, като служител на длъжност „специалист продажби“, с който обработва личите данни да клиентите на Т.О. Моли за извършване на проверка и преустановяване на порочните практики. Към жалбата като доказателства са приложени жалба до изпълнителния директор на Т.О. от 21.07.2017 г. с отговор за продължаваща проверка, два броя обяснения с приложени искания и констативни протоколи.

С писмо изх. № ППН-01-31/2017#1 от 10.11.2017 г. управителя на „Д.Н.” ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство и е предоставена възможност за изразяване на становище и предоставяне на относими към случая доказателства.

В отговор от „Д.Н.” ЕООД е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-31#5/28.11.2017 г. Изложено е становище от една страна за недопустимост на жалбата, поради липса на правен интерес за жалбоподателя, предвид факта, че жалбата е за преустановяване на действия срещу неправомерно ползване на служебния акаунт на лицето – К.К., като служебният акаунт е деактивиран на 21.07.2017 г. по искане на „Д.Н.” ЕООД.

На следващо място са изложени твърдения за неоснователност на жалбата, предвид факта, че служебният акаунт „не съдържа лични данни“. Посочено е, че единствено съответният служител разполага с парола за достъп до акаунта, работодателят няма право и никога не е искал паролата на съответния служител да му бъде предоставена.

Застъпват становище, че ако някой от служителите в магазина е ползвал достъпа на жалбоподателя, то това няма как да се случи без последният да го е предоставил доброволно, като споделят, че „подобна хипотеза“ е лишена от логика, тъй като всеки служител има собствен акаунт и не е налице да се ползва чужд такъв.

С писма изх. №№ ППН-01-31/2017#3 от 10.11.2017 г. и ППН-01-31(17)#7 от 15.06.2017 г. на Т.О. – на дружеството е предоставен срок за изразяване на становище и прилагане на относими доказателства по случая, изискана е и справка за деактивиране на акаунта на К.К.

От дружеството информират, че между „Д.Н.“ ЕООД и Т.О. има сключен договор за франчайз. Съгласно предмета на договора на франчайз партньора е възложено организирането и ръководенето на франчайз магазина, като в договора са разписани всички основни права и задължения на партньора, включително по отношение на защитата на личните данни. Служителите на франчайз партньора, които ще имат право на достъп до системите на Т.О. получават потребителско име и първоначална парола за достъп, което става с изрична писмена заявка на франчайз партньора до Дружеството. Обяснено е, че първоначалната парола за достъп и потребителското име се издават и предоставят на франчайз партньора, като задължение на партньора е да ги предостави само на лицето, за което са предназначени. Първоначалната парола, предоставена от Т.О. следва веднага да бъде заменена от потребителя от друга парола, която да е известна само на него. От дружеството сочат, че в приложимите правила изрично е записано, че „поради конфиденциалният характер на информацията, съдържаща се в програмите, при даването на права /user/ за достъп е абсолютно задължително: служителите да работят само с техните юзери или да не предоставят паролите си на други служители или външни лица“. Приложени са две справки от вътрешната система на дружеството, от които е видно заявката за деактивирането на акаунта на г-н К.К. „***“ и спирането на достъпа на жалбоподателя до системите на Т.О. на 21.07.2017 г. Като доказателства са приложени: договор за франчайз от 12.06.2014 г. Между Т.О. и „Д.Н.“ ЕООД, копие от пълномощно, копия на справки от вътрешната система на „А1“ ЕАД – 2 бр. Считат жалбата за неоснователна

Жалбата на К.К. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни”.

На проведено на 07.11.2018 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима. Конституирани са страни: жалбоподател – К.К. и ответни страни – „Д.Н.“ ЕООД и Т.О. в качеството им на администратори на лични данни, редовно уведомени за насроченото на 13.12.2018 г. открито заседание.

Жалбоподателят се явява лично, за „Д.Н.“ ЕООД се явява упълномощен представител, с пълномощно по преписката, за Т.О. се явяват упълномощени представители с пълномощни, представени в заседанието.

При изготвяне на настоящото решение е отчетена настъпилата промяна в правната рамка в областта на защитата на личните данни в периода от обработването на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което е сезиран административния орган. Съобразен е и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Предвид липсата на изрична разпоредба считам, че заварените отношения, които не са висящи и се отнасят до юридически факти и породени

от тях последици, настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретния случай такива са разпоредбите на ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят периода от 21.07.2017 г. до 22.08.2017 г., т. е преди прилагане на регламента.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя К.К.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай, предвид разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че Т.О. и „Д.Н.“ ЕООД са администратори на лични данни.

Съгласно от § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за корпоративното подоходно облагане „франчайз“ е съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост, отнасящи се до търговски марки, търговски имена, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторско право, ноу-хау или патенти, предоставени срещу възнаграждение, за да се използват за продажба на стоки и/или за предоставяне на услуги.

Предвид изложеното и сключения договор за франчайз, „Д.Н.“ ЕООД няма качеството на обработващ лични данни по смисъла на чл. 24 от ЗЗЛД и § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД, независимо от обстоятелството, че в т. 20 от договора от 12.06.2014 г., че „франчайз партньорът стопанисва, управлява и извършва търговска дейност в повереният му от Т.О. франчайз – магазини от името на Т.О.“. Цитираната регламентация в договора се отнася единствено до търговската дейност, осъществявана от франчайз – партньора.

Като администратори на лични данни и двете дружества (всяко на самостоятелно основание) следва да спазва разпоредбите на ЗЗЛД при обработването на личните данни, регламентиращи задълженията на администратора, като принципи, условия за обработване, включително и тези за предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, който се прилага от 25.05.2018 г., лични данни означава информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетична, психическа, умствена, икономическа, културна или социална идентичност на това физическо лице.

От събраните в административното производство доказателства се установи, че от Т.О. са предоставени справки от вътрешната система, от които е видно, че на 21.07.2017 г., акаунтът на г-н К.К. е деактивиран, т. е в деня на постъпване на информацията от „Д.Н.“ ЕООД.

От предоставените правила от Т.О., описани като ИТ – инфраструктура (хардуер и софтуер) системи за сигурност е видно, че в т. 7.2 и т. 7.3, са разписани правилата за достъп до електронните системи за работа. Описано е, че при даването на права на user за достъп е абсолютно задължително служителите да работят само с техни юзери и да не предоставят паролите си на други служители или външни лица.

Описано е още, че франчайз партньорът и всички негови служители са отговорни за опазване на конфиденциалния характер на личната, както и на фирмената информация, предоставена от клиенти, служители, акционери и доставчици и да защитава тези данни.

Предвид изложеното следва, че жалбата е неоснователна по отношение на Т.О., тъй като от дружеството са извършили необходимите технически и организационни мерки, съгласно разпоредбата на 23 от ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че от страна на „Д.Н.“ ЕООД не е оспорен факта, че жалбоподателят – К.К. на 21.07.2017 г. не е бил на работа и следователно е бил в обективна невъзможност за използване на акаунта и паролата, дадени му от дружеството. Видно, от предоставения касов бон с № **** в 12:50:5, е че името на лицето К.К. е изписано, като обслужващо лице, предвид което следва, че по отношение на „Д.Н.“ ЕООД жалбата е основателна.

Не е спорно по преписката, че от „Д.Н.“ ЕООД на 21.07.2018 г. е издаден касов бон *** в 12:50:54, в който фигурират трите имена на жалбоподателя, както и че дружеството е информирало Т.О. за случая, чрез изпратен имейл в 14.23 ч. от К.А., като на имейла е върнат отговор от Т.О. на 21.07.2017 г., че всички права на К.К. са спрени.

Съгласно т. 21.10.2 от договора за франчайз, сключен на 12.06.2014 г. между Т.О. и „Д.Н.“ ЕООД, франчайз – партньорът се задължава да осигури максимално ниво на защита на системите на Т.О., като спазва и осигури спазването на изискванията, посочени в политиката за информационна сигурност и свързаните с нея инструкции, правила и други документи. В тази връзка и предвид установеното по административната преписка следва, че „Д.Н.“ ЕООД не е изпълнило задължението, произтичащо от разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД по отношение на предприемане на технически и организационни мерки, за да защити данните от неправомерен достъп.

От процесуалния представител на „Д.Н.“ ЕООД е направено искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в производството, като бъдат възложени в тежест на жалбоподателя, с оглед изхода на спора обаче искането за присъждане на разноски не следва да бъде уважено.

При определяне на най-подходяща корективна мярка за извършеното нарушение от администратора „Д.Н.“ ЕООД, следва да се има предвид следното:

Няма данни за претърпени вреди от страна на жалбоподателя, предприети са последващи действия от страна на „Д.Н.“ ЕООД в момента, в който е установено нарушението, както и че нарушението е първо за администратора „Д.Н.“ ЕООД.

С оглед гореизложеното, Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-31/22.08.2017 г., подадена от К.К. срещу телекомуникационен оператор и „Д.Н.“ ЕООД, за неоснователна по отношение на телекомуникационния оператор, предвид факта, че дружеството е предприело необходимите технически и организационни мерки съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД, респективно чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Обявява жалба с рег. № ППН-01-31/22.08.2017 г., подадена от К.К. срещу телекомуникационен оператор и „Д.Н.“ ЕООД, за основателна по отношение на „Д.Н.“ ЕООД за нарушение на разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД, респективно чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679.

3. Във връзка с т. 2 и на основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 разпорежда на „Д.Н.“ ЕООД да съобрази операциите по обработване на личните данни с разпоредбите на Регламента, като организира достъпа и употребата на акаунтите на всеки

служител по начин непозволяващ употреба на акаунт от лице, различно от това, на което принадлежи последният.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-312/2018 г.

София, 17.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 31.10.2018 г. и обективизирано в протокол № 41/31.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-312/10.05.2018 г., подадена от Н.Е. – ученичка в *учебно заведение (УЗ.)*, с потвърдени действия и съгласие от родителите: Х.Е. – майка и Г.Е. – баща.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-312/10.05.2018 г., подадена от Х.Е., в качеството ѝ на родител на ученичка в УЗ. до МОН, препратена по компетентност до КЗЛД, в която са изложени твърдения за неправомерно обработвани лични данни в следствие на договор, сключен между директора на УЗ. и *финансова институция (Ф.И.)*, за изплащане на стипендии на ученици.

Изложено е, че на 07.03.2018 г., Х.Е. в качеството си на родител – настойник на дъщеря си: Н.Е. – ученичка в УЗ., г-жа Х.Е. „подписва листче“ за съгласие за получаване на стипендия за отличен успех по банкова сметка без банкови такси, открита във Ф.И. на името на Н.Е. Г-жа Х.Е. не дава съгласие за предоставяне от страна на УЗ. на личните данни на дъщеря ѝ на трето лице.

На 15.03.2018 г. и на 16.03.2018 г. служители на Ф.И. са посетили УЗ., които, според твърдения в жалбата, са указали натиск върху учениците, за да подпишат документи от името на своите родители, за да им предоставят пластика на дебитна карта и персонален идентификационен код за активиране /PIN/ на предоставената дебитна карта.

Изготвените документи представляват, както следва:

„Преференциални условия за учениците от УЗ. със записани имена и телефони за контакт с гореспоменатите служители на Ф.И., липса на: посочен период за валидност на офертата, подписи на лицата, изготвили офертата, данни за дължими такси, печат на Ф.И., изх. №, доказателства за автентичност.

Предварително изготвен и попълнен служебно формуляр от Ф.И. с предварително попълнените лични данни – три имена и ЕГН, на дъщерята на жалбоподателя, както и попълнени данни за достъп

***** и цитиран плик №****. Датата от банковата система е 22.02.2018 г. Документът е подписан от служител на Ф.И.; договор за платежна сметка.

Договор за издаване на дебитна карта Debit MasterCard PayPass със служебно маркирани характеристики на картата

Жалбоподателката моли да бъде извършена проверка от МОН във връзка с наличието на сключен договор от У.З. с Ф.И., с предмет: предоставяне на банкови карти, наличието на който е бил потвърден устно по телефона в телефонен разговор проведен от жалбоподателя на 16.03.2018 г. с Ю.С. – служител на Ф.И. В допълнение, жалбоподателката моли да бъде гарантирана защитата на личните данни на учениците в У.З., като бъдат санкционирани виновните за неправомерното предоставяне на лични данни лица.

С писмо с рег. № ППН-01-312/#1 КЗЛД Комисията уведомява на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) директора на У.З. за образуваното административно производство по жалбата и възможността за предоставяне на писмено становище в 7-дневен срок от получаване на писмото.

В становището на директора на У.З., са изложени твърдения, за недопустимост на жалбата, тъй като жалбата е насочена срещу директора лично, в качеството на директор на гимназията, а като такава тя не е в качеството на администратор на лични данни.

На второ място, в случай, че тезата за недопустимост не се приеме, счита жалбата за неоснователна. В становището се посочва, че г-жа Ш., в качеството ѝ на директор (към момента на подаване на жалбата) на У.З. е предприела експериментални действия за учебната 2017/2018 г., относно въвеждането на нова практика във връзка с получаването на сумите за стипендиите на учениците на У.З., а именно да се премине към плащане по банков път, за което получава одобрението и подкрепата на колегите си. Поради факта, че обслужващата банка на У.З. е Ф.И.2, задължение на банка Ф.И.2 е да нареди препращането на сумите по ученическите стипендии по сметки, заявени като желание от страна на учениците. С цел по-бърз процес, е сключена спогодба между директора на У.З. и директора на клон в Ф.И. да бъдат разкрити служебни неактивни сметки на всички стипендианти за втори срок на учебната 2017/2018 г., които да бъдат активирани едва след подписване и получаване на необходимия набор от документи за тази цел. Изискани са декларации – съгласие на родителите на бланка, съставена от У.З., за подаване на заявление за издаване на дебитна карта с преференциални условия за получаване на стипендия. В тази връзка по силата на подписаната спогодба се предоставя на Ф.И. необходимата информация за учениците – стипендианти по електронен път на г-жа М.К., която като представител на Ф.И. се задължава данните да се използват само за тази цел. В У.З. служители на Ф.И. раздават на учениците декларации за съгласие, които се подписват от желаещите ученици и техните родители. В случай на отказ декларацията да бъде подписана, неактивните сметки се закриват.

Приложени са копия на документи, заверени „Вярно с оригинала“, както следва: оферта от Ф.И., спогодба, декларации, решение на педагогическия съвет, платежно за превод от Ф.И.2 към Ф.И.

В писмо с изх. № ППН-01-312#2/31.05.2018 г. КЗЛД информира Ф.И. за образуваното административно производство и възможността за предоставяне на писмено становище и относими доказателства в 7-дневен срок от получаване на писмото.

В отговор Ф.И. излага следните твърдения:

На 12.02.2018 г. е представено на У.З. – гр. София, предложение за преференциални тарифни условия за ученици на гимназията, като на 14.02.2018 г. е сключен договор между У.З. и Ф.И., по силата на който Ф.И. поема задължението да открие сметки на учениците – стипендианти, с условието сметките да бъдат активирани след събирането на пълен набор от необходимите документи, включително съгласие от родител. Поради факта, че писмено съгласие от родител на Н.Е. не е получена, сметката ѝ е закрита.

Данните на учениците са получени от У.З. На срещата между представителите на Ф.И. и учениците на последните са предоставени документи, от които е виден обемът на получените данни. Предоставени са им и общите условия, съдържащи подробна информация относно обработването на данните.

Приложени са споразумението между Ф.И. и У.З. и образец на декларация – съгласие.

Жалба с рег. № ППН-01-312#7/23.07.2018 г. е подадена от Н.Е. – ученичка в У.З. с потвърдени действия и съгласие от родителите: Х.Е. – майка и Г.Е. – баща срещу осъществени едностранни действия от директора на У.З. и сключване на договор с Ф.И. за изплащане на стипендии на ученици, в т.ч. неправомерно по смисъла на ЗЗЛД предоставяне на лични данни на ученици на трети лица. Съдържанието на жалбата е идентично с това на жалба с рег. № ППН-01-312/10.05.2018 г.

Писмо с изх. № ППН-01-312#9/07.08.2018 г. е изпратено от КЗЛД до директора на У.З. с указание да бъде изпратена на Комисията информация какъв обем лични данни са предоставени на Ф.И. за разкриване на служебни неактивни сметки и на какво основание. Уведомени са, че на основание чл. 58, § 1, б. „а“ и „д“ от Общ регламент за защита на личните данни (Регламента), във връзка с чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, са длъжни да предоставят на Комисията всяка информация, която тя поиска за изпълнение на задачите си. При неизпълнение на дадените указания, на основание чл. 83, § 5, б. „д“ от Регламента, ще бъде наложено административно наказание на У.З. за непредоставяне на достъп до цялата информация, от която КЗЛД се нуждае, за да упражни правомощията си.

Писмо с изх. № ППН-01-312#8/ 07.08.2018г. е изпратено от КЗЛД управителя на Ф.И. със съдържание горепосочените указания и поискана информация за необходимите документи и използваните лични данни за разкриване на служебни неактивни сметки.

Жалбата на Н.Е. с потвърдени действия и съгласие от родителите: Х.Е. и Г.Е. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис. Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД, а именно едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физически лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“.

На проведено закрито заседание на 03.10.2018 г., обективизирано в протокол № 38/03.10.2018 г., жалбата е обявена за процесуално допустима, конституирани са страни - жалбоподател Н.Е. и ответни страни – У.З. и Ф.И., редовно уведомени за насроченото на 31.10.2018 г. открито за заседание.

На проведеното открито заседание, представителят на Ф.И. предоставя като доказателство декларация от 07.03.2018 г., от която е видно изразеното от г-жа Х.Е., майка на Н.Е., съгласие за издаване на дебитна карта.

Процесуалният представител на У.З. разяснява, че родителите са били уведомени от класните ръководители на проведена родителска среща през месец януари за идеята за откриване на банкови сметки на учениците.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес, чиито лични данни, са обработвани от У.З., която има качеството на администратор на лични данни.

Съгласно чл. 57, § 1, т. „е“ от Регламент 2016/679 при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни.

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент 2016/679 следва да бъде направено и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна. Същата има за предмет неправомерно обработване – предоставянето и употребата на името и единния граждански номер (ЕГН) на ученичка – стипендиант (жалбоподателката) от У.З. за разкриване на неактивна сметка и създаване на банкова карта (пластика) от Ф.И. за получаване на ученическа стипендия.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не спорно, че през учебната 2017/2018 г. Н.Е. е била ученичка в У.З. От изразените становища и предоставените доказателства от У.З. и Ф.И. е видно, че между Ф.И. и У.З. е подписан спогодба за разкриване на банкови сметки и карти (пластики) на 12.02.2018 г. От Ф.И. със становище заведено с рег. № ППН-01-312#3/11.06.2018 г. е посочено, че на 14.02.2018 г. е сключен договор между Ф.И. и У.З., по силата на който Ф.И. поема задължението за откриване на сметки. Не е спорно по преписката а и между страните, че декларации с които се изисква съгласието от родителя на непълнолетно дете са предоставени на 07.03.2018 г. на учениците. Безспорно е установено по административната преписка, че служители на Ф.И. на 15-16.03.2018 г. са посетили У.З., за да бъдат раздадени индивидуалните договори на учениците, които следва да бъдат подписани от техните родители. От предоставените от жалбоподателката доказателства е видно, че договорът за платежна сметка и договорът за издаване на дебитна карта съдържат трите имена и единния граждански номер на жалбоподателката, като същите са с дата 20.02.2018 г. От събраните в административното производство доказателства е видно, че данните са предоставени от У.З. на Ф.И. по електронен път в периода от 14.02.2018 до 20.02.2018 г. (датата на извършване на нарушението от стана на У.З.). От хронологията на извършените действия следва, че данните са предоставени от У.З. на Ф.И. преди да е изискано и получено съгласието от родителя на ученика от една страна и от друга страна, Ф.И. е използва данните, подготвяйки договор за платежна сметка и договор за издаване на дебитна карта.

За пълнота следва да бъде отбелязана целта за разкриването на банкови сметки на учениците – стипендианти, а именно улесняване на процеса на получаване на стипендия. Следва също така да се има предвид, че е подготвена декларация за съгласие за обработване на личните данни на учениците – стипендианти от училището, макар и на един по – късен етап от У.З.

В допълнение по отношение на Ф.И. се прави отбелязването, че за откриване на банкови сметки, информацията, което е необходима на банките е регламентирана в разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Наредба № 3 на БНБ за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти. Съгласно т. 1 от цитираната Наредба на Ф.И. са необходими личните данни на титуляря на сметката по документ за самоличност. Видно от вътрешните правила на Ф.И. и инструкция 216 „Мерки срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм; Познай своя клиент – общи познания“, за всички физически лица трябва да бъдат събрани поне следните идентификационни данни: имена; ЕГН; дата и място на раждане; адрес – постоянен и настоящ; гражданство; държава на постоянно пребиваване; вид, номер и издател на идентификационния документ. По отношение на Ф.И., съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 7 от

Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари, банката разполага със законова възможност за откриване на сметка преди да е приключила процедурата по идентификация на клиента.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), респективно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25.05.2018 г., лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, тъй като чрез тях лицето може безспорно да бъде индивидуализирано.

Съгласно ЗЗЛД, респективно Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера е законосъобразно, ако е налице някое от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679: субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласието е едно от основанията за събиране и обработване на лични данни. Независимо от факта, че то е посочено на първо място, важно е да се знае, че всички правни основания са алтернативни и равнопоставени, като същите не са подредени в йерархична зависимост. Наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно, при условие, че са спазени и другите изисквания на регламента.

От събраните в административното производство доказателства е видно, че между Ф.И. и У.З. е налице договорно основание за обработване на личните данни, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1, б. „б“ от ОРЗД и по този начин за Ф.И. е налице правно основание за обработване на личните данни. Несъгласен с последното, г-н Цанко Цолов, член на Комисията е изразил особено мнение, което е приложено като неразделна част от настоящото решение.

От събраните по административната преписка доказателства следва, че личните данни са предоставени по електронен път от У.З. на Ф.И. в периода 14.02.-20.02.2018 г., а декларациите, с които се изисква съгласие от родителите на непълнолетни деца са предоставени на 07.03.2018 г. От представените доказателства учебното заведение не е предоставило, правила – технически и организационни мерки относно обработването на лични данни на учениците в хипотезата на предоставянето им от страна на учебното заведение на Ф.И. за откриване на банкова сметка на ученик, по която да се изплащат стипендии. В изготвените от У.З. образци на декларации за информирано съгласие на правоимащия ученик и неговия родител, същите предоставени на учениците след откриването на банкова сметка на жалбоподателката, също не е разписан начина на обработване – събиране и употреба на три имена и ЕГН на учениците за посочената цел.

Договорът за платежна сметка и договорът за издаване на дебитна карта са с дата 20.02.2018 г., т. е личните данни са предоставени от У.З. на Ф.И. без да е налице изрично съгласие от страна на субекта на данни.

Предвид обстоятелството, че в конкретния случай, че не е налице нито една от алтернативно посочени хипотези в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1 от Регламент 2016/679 следва, че личните данни на жалбоподателката са предоставени от УЗ. на Ф.И. в периода от 14.02.-20.02.2018 г. за откриване на сметка и издаване на дебитна карта в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1 от Регламент 2016/679, без наличие на условие за допустимост на обработването. По отношение на учебното заведение, г-жа Мария Матева, член на Комисията, не споделя изводите на КЗЛД, предвид което е изразила особено мнение, приложено, като неразделна част от настоящото решение.

Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“).

Съгласно гореизложеното и в рамките на оперативната самостоятелност, и като прецени факта, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е довършено и последиците от него са настъпили за субекта на данните, и с цел да поправи настъпилите неблагоприятни последици, единствено имуществена санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, предвид което Комисията налага на администратора на лични данни УЗ. административно наказание – имуществена санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента, за нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, пар. 1 от ОРЗД, като същата се явява целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Комисията счита, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция взе предвид, че нарушението е първо за администратора. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

С оглед гореизложеното, Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. При особено мнение на г-н Цолов, но при мнозинство от три гласа, оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-312/10.05.2018 г., подадена от Н.Е. – ученичка в учебно заведение, с потвърдени действия и съгласие от родителите: Х.Е. – майка и Г.Е. – баща по отношение на *финансовата институция*, предвид факта, че за *финансовата институция* е установено договорно основание за обработване на данните, съгласно разпоредбата на чл. 6, § 1, б. „б“ от Общия регламент за защита на данните.

2. При особено мнение на г-жа Матева, но с мнозинство от три гласа,

обявява жалба с рег. № ППН-01-312/10.05.2018 г. за основателна по отношение на учебното заведение.

3. Във връзка с т. 2 и на основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Общия регламент за защита на данните налага на учебно заведение, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1000 лв. (хиляда лева), съгласно разпоредбата на чл. 83, § 5, буква „а“ за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Цанко Цолов член на КЗЛД

Гласувам с особено мнение Решението по настоящата жалба, в частта за Ф.И.

Считам същата за основателна, по отношение на Ф.И., като съображенията ми са в следните насоки:

1. Ф.И. обработва личните данни на своите клиенти на законово основание, в качеството си на администратор на лични данни;
2. Има подписан договор с УЗ. за реализация на нов метод за получаване на стипендии от учениците;
3. На основание на този договор Ф.И. получава само списък с учениците, съдържащ личните им данни;
4. Обработването на лични данни на деца на основание „съгласие“ става след събиране и на „съгласие“ на техните родители и настойници;
5. От събраните доказателства е видно, че Ф.И. издава картите (обработва данните на учениците (деца)) без да е налице съответното „съгласие“.

Ето защо на това основание считам, че Ф.И. е нарушила чл.5 (а), чл.6 (а) и чл.8 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския Парламент и на Съвета, за законосъобразност на обработката.

Цанко Цолов /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Мария Матева, член на КЗЛД

Гласувам с особено мнение Решението по настоящата жалба. Считам, че същата е неоснователна по отношение на У.З. Съображенията ми за това са в следните насоки:

○ У.З. обработва личните данни на своите ученици на законово основание в качеството на администратор на личните им данни; ○ Като администратор, У.З. притежава оперативна самостоятелност за вземане на решения по какъв начин да става това обработване с оглед интересите на своите ученици. В изпълнение на тази оперативна самостоятелност е взето решение за подобряване на практиката за получаване на стипендиите на учениците на ръка и преминаване към получаването им по банков път. Направено е съответното предварително проучване за събиране на мнението за новия метод както сред учителите, така и сред учениците и техните родители;

○ Във връзка с това У.З. е подписала договор с Ф.И. за реализирането на новия метод на получаване на стипендии;

○ На родителска среща родителите на учениците са уведомени за този договор;

○ В резултат на подписването на договора и в изпълнение на договорните си задължения по него, банката е прехвърлила личните данни на съответните ученици на банката по договора.

Ето защо мнението ми е, че няма нарушение на защитата на данните на физическите лица – ученици в У.З., тъй като от една страна администраторът в изпълнение на оперативната си самостоятелност е определил начина, по който да обработва личните данни на лицата, и в този случай следва да се счита че интересите на администратора са преимуществени пред тези на физическите лица и новият метод на получаване на стипендии по банков път е бил замислен изцяло в полза на учениците. От друга страна личните данни на учениците са предоставени на Ф.И. в изпълнение на договорно задължение на У.З., поради което не е било необходимо да се иска съгласие на лицата. Ето защо и в двата случая е изпълнение на чл. 6 параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Няма настъпили и никакви вредни последици в резултат на действията на У.З. за физическите лица, а Ф.И. е прекратила обработването на личните данни на учениците веднага след отпадането на договорното задължение за това обработване.

Ето защо гласувам Решението на КЗЛД №ППН-01-312/10.05.2018 с особено мнение в тази му част.

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-198/2018 г.

София, 18.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 07.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разглежда по същество жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г., подадена от В.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Н. срещу С.К., в качеството му на домоуправител на етажна собственост находяща се в *****.

Жалбоподателката твърди че на 26.03.2018 г. при проверка на електронната си поща установила, че личните ѝ данни в обем от три имена, адрес, телефон и единен граждански номер, са разпространение, изпратени до 84 имейл адреса, „чийто адресати са всички собственици на недвижими имоти на адрес *****, част от които са живущи на адреса, както и наематели /временни обитатели, банкови служители и трети лица, които дори не обитават етажната собственост“. Допълва, че документите съдържащи посочените лични данни са прикачени към имейл изпратен на 26.03.2018 г. в 20:36 часа от С.К. – домоуправител на етажната собственост.

Счита, че г-н С.К. умишлено е нарушил правата ѝ по ЗЗЛД, като без нейно знание и съгласие е разпространил личните ѝ данни до адресатите на имейла, без да е заличил данните ѝ от приложените документи. Твърди, че г-н С.К., в качеството му на управител на етажната собственост, не е регистриран като администратор на лични данни, с оглед което счита, че няма право да обработва лични данни. Моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая е изискана служебна информация от Столична община, район „Изгрев“ за домоуправителя, респективно Председателят на Управителния съвет на етажна собственост (ЕС) находяща се в *****.

В отговор е представено заверено копие на Уведомление за избор на Председател и членове на Управителен съвет на етажната собственост, както и протокол от проведено на 28.11.2016 г. Общо събрание на етажната собственост, видно от които е избран Управителния съвет от трима члена с Председател С.К.

Господин С.К. е уведомен за образуваното по случая административно производство, във хода на което е изразил становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства. Г-н С.К. информира, че по повод подадена от В.Н. искова молба е образувано гр. д. № ***** по описа на Софийски районен съд с предмет искане за отмяна на решения на етажната собственост находяща се в *****. Допълва, че предвид изхода на спора с определение по делото от 11.05.2018 г., г-жа В.Н. е осъдена да заплати на етажната собственост разноски в размер на 300 лв.

Сочи, че много от собствениците на самостоятелни обекти в етажната собственост се обърнали към него в качеството му на Председател на Управителния съвет на ЕС за информация за предмета и движението по делото. Допълва, че по този повод на 26.03.2018 г. по електронен път - чрез имейл предоставил на членовете на ЕС подадените от г-жа В.Н. искиви молби до съда, както и депозирания по делото отговор от негова страна предвид качеството му на представител на собствениците в ЕС. Г-н С.К. отрича твърденията на жалбоподателката, че документите съдържащи лични данни са изпратени и на трети лица, които не са собственици. Счита действията си за правилни и законосъобразни предвид качеството си на представляващ ЕС, като твърди, че не е налице соченото от г-жа В.Н. нарушение на ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че документите по делото са предоставени само на лица, които са собственици на обекти в ЕС и които са страна по образуваното срещу ЕС дело по инициатива на г-жа В.Н. Моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

В хода на производството г-н С.К. представя допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във

връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент).

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана. Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице - администратор на лични данни по смисъл на ЗУЕС и чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по разпространението им от С.К. – Председател на Управителния съвет на ЕС, до 84 адресата посредством изпратен на 26.03.2018 г. имейл с прикачени към него документи съдържащи лични данни за жалбоподателката в обем от три имена, адрес, телефонен номер и ЕГН.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания, дейности извършвани от съдилищата или дейности извършвани от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложени наказания.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 10.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Н. и ответна страна – С.К., в качеството му на Председател на Управителен съвет на етажна собственост находяща се в *****. Страните са уведомени за откритото заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На проведено на 07.11.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – С.К. – редовно уведомен, явява се лично. Оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по аргументи изложени в депозирано в производството писмено становище.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г. е неоснователна.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането с което сезиран административния орган. Отчита факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба счита, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В

конкретният случай, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят еднократно действие извършено на 26.03.2018 г., т.е. преди прилагане на Общия регламент, като в допълнение следва да се има предвид, че приложимата материално-правна разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента и не ѝ противоречи.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е собственик на апартамент № **, находящ се в сграда в режим на етажна собственост с адрес гр. *****. Не е спорно между страните, а и видно от писмо рег. № ППН-01-198#3/20.04.2018 г. от Столична община, район „Изгрев“ е, че на проведено на 28.11.2016 г. за Председател на Управителния съвет на етажната собственост е избран С.К., същия изпълняващ тази функция и към 26.03.2018 г., а и към дата на произнасяне на Комисията по съществува на жалбата.

Не е спорно също, че по повод подаден от В.Н. иск с правно основание чл. 40, ал. 1 от Закона за управление на етажната собственост за отмяна на решения на Общото събрание на етажната собственост, приети на 22.02.2017 г., е образувано гражданско дело № ***** по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2017 г. със страни ищец: - В.Н. и ответна страна – етажна собственост в гр. *****, представлявана от Управителя С.К. Видно от доказателствата исковата молба е депозирана на 26.04.2017 г., а с Определение № **** от 11.05.2018 г. производството по делото е прекратено поради просрочие на иска и с оглед изхода на спора г-жа В.Н. е осъдена да заплати на етажната собственост разноски в размер на 300 лв.

Между страните не е спорно, а и видно от доказателствата по преписката на 26.03.2018 г. в хода на съдебното производство, г-н С.К. е изпратил по електронен път от собствения си имейл адрес имейл с прикачени файлове: искова молба до СРС с вх. № ****, молба до СРС с вх. № **** и жалба от г-жа В.Н. до г-н С.К., в качеството му на Председател на Управителния съвет на ЕС, съдържащи лични данни на жалбоподателката в обем от три имена, адрес, имейл, телефонен номер и единен граждански номер. Към същия имейл са прикачени и изпратени и файлове съдържащи два писмени отговора на г-н С.К. до СРС касаещи образувано по случая гражданско дело. Имейлът е изпратен на следните 84 имейл адреса: *****.

Видно от представения от ответната страна доказателства, а именно списък със собствениците на недвижими имоти в сграда в режим на ЕС с посочени електронни адреси за кореспонденция с тях, както и допълнително ангажирани доказателства в това число писмена декларация от Д.Ч. собственик на апартаменти ** и ** в етажната собственост и разпечатка на електронна кореспонденция водена между г-н С.К. и Д.И. – собственик на ап. **, е че имейлите на които са изпратени документите съдържащи лични данни на жалбоподателката в качеството ѝ на ищец по гражданското дело, включително имейла на жалбоподателката **** и този на ответната страна *** са посочени от собственици на имоти в ЕС чието решение се обжалва, като адрес за кореспонденция с тях по електронен път.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Трите имена, адрес и единен граждански номер на лицата са информация която по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД има характеристиката на лични данни предвид обстоятелството, че чрез нея лицата могат безспорно да бъде индивидуализирани.

Съгласно §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действия по обработването им и следва да се осъществяват съобразно разпоредбите на ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето на копие от искова молба, в

която същите се съдържат, на собственици на обекти в сграда в режим на етажна собственост, чието решение се обжалва, е законосъобразно, при наличие на условието за допустимост на обработването визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Тези действия на управителя на етажната собственост са необходими за реализиране на законните интереси на третите лица – собственици на етажната собственост да бъдат информирани за исковата молба, да се запознаят със същата и да участват в гражданския процес и образуването по случая гражданско дело, в това число и да упражняват предоставената им правна възможност по чл. 23, ал. 5 от ЗУЕС всеки собственик да участва в делото срещу етажната собственост представлявана от управителя.

В тази връзка макар да не е налице съгласие на жалбоподателката за предоставяне на личните ѝ данни на трети лица, различни от Управителя на етажната собственост, то същото е законосъобразно предвид наличието на друго от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Изложените от жалбоподателката твърдения в обратна насока са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение, тъй като условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия, а не на всички едновременно.

С оглед гореизложеното и предвид разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост се налага извода, че обработването на лични данни на жалбоподателката от г-н С.К., в качеството му на Председател на Управителния съвет на етажната собственост, е законосъобразно. Документите съдържащи лични данни на жалбоподателката са предоставени на електронни адреси посочени от собствениците на обекти в етажната собственост за кореспонденция с тях. Обработването е необходимо за реализиране на законните интереси както на администратора на лични данни, така и на третите лица, на които се разкриват личните данни, да защитят правата си и да участват в гражданския процес, интереси които са преимуществени пред интереса на физическото лице, чиито лични данни се разкриват. Личните данни са предоставени за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г. подадена от В.Н. срещу С.К.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-15/2018 г.
София, 28.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалби № ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г., подадени от Ю.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-15/09.01.2018 г., подадена от Ю.Г., чрез адвокат *****, с изложени в жалбата твърдения за неправомерно обработване на личните данни на г-н Ю.Г. от *финансова институция АД* (Ф.И. АД).

В жалбата се съдържа информация, че през 2012 г. г-н Ю.Г. е сключил с дружеството договор за кредит - овърдрафт в размер на 750 лв., в изпълнение на който му е издадена кредитна карта. В допълнение е посочено, че след изтичане на срока на картата същата не е преиздавана, не е ползвана, както и че г-н Ю.Г. е погасил всички задължения по договора за кредит.

Изложени са твърдения, че на 19.12.2017 г. г-н Ю.Г. е получил от *финансова институция ЕООД* (Ф.И. ЕООД) уведомление изх. № *** за сключен между Ф.И. ЕООД и Ф.И. АД договор за цесия по силата на който вземането на Ф.И. АД към г-н Ю.Г., произтичащо от договор за кредит № *****, е цедирано на Ф.И. ЕООД и на последното са предоставени личните данни на жалбоподателя и всички документи обезпечаващи вземането.

Твърди се, че г-н Ю.Г. няма задължение към Ф.И. ЕООД, а действията на Ф.И. АД са в нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с жалба рег. ППН-01-16/09.01.2018 г. подадена от Ю.Г., чрез адвокат *****, е изложена фактическа обстановка идентична с тази посочена в жалба ППН-01-15/09.01.2018 г. Жалбата е насочена срещу Ф.И. ЕООД и действията на дружеството по обработване на лични данни на жалбоподателя във връзка със събиране на задължението цедирано на дружеството от Ф.И. АД, произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между г-н Ю.Г. и Ф.И. АД.

Твърди се, че Ф.И. ЕООД обработва личните данни на жалбоподателя без правно основание и в нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Към жалбите са приложени заверено копие на: адвокатско пълномощно и адресирани до жалбоподателя уведомление за цесия изх. № *****, по описа на Ф.И. ЕООД и приложено към него уведомление по чл. 20 от ЗЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД за изискани становища и относими доказателства.

В отговор от Ф.И. АД е депозирано становище за неоснователността на жалбата. От Ф.И. АД информират, че на 18.01.2016 г. между дружеството и Ф.И. ЕООД е сключен договор цесия, с който Ф.И. АД в качеството си на цедент е прехвърлила на цесионера по договора – Ф.И. ЕООД свои

вземания, сред които и вземане произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между Ф.И. АД и М.Г. Допълват, че жалбоподателят не е бил страна по договора и се разграничават от текста в уведомление изх. № *****, по описа на Ф.И. ЕООД, в което се твърди, че между жалбоподателя и Ф.И. АД е сключен договор за кредит № *****.

В хода на производството от Ф.И. ЕООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него писмени доказателства. От дружеството информират, че на 11.12.2003 г. е сключен договор за издаване на кредитна карта Euroline № ***** между М.Г., в качеството на картополучател, и „****“ АД, в качеството на картоиздател, въз основа на който дружеството е предоставило на В.Ц. парични суми съгласно уговорения кредитен лимит в договора. Допълват, че на 26.03.2005 г. дружеството е придобито от Ф.И. АД.

Твърдят, че картополучателят не е изпълнил задълженията си по договора, а Ф.И. АД е стартирала процедура по събиране на вземането си по принудителен ред. Дружеството се е снабдило с изпълнителен лист. Образувано е изпълнително дело № **** по описа на ЧСИ. Допълват че, длъжникът М.Г. е починал в началото на 2012 г., с оглед което и на основание чл. 431, ал. 3 от ГПК съдебният изпълнител е изискал от Столична община и същата в отговор и за нуждите на изпълнителното дело е представила удостоверение за наследници, в което като законни наследници на починалия длъжник са посочени Г.Г. и Ю.Г.

Твърдят, че ЧСИ е извършил справка за наследниците в ГРАО за предоставяне на информация за гражданското състояние на длъжника, а именно: семейно положение, три имена, ЕГН, постоянен и настоящ адрес на съпруга и на малолетни и непълнолетни деца, три имена и ЕГН на родители, братя и сестри на длъжника. Допълват, че с тази информация е разполагал и кредиторът, респективно взыскателят по изпълнителното дело, тъй като същата е била налична в кориците на делото.

От Ф.И. ЕООД сочат, че на 18.01.2016 г. между Ф.И. АД и дружеството е сключен договор за цесия въз основа на който на Ф.И. ЕООД – цесионер по договора, е прехвърлено вземането на Ф.И. АД произтичащо от посочени договор за издаване на кредитна карта. Допълват, че с оглед настъпилото правопримемство и на основание чл. 429, ал. 1 от ГПК, Ф.И. ЕООД е конституирано като взыскател по изп. дело № ***** по описа на ЧСИ. Информират, че в изпълнение на задълженията си по договора и въз основа на упълномощаване от Ф.И. АД, Ф.И. ЕООД е изпратило до жалбоподателя в качеството му на наследник на задълженото лице уведомление за извършената цесия, както и информация по чл. 20 от ЗЗЛД, копие от които са приложени към жалбата на г-н Ю.Г. до КЗЛД.

Твърдят, че на дружеството не е прехвърляно вземане по цитирания от жалбоподателя договор сключен между него и Ф.И. АД, обстоятелства за които сочат, че са уведомили г-н Ю.Г. с писмо изх. № ***** по описа на дружеството.

Считат, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя, а обработването на личните му данни от страна на Ф.И. ЕООД намират за правилно и законосъобразно при наличие на сочените в чл. 4, ал. 1, т. 3 и 7 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. В тази връзка моля Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни и Общия регламент относно защитата на данните.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежни страни Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД - администратори на лични данни по смисъл на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същите имат за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД и обработването им от последното за събиране на задължение произтичащо от сключен договор за издаване на кредитна карта *****.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания, дейности извършвани от съдилищата или дейности извършвани от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложени наказания.

С оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД и на основание чл. 32 от АПК, с решение на КЗЛД от на 07.11.2018 г. жалбите са обедини за разглеждане в едно административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Ю.Г. и ответни страни – Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото открито заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Ф.И. ЕООД са изискани допълнителни доказателства, в отговор на което от дружеството представя Удостоверение изх. № ****, издадено от ЧСИ във връзка с изпълнително дело № ****.

На проведено на 13.12.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество. Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна Ф.И. АД – редовно уведомено, се представлява от К.П. – длъжностно лице по защита на данните, с представено в заседанието пълномощно. Г-н К.П. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по аргументи изложени в депозирано в производството писмено становище.

Ответната страна Ф.И. ЕООД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт П. съгласно представено в заседанието пълномощно, която оспорва жалбата. Поддържа изразеното от дружеството становище за неоснователност на изложените от жалбоподателя твърдения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалби № ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г. са неоснователни.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което е сезиран административният орган. Съобразена е разпоредбата на чл. 142 от АПК и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, който има пряко действие, като при съпоставка между ЗЗЛД и Регламента се установява, че разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента и не ѝ противоречи.

От събраните по преписката доказателства се установи, че на 11.12.2003 г. между М.Г., в качеството на картополучател, и „****“ АД, картоиздател, последното 26.03.2005 г. придобито от Ф.И. АД, е сключен договор № ***** за издаване на кредитна карта Euroline, видно от съдържанието на който жалбоподателят Ю.Г. не е страна по него.

Във връзка със събиране на задължението по договора, срещу картополучателят М.Г. е образувано изпълнително дело № **** по описа на ЧСИ, с взыскател по делото Ф.И. АД. Длъжникът М.Г. е починал в началото на 2012 г., след образуване на изпълнителното дело, с оглед което съдебният изпълнител се е снабдил с удостоверение за наследници № ***, в което като законни наследници на починалия длъжник са посочени синовете му: жалбоподателят - Ю.Г. и неговия брат. По молба на Ф.И. АД на 22.10.2014 г. по изпълнителното дело е присъединен изпълнителен лист от 30.06.2014 г. по гр. дело **** на СРС срещу жалбоподателя и неговия брат.

Не е спорно, а и видно от събраните по преписката доказателства на 18.01.2016 г. между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД е сключен договор цесия, с който Ф.И. АД, в качеството си на цедент, е прехвърлила на цесионера по договора – Ф.И. ЕООД свои вземания, сред които и вземане произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между Ф.И.АД и М.Г. Видно от събраните доказателства и в частност Приложение 1 към сключения между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД договор за цесия данните предоставени от цедента на цесионера във връзка с прехвърлено вземане на Ф.И. АД произтичащо от договор № ***** за издаване на кредитна карта са имена и единният граждански номер на длъжника – М.Г., както и размер на задължението. В тази връзка неоснователни и в противоречие със събраните по преписката доказателства са твърденията на жалбоподателят, че личните му данни са предоставени от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД за събиране на задължение произтичащо от договор *****.

Следва да се отбележи, че между страните не е спорно, че жалбоподателят е бил в договорни отношения с Ф.И. АД по повод сключен между страните договор за кредит - овърдрафт, във връзка с който дружеството обработва личните му данни. По преписката обаче липсват доказателства в подкрепа на изложените от жалбоподателя твърдения, че личните данни предоставени на Ф.И. АД за целите на договора за овърдрафт, са предоставени от Ф.И.АД на Ф.И. ЕООД за събиране на задължение по него. Изложените от жалбоподателя твърдения в тази насока са оспорени както от страна на Ф.И. АД, така и от страна на Ф.И. ЕООД. Нещо повече в адресираното до жалбоподателя писмо касаещо цедираното вземане изрично е посочено, че то произтича от договор № *****. По цитирания в уведомлението договор жалбоподателят не е страна, обстоятелство за което е информиран с писмо изх. № *** по описа на Ф.И. ЕООД, в което изрично е посочено, че „полученото от Вас на 19.12.2017 г. уведомление за прехвърляне на вземане с изх. № **** Ви е изпратено в качеството Ви на наследник на длъжника М.Г. – кредитополучател по договор за кредит, сключен на 11.12.2003 г.“.

С оглед събраните доказателства Комисията счита, че жалбата е неоснователна и по отношение на Ф.И. ЕООД.

Въз основа на сключения на 18.01.2016 г. договор за цесия между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД, и подадена от цесионерът - Ф.И. ЕООД нарочна молба, последният е конституиран като взыскател по образувано срещу длъжника М.Г. изпълнително дело № ***, по описа на ЧСИ

Видно от събраните доказателства и в частност уведомление № *** по описа на Ф.И. ЕООД, същото получено от жалбоподателя на 19.12.2017 г., Ф.И. ЕООД е обработило лични данни на жалбоподателя за целите на събиране на задължения по договор № ***** сключен с М.Г. бащата на жалбоподателя. Безспорно е, че жалбоподателят не е страна по договора, но предвид настъпилото правоприемство по силата на наследяването е страна – длъжник по образуваното срещу М.Г. изпълнително дело, взыскател по което след 18.01.2016 г. по силата на цесията е Ф.И. ЕООД. В тази връзка и по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, §1, буква „е“ от Общия регламент за защита на данните и предвид качеството му на взыскател по делото за Ф.И. ЕООД е налице условие на допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя, а именно законен интерес на дружеството - администратор на лични данни, за обработване на личните данните на жалбоподателя

за събиране на произтичащото от договора вземане срещу него в качеството му на наследник на длъжника, същия преимуществен пред този на физическото лице, за което данните се отнасят.

В допълнение следва да се отбележи, че по отношение на дружеството са налице и нормативно установени задължения по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД (приложимата норма към дата на изготвяне - 11.12.2017 г., а и получаване - 19.12.2017 г. на уведомлението), респективно законово задължение по смисъла на чл. 6, §1, буква „в“ от Регламента, за обработването на личните данните на жалбоподателя за целите на уведомяването за цесията и предоставяне на информацията по чл. 20 от ЗЗЛД. Последните произтичащи съответно от ЗЗД и ЗЗЛД и вмененото с тях задължение за съобщаване на цесията, респективно за уведомяване на лицето за обработване на личните му данни, когато същите не са получени от физическото лице за което се отнасят.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява жалби ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г. подадени от Ю.Г. срещу *финансова институция АД и финансова институция ЕООД* за разглеждане в едно административно производство.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-484/2018 г.

София, 28.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалба № ППН-01-484/22.06.2018 г. подадена от И.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.Т. – областен управител на Софийска област, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни посредством публикувано на сайта ***** писмо, в което същите се съдържат.

Жалбоподателят твърди, че на 19.06.2018 г. установил, че на сайта ***** е публикувана статия със заглавие „Само във *****: Областен управител и МВР се хванаха гуша за гуша заради стрелба в Б.“. Допълва, че към статията е приложено изхождащо от него – в качеството му на Областен управител, писмо, адресирано до г-н Валентин Радев – министър на вътрешните работи, без в писмото да са заличени подписа му и печата на представляваната от него институция. Счита, че медията е нарушила правата предоставени му със ЗЗЛД, като е публикувала процесното писмо без да заличи подписа му. Твърди, че не му е известен начина по който медията се е сдобила с писмото и сочи, че писмото не е адресирано до медията и не е давал изричното си съгласие същото да бъде публикувано.

Към жалбата са приложени относими доказателства: копие на писмото и извадка от процесната публикация.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая на 12.07.2018 г. е направена екранна разпечатка на публикувана на сайта ***** статия със заглавие „Само във *****: Областен управител и МВР се хванаха гуша за гуша заради стрелба в Б.“.

В хода на производството и с писмо ППН-01-484#4/28.08.2018 г. ГДБОП-МВР е постъпила заверено копие на изготвена служебна справка относно подаден в МВР сигнал от г-н И.Т., относно публикуваната статия и приложения към нея документ.

От направена на сайта справка, и в частност в публикуваната политика за поверителност, е установено, че администратор на сайта е „*****“ ЕООД. В тази връзка и с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна с писма ППН-01-484#3/16.07.2018 г. и ППН-01-484#5/09.10.2018 г. от дружеството е изискано писмено становище и относими към случая доказателства. Предвид обстоятелството, че писмата са се върнали в цялост в Комисията с отбелязване на пощенските клейма „непотърсено“, дружеството е уведомено за производството по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, а именно чрез публикувано на сайта на Комисията съобщение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-484/22.06.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата има за предмет неправомерно обработването на подпис на жалбоподателя посредством публикувано на сайта ***** писмо изх. № 04-11-7/13.06.2018 г. по описа Областна администрация – Софийска област адресирано до министъра на вътрешните работи, приложено към статия със заглавие „Само във *****: Областен управител и МВР се хванаха гуша за гуша заради стрелба в Б.“, в което се съдържат лични данни - две имена, заемана длъжност и подпис на жалбоподателя, както и печат на институцията която представлява.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че

случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания, дейности извършвани от съдилищата или дейности извършвани от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложени наказания.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу медията собственик и администратор на сайта *****, а именно „*****“ ЕООД, дружество което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя съгласно определението дадено в чл. 4, § 7 от Регламента.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 31.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.Т. и ответна страна – „*****“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.12.2018 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество, като им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

В хода на производството ответната страна ангажира писмено становище ППН-01-484#14/21.11.2018 г. за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства. Моли Комисията да остави жалбата без уважение предвид обстоятелството, че се касае за обработване на лични данни на публична фигура - орган на власт и аргументи за преобладаващ обществен интерес и свобода на словото, както и целесъобразност по отношение на достоверността и автентичността на публикувания документ.

На проведено на 05.12.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна „*****“ ЕООД – редовно уведомена, представлява се от управителя на дружеството А.С. – лично и чрез адвокат П.Б. с пълномощно, представено в заседанието, които оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-484/22.06.2018 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, а и между страните не е спорно, че на 18.06.2018 на сайта ***** е публикувана статия със заглавие „Само във *****: Областен управител и МВР се хванаха гуша за гуша заради стрелба в Б.“. В публикацията има снимков материал на писмо адресирано до министъра на вътрешните работи – Валентин Радев (министър на вътрешните работи към месец май 2108 г.), същото подписано от жалбоподателя в качеството му на областен управител на Софийска област и подпечатано с печата на институцията. Писмото е без изходящ номер и дата. Статията в цялост е достъпна на посочения сайта и към 12.07.2018 г., а достъпа до нея е свободен и неограничен. Към 03.12.2018 г. публикацията е достъпна, но фотокопие на писмото не е налично към нея.

Съдържащите се в статията данни за жалбоподателя са в обем от две имена, заемана длъжност и подпис, които безспорно имат характера на лични данни за лицето по смисъла на чл. 4, §1 от Регламента, предвид обстоятелството, че посредством тях лицето може безспорно да бъде индивидуализирано.

Следва да се отбележи, че сайта ***** – на който е публикувана статията, предвид характера и периодичността на публикациите в него, а и предвид неограничения достъп до информацията

публикувана в него, има характера на социална медия, а публикуваната в него информация се използва за журналистически цели. В тази връзка не е спорно, че посредством процесната публикация личните данни на физическото лице сезирало КЗЛД са обработени по смисъла на чл. 4, § 2 от Регламента, в хипотезата на разпространението до неограничен кръг от лица, посетили на сайта.

Ноторно е, че към дата на публикацията, а и към настоящия момент жалбоподателят е публична личност, а именно областен управител на Софийска област. В тази връзка отнасящите се до него лични данни – имена и заемана длъжност, се ползват с по-малка степен на защита от тези на лицата които не са публични личности.

Ролята на едно лице в общественния живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до него, а лицата които изпълняват функция на държавен орган следва да търпят по-висока степен на прозрачност и критика. В тази насока е и практиката на Конституционния съд на Република България, съгласно която защитата на личните данни на лица, заемащи публични длъжности, сред които е и областния управител, е много по-занижена, в сравнение със защитата на останалите граждани. В тази връзка обработването на личните му данни – имена и заемана длъжност, индивидуализиращи го като орган на власт, е необходимо за изграждане на мнение у гражданите относно дейността на задължените по закон субекти.

Безспорно в случая е липсата на съгласие от страна на жалбоподателя за обработване на личните му данни, а именно *подпис*, от страна на медията. Комисията не споделя аргументите на ответната страна, че публикуването на документа без да е заличен подписа на лицето от което изхожда, още повече, че на документа е налице и печат на институцията с оглед достоверността на документа, е необходимо за изпълнение на задача в обществен интерес, какъвто безспорно е интереса на обществото към изпълнение на функциите на публичните личности и случващите се в обществото процеси.

Обработването на лични данни за журналистически цели следва да е предназначено да служи на обществото. Действително правото на защита на личните данни не е абсолютно право и трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност и по-специално зачитането както на защитата на личните данни, така и на свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията (съображение 4 от Регламента).

Комисията счита, че в конкретния случай обществен интерес и правото на информираност на обществото в достатъчна степен би бил защитен от публикуване на съдържанието на документа съдържащ конкретното волеизявление на органа на власт – областен управител, като смята че доказването на авторството на документа посредством публикуването му с подпис на издателя е извън обхвата на журналистическата дейност и обработване на данните за целите на информираност на обществото.

В тази връзка Комисията намира, че обработването, публикуването на документа без да е заличен подписа на жалбоподателя, пък макар и той публична личност, е в нарушение на вмененото с чл. 32 от Регламента задължение на администратора да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита, които да гарантират подходящо ниво на сигурност по отношение на подписа на жалбоподателя и спазване на принципа на „дялостност и поверителност“ при обработване на личните данни, разписан в чл. 5, буква „е“ от Регламента. Публикуването на сайта ***** на изхождащо от жалбоподателя – в качеството му на областен управител, писмо, адресирано до г-н Валентин Радев – министър на вътрешните работи, без в писмото да е заличен подписа на лицето, е в нарушение на правата на жалбоподател.

За пълнота следва да се отбележи, че решението на Комисията кореспондира с трайно установена практика на административният орган (становище, прието на заседание, проведено на 15.01.2009 г. по преписка с вх. № 1695/17.11.2008 г.; становище, прието на заседание, проведено на

12.06.2013 г., по преписка с вх. № П-3868 от 06.06.2013 г.; становище, прието на заседание, проведено на 03.04.2013 г., по преписка с вх. № П-1799/ 15.03.2013 г.; становище, прието на заседание, проведено на 17.12.2014 г., по преписка с вх. № П-9019/12.12.2014 г. становище прието на заседание, проведено на 27.06.2018 г. по преписки с вх. № НДМСПО-01-194/28.03.2018 г. и вх. № НДМСПО-01-576/11.06.2018 г.) по отношение на публикуването на документи изхождащи от публични личности, съгласно която публикуваните документи следва да не съдържат подпис на издателя. В тази насока и практиката на съдилищата при публикуване на съдебни актове, както и практиката на КЗЛД при публикуване на постановените от нея решение и изразени становищаПредвид основателността на жалбата, при определяне на вида на наложената корективна мярка Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора на лични данни, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона, както и че са касае за нарушение на правата на едно физическо лице. Като взе предвид сътрудничеството с надзорния орган и предприетите от администраторът последващи действия за прекратяване на нарушението, Комисията в рамките на оперативната си самостоятелност счита за целесъобразно да отправи „*****“ ЕООД официално предупреждение по смисъла на чл. 58, § 2, буква „б“ от Регламента, че операциите по обработване на личните данни – подпис на жалбоподателя са в нарушение на чл. 32 от Общия регламент за защита на данните, като счита че същото ще е ефективно, пропорционално и възпиращо по отношение на администратора на лични данни.

Водима от горното Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-484/22.06.2018 г. подадена от И.Т. за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „б“ от Общия регламент за защита на данните отправя официално предупреждение до „***“ ЕООД предвид обстоятелството, че операцията по обработване на личните данни – подпис на жалбоподателя е в нарушение на чл. 32 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-447/2018
град София, 18.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.01.2019 г., обективирано в Протокол № 2/2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разглежда по същество жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. подадена от Д.П. срещу ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС.

В жалбата Д.П. посочва, че на 08.02.2018 г. служител на ЧСИ е връчил покана за доброволно изпълнение с изх. № **** от 01.02.2018 г. и два броя изпълнителни листове на негова съседка от първия етаж на жилищния блок, с която не били в добри приятелски и добросъседски взаимоотношения. Документите не били опаковани, което от своя страна предоставяло свободен достъп на информация, съдържаща се в неговия ЕГН и тези на други десет лица – възискатели, за насрочен въвод във владение с посочен адрес на имота, номера и дати на дела, описани парични суми. На 30.05.2018 г. на входната врата било залепено уведомление с прикачено към него съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. като по този начин бил осигурен свободен достъп до лични данни отнасящи се до него и още десет лица, както и до информация относно повишаващите се парични задължения.

Според Д.П. с действията по предоставяне на тази лична информация на цялата етажна собственост е извършено нарушение на чл. 18 и чл. 19 от Етичния Кодекс на частните съдебни изпълнители и ОРЗД.

Към жалбата са приложени: ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г., изпълнителен лист от 30.11.2017 г., молба с вх. № *** от 23.02.2018 г., съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-447#1 и ППН-01-447#2 и двете от 06.07.2018 г. Д.П. и ЧСИ са редовно уведомени за образуваното производство.

С писмо с рег. № ППН-01-447#3 от 01.08.2018 г. от ЧСИ, чрез помощник ЧСИ е изразено становище по жалбата. В последното се посочва, че изложеното в жалбата не отговаря на обективната истина. Според ЧСИ книжата по изпълнително дело № *** са връчени на жена, посочена от самия длъжник по телефона, като лице, което да ги получи, а останалите документи били пуснати в пощенска кутия, а не разлепвани както се сочи.

Във връзка с подадената жалба и изразеното становище по нея е предоставена допълнителна информация и доказателства, както следва:

Д.П. посочва, че след подаване на жалбата, на дата 02.07.2018 г. намерил в пощенската си кутия ново съобщение с прикачено към него уведомление от ЧСИ с изх. № *** от 06.06.2018 г., което било в подкрепа на изложените до този момент твърдения относно некоректното връчване, разпространение на лични данни и информация, разпределение на задължения, респективно негоден за изпълнение изпълнителен лист. Това съобщение било изготвено преди подаване на жалбата, а връчено на дата

02.07.2018 г. – разлика от 26 дни. Посочва, че в случая не бил спазен срока за доброволно изпълнение даден му със съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., връчено му на 30.05.2018 г., тъй като му бил даден нов срок за доброволно изпълнение, считано от дата 02.07.2018 г.

Уточнява, че лицето приело книгата от призовката на ЧСИ е М.Д., живееща на адрес ****. Сочи, че с това лице няма роднинска връзка, както и добри съседски взаимоотношения. По нейни думи тя била приела 2 бр. изпълнителни листове е 1 бр. ПДИ, за което се била разписала на един лист за предаване на същите, който останал в призовкаря.

Относно достъпа до жилищната кооперация на ***** се предоставя информация, че е налице желязна входна врата, която се заключва със звънци с поименни табелки до нея за връзка с всеки апартамент в кооперацията. Апартамент № ** се намирал на 3 – ти етаж, като достъпа до него бил преграден с желязна врата и звънец до нея.

Съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. било залепено на входната врата на апартамент № **, заедно с уведомление от 30.05.2018 г. по средата на желязна врата на 06.06.2018 г. поради отсъствие на живущите от страната.

Прилага: писмо с вх. № *** от 13.07.2018 г., съобщение с изх. № *** от 06.06.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 02.07.2018 г.

ЧСИ посочва, че ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г. била връчена на 08.02.2018 г. от Д.М. – призовкар в кантората на ЧСИ – съседка след проведен телефонен разговор с длъжника. Последния се съгласил тя да ги получи от негово име. Поканата била връчена на ***** – постоянен и настоящ адрес на Д.П. Други книга не били връчвани на лицето М.Д. Съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. не било връчено лично на длъжника. Същият не бил намерен на адреса, като от сведения на съседи било установено, че същия рядко посещава адреса, че имал заложен къща, без данни относно местонахождението ѝ. На 30.05.2018 г. било залепено уведомление по чл. 47 от ГПК от Д.М. Допълнително уточнява, че провеждането на телефонен разговор с Д.П. и съгласието му за връчване на трето лице е удостоверено с подписите на връчителя и получателя на гърба на поканата. Фактът на получаване на поканата се потвърждавал от самия жалбоподател с молба с вх. № *** от 23.02.2018 г. по изпълнителното дело – приложена към писмото.

Прилага ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г. и разписка, като с писмо с рег. № ППН-01-447#12 от 08.11.2018 г. са приложени и съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., разписка от 30.05.2018 г., уведомление по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г., ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., разписка от 08.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г., изпълнителен лист от 30.11.2017 г., молба с вх. № *** от 23.02.2018 г.

В отговор на писмо с рег. № ППН-01-447#6 от 07.08.2018 г., КЧСИ с писма с рег. №: ППН-01-447#8 от 16.08.2018 г. и ППН-01-447#11 от 19.10.2018 г. уведомява КЗЛД за движението и резултатите от извършената проверка по повод подадена от Д.П. жалба. Прилагат отговор и писмо с изх. № *** от 19.09.2018 г.

С решение на КЗЛД от проведено на 19.12.2018 г. заседание, обективизирано в Протокол № 48, подадената от Д.П. жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. е приета за редовна и допустима, тъй като съдържанието и е съобразено с изисванията на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) - съдържа данни за жалбоподателя (пълното име, адрес), естеството на искането, дата и подпис; в жалбата са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на ЧСИ, последния имащ качеството на администратор на лични данни; жалбата е подадена до компетентен орган и в нормативно установения срок (нарушенията са извършени на 08.02.2018 г. и 30.05.2018 г.), от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс. Като страни в производството са конституирани жалбоподател: Д.П. и ответна страна ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

С писмо с рег. № ППН-01-447#19(2018) от 10.01.2019 г. ЧСИ чрез адв. Д. – пълномощник, с приложено пълномощно, изразява становище по същество на спора. Счита жалбата за неоснователна и недоказана и иска от КЗЛД да я отхвърли като такава. Прави искане за допускане на свидетел – Д.М., призовкар, при режим на довеждане, за установяване на обстоятелства, касаещи законосъобразността на връченото съобщение и уведомленията и по – конкретно: факта, че е провел телефонен разговор с жалбоподателя и че последния е дал изрично съгласие ПДИ № *** от 01.02.2018 г. да бъде предадена на съседката му – М.Д.

Проведено е едно открито заседание на 16.01.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща представител, за ответната страна се явява адв. **** от САК, с пълномощно представено по преписката и в заседание. Поддържа искането за допускане до разпит на Д.М., няма искания за събиране на други доказателства. По същество адв. **** поддържа изразеното становище за неоснователност на жалбата, счита че при връчването на съобщенията не е извършено нарушение на ЗЗЛД.

Предвид направено искане от ответната страна за разпит на свидетеля - Д.М., искането е уважено и същия е разпитан като свидетел в заседанието.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена долу изложените съображения.

В производството не е спорно между страните, а и от събраните доказателства се установява, че жалбоподателя има качеството на длъжник по изп. дело ****, образувано пред ЧСИ, с рег. № ***, район на действие СГС. Не е спорно и че до длъжника по изпълнителното дело и жалбоподател в настоящото производство са изпратени и връчени от ЧСИ: покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС на дата 08.02.2018., на дата 08.02.2018 г., съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. и уведомлението по чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. Не е спорно и че покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г. са връчени на М.Д. – съседка на жалбоподателя, а уведомлението по чл. 47 от ГПК – чрез залепването им на адреса на Д.П.

Предмет на спора в конкретният случай е дали при връчването на посочените книжа на посочените по-горе дати са разкрити лични данни за Д.П. на трети лица и дали към поканата за доброволно изпълнение с изх. *** от 01.02.2018 г. са били приложени изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС, а към уведомлението по чл. 47 от ГПК от 30.05.2018 г. – съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г.

Във връзка с горното следва да се отбележи, че ответната страна в производството обработва данни на Д.П., вкл. лични, във връзка с образуваното пред него изпълнително дело и на основание чл. 2, ал. 1 от ЗЧСИ има качеството на администратор на лични данни по см. на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД/чл. 4, § 7 от ОРЗД.

Видно от покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС е, че същите съдържат информация (вкл. три имена, адреси, ЕГН), а в съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г. и уведомлението по чл. 47 от ГПК (вкл. три имена и адрес) идентифицираща Д.П. и като такава информацията попада в обхвата на чл. 2, ал.1 от ЗЗЛД/чл. 4, § 1 от ОРЗД.

Връчването на книжата: Покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. чрез предаването им на лицето М.Д. – съседка и уведомлението по чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. чрез залепването му на адреса на Д.П. съставляват действия по обработването на личните данни по см. на чл. § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД/чл. 4, § 2 от ОРЗД.

Предвид предмета на спора на жалбата, с която е сезирана КЗЛД са разгледани относимите разпоредби, касаещи реда и начина на връчване на книжата по изпълнителните дела, като въпросите относно редовността на връчването и законосъобразността на изпълнителните действия като стоящи

извън предметния обхват на ЗЗЛД/ОРЗД не се обсъждат в настоящото производство.

На основание препращата разпоредба на чл. 43 от ЗЧСИ, връчването на призовки, съобщения и книжа се осъществява при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс.

Сред регламентирания начини на връчване на призовките, съобщенията и книгата са: 1. лично на адресата или чрез друго лице, 2. чрез прилагане на съобщението по делото или чрез залепване на уведомлението, 3. чрез публично обявление (чл. 43 от ГПК).

С оглед на това, че покана за доброволно изпълнение с изх. 1423 от 01.02.2018 г. е връчвана на друго лице - М.Д. – съседка на длъжника е разгледана разпоредбата на чл. 46 от ГПК. Според цитираната разпоредба когато книгата не могат да бъдат връчени лично на адресата, те се връчват на друго лице, което е съгласно да ги приеме. В случая не е спорно, че към дата 08.02.2018 г. това е лицето М.Д. – съседка на жалбоподателя, която с подписа си е удостоверила съгласието за получаване на книгата и че на посочената дата длъжника не е открит на адреса. Видно от разписката за връчването на книгата е, че в същата е посочено, че М.Д. е разговаряла с Д.П. по телефона и че са се разбрали тя да получи документите и да му ги предаде. В разписката не са упоменати документите, които са връчени на М.Д. Изискана е информация от ответната страна относно това дали покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г., изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС са връчени на длъжника и ако са връчени по какъв ред и начин. Изрично е указано и че не се представят доказателства за наличието на проведен телефонен разговор и дадено съгласие от Д.П. за получаване на книга от страна на М.Д. В отговор ответната страна прилага съобщение с изх. № *** от 23.05.2018 г., разписка, уведомление по чл. 47 от ГПК, ПДИ с изх. № *** от 01.02.2018 г., разписка, изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС. В тази връзка следва да се приеме, че посочените изпълнителни листове са били връчени на дата 08.02.2018 г. заедно с поканата за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. на 08.02.2018 г. Видно от разписката приложена към поканата, въпреки ненадлежащото оформяне на същата е, че в нея е посочено връчването на документи (множествено число) на съседката – М.Д. В разписката не е посочено какви документи са връчени, но предвид факта, че от ответната страна е изискана информация относно реда и начина на връчване на изпълнителните листове и такава информация не е предоставена следва да се приеме, че същите са връчени заедно с поканата на дата 08.02.2018 г. Според жалбоподателя, лицето на което са връчени книгата - М.Д. е негова съседка, обитаваща апартамент № *** на 1 – ви етаж в жилищния блок, в който живее и Д.П. – ****, нямат роднински връзки и добри добросъседски отношения. Жалбоподателят е информирал КЗЛД, че входната врата на жилищната кооперация, в която живее се заключва, че има звънци с поименни табелки до нея за връзка с всеки апартамент в кооперацията. От изложените твърдения в жалбата става ясно, че съгласие за получаване на документите от М.Д. не е налице. Предвид твърденията на Д.П. и разпределената тежест на доказване в производството, следва да се приеме, че администратора не доказва наличието на изразено такова съгласие. В действителност в разписката от 08.02.2018 г. е посочен текст, който гласи, че М.Д. е провела разговор с Д.П., че са се разбрали тя да получи документите и да му ги предаде, но това не дава основание да се възприеме тезата на ответната страна, тъй като разписката в тази си част не е надлежно оформена – липсват данни относно дата и часа на провеждане на телефонния разговор, трите имена и качеството на лицата между които е проведен, съдържанието на разговора, вкл. даденото съгласие/поетото задължение за предаване/получаване на точно определени документи. В този смисъл дори и да се приеме въз основа на така извършеното удостоверяване, че на посочената дата е проведен разговор между Д.П. и М.Д., че Д.П. е дал съгласие за получаване на документите от неговата съседка, неясен остава въпроса относно това за какви документи е дал съгласие да бъдат връчени и дали на същия е сведено до знанието, че документите се връчват по начин даващ възможност на съседката да разбере тяхното съдържание.

Горното не се опровергава и от показанията на разпитания в заседанието свидетел Д.М., изпълняващ длъжността ”технически сътрудник”/”призовкар” в кантората на ответната страна, чийто показания се кредитират като обективни и безпротиворечиви и КЗЛД няма основание да се

съмнява в безпристрастността им. Свидетелят заявява, че много добре помни случая, тъй като такива случаи нямало често в неговата практика. Д.М. посочва, че преди около 7 – 8 месеца в ****, което било негово първо посещение на този адрес, е връчил поканата за доброволно изпълнение. Не помни лицето, на което е следвало да се връчи поканата, то живеело на 3 – ти етаж, нито дали към поканата е имало приложени документи, вкл. изпълнителни листове. В тази връзка отбелязва, че понякога с поканите вървят изпълнителните листове, друг път – не. Посочва, че входната врата била заключена и докато търсел да звънне на лицето от балкона на партера се показала жена (не помни име) и тя му казала: ”Аз ще му се обадя по телефона, него го няма тука”. Тя му се обадила по телефона, разговаряла, обяснила му, дала му слушалката на Д.М. и той да говори с него и той също обяснил за какво става дума. Според свидетеля, лицето заявило ”Добре, нека ви се разпише”, в отговор на което Д.М. го помолил да потвърди това на жената, като ѝ подал слушалката, като всички тези действия се извършвали през балкона. Той потвърдил, тя се разписала и Д.М. ѝ връчил документа. Заявява, че не може да е сигурен, че лицето, с което е разговарял по телефона е именно длъжника, до който е била адресирана поканата. Посочва, че доколкото си спомня след това е лепил и уведомления с друга покана или съобщение на входната врата на блока, тъй като лицето го нямало. Според Д.М. в уведомлението се съдържали данни за три имена и адрес, а в някои съобщения и призовки – и ЕГН. Когато залепвал документи, в които се съдържали ЕГН – та, той слагал уведомлението отгоре и го защипвал с телбот на няколко места, след което залепвал документите, като по този начин ЕГН – то оставало скрито. Свидетелят посочва още, че когато залепвал само уведомления, хората го вземат несериозно, но когато получат призовка или съобщения, в което се съдържат данни за дължимите суми отиват да видят за какво става дума.

От показанията на свидетеля не се установява и доказва факта, че на дата 08.02.2018 г. е проведен разговор именно с жалбоподателя и че последния е дал съгласие за получаване на точно определени книжа от М.Д. Нещо повече самият свидетел посочва, че е разговарял по телефона с лице, за което не бил могъл да е сигурен, че е именно адресата на книжата.

По тези съображения не може да се приеме, че администратора доказва наличието на съгласие по см. на § 1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД/чл. 4 § 11 от ОРЗД.

На следващо място ал. 2 на чл. 46 от ГПК указва, кои са другите лица, на които могат да бъдат връчени призовките, съобщения, книжата, а именно: всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, с предвидени изключения: относно връчването на лица, които участват по делото като насрещна страна на адресата или тези, които са заинтересовани от изхода на делото или са изрично посочени в писмено изявление на адресата. От анализа на тази разпоредба, следва извод, че М.Д. не попада в кръга на ”другите лица”, на които може да бъде извършено връчване.

Предвид посоченото следва да се приеме, че към дата 08.02.2018 г. не се установява не само наличието на съгласие като едно от условията за допустимостта на обработването на данните на жалбоподателя чрез връчването им на трето лице, но и на което и да било друго от съдържащите се в чл. 4 от ЗЗЛД/ чл. 6 от ОРЗД условия, с което е нарушен принципа на законосъобразността по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/чл. 5, § 1, б. ”а” от ОРЗД.

По отношение на уведомлението по чл. 47 от ГПК от дата 30.05.2018 г. е разгледана разпоредбата на чл. 47 от ГПК. Според цитираната разпоредба когато ответникът в продължение на един месец не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. Невъзможността ответникът да бъде намерен на посочения по делото адрес се констатира най-малко с три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. Това правило не се прилага, когато връчителят е събрал данни, че ответникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин и е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в

съобщението. В уведомлението се посочва, че книгата са оставени в канцеларията на съда, когато връчването става чрез служител на съда или частен съдебен изпълнител, съответно в общината, когато връчването става чрез неин служител, както и че те могат да бъдат получени там в двуседмичен срок от залепването на уведомлението.

С Наредба № 7 от 22 февруари 2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по гражданския процесуален кодекс (Обн. ДВ. бр.22 от 28 Февруари 2008 г.) е утвърдена формата и съдържанието на образца на уведомлението по чл. 47 от ГПК.

Според чл. 47 от ГПК и информацията съдържаща се в утвърдения образец на уведомлението по чл. 47 от ГПК, това уведомлението се залепва на определени места (на вратата или пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата ли на видно място около нея; при достъп до пощенската кутия същото се пуска в нея)., в случая на вратата на апартамент № ** в жилищната кооперация, в която живее жалбоподателя. Съгласно чл. 47, ал. 2 от ГПК в уведомлението се посочва, че те са оставени в канцеларията на съда и че могат да бъдат получени там в определен срок от адресата. Видно от разписката към съобщението е, че в същото е посочено че екземпляр от документа и уведомление по чл. 47 от ГПК са залепени на посочената дата – 30.05.2018 г. В самото уведомление е посочено, че Д.П. следва да се яви в двуседмичен срок, считано от 30.05.2018 г. в кантората на ЧСИ във връзка с изп. дело. Предвид коментиранияте доказателства следва да се приеме за доказано, че към уведомлението по чл. 47 от ГПК е било приложено и съобщението. Следва да се отбележи, че от показанията на свидетеля не се установява извод различен от посочения. Свидетеля посочва, че след връчването на поканата (без да посочва време), до същото лице (без да посочва име) на същия адрес е залепил на входната врата уведомление с друга покана или съобщение. Според жалбоподателя на дата 30.05.2018 г. чрез залепване, на входната врата на 3-ти етаж са му връчени уведомление и съобщение от частния съдебен изпълнител. В разписката е посочено, че същите са залепени върху входната врата без да се данни дали се касае за вратата на кооперацията или на апартамента. В същото време е посочено, че връчителят е получил сведения от съседи, че лицето рядко посещава адреса, но от така посочените данни не може да се установи, как са получени данните – пред входната врата на кооперацията или в самата кооперация. Поради това, следва да се приеме, че твърдението на жалбоподателя и в тази си част остава неопровергано от страна на администратора.

С оглед на това, че обсъжданата по - горе разпоредба не предвижда залепване на самите книжа, предназначени за връчването им на длъжника, а само уведомяването им че същите са на разположение в кантората на ЧСИ и че същите могат да бъдат получени там в определения за това срок, с факта на залепването на съобщението до данните съдържащи се в съобщението е осигурен достъп на живущите в кооперацията.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че при обработването на личните данни на жалбоподателя от администратора при връчването на Покана за доброволно изпълнение с изх. **** от 01.02.2018 г. с приложени към нея Изпълнителен лист от 28.09.2016 г. издаден от СГС и изпълнителен лист от 30.11.2017 г. издаден от СГС на дата 08.02.2018. е нарушен принципа на законосъобразността чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/чл. 5, § 1, б. "а" от ОРЗД, тъй като не се установи и доказва в производството наличието на което и да било от посочените в чл. 4 от ЗЗЛД/чл. 6 от ОРЗД условия за допустимостта на обработването при извършването на тези действия, вкл. съгласие на субекта на данните, а при връчването на съобщение с изх. № **** от 23.05.2018 г. ведно с уведомлението по чл. 47 от ГПК на дата 30.05.2018 г. - принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б. "в" от ОРЗД, тъй като разпоредбата на чл. 47, ал. 2 от ГПК не изисква залепване на книгата предназначени за адресата.

По останалите въпроси в жалбата, вкл. допълненията към нея не се дължи произнасяне, тъй като същите са извън предметния обхват на закона и регламента – за спазване на срока за доброволно изпълнение, за разпределения на суми и т. н.

На основание горното и вземайки предвид факта, че считано от 25.05.2018 г. се прилага Общия регламент относно защитата на данните и с оглед съдържаща се в него разпоредба на чл. 94, § 2 според,

която позоваванията на отменената **Директива 95/46/ЕО** (чийто разпоредби са транспонирани в Закона за защита на личните данни - § 1а от ДР на ЗЗЛД) се тълкуват като позовавания на регламента, по арг. на чл. 142, ал. 1 от АПК и чл. 15, ал. 2 от ЗНА, Комисията за защита на личните данни с 3 гласа "за" и 1 "против" (В. Целков) намира жалбата за основателна и че като такава същата следва да се уважи.

С оглед установените нарушения въз основа на посочените по го – горе факти по случая и съобразно определените корективни правомощия на надзорния орган съгласно чл. 58, § 2 от ОРЗД, съобразно залегналия в чл. 6 принцип в АПК, като най – подходящи съответни мерки за справяне с нарушенията, комисията счита за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."а" от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б."б" от ОРЗД отправяне на официално предупреждение до администратора и за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."в" от ОРЗД на основание чл. 58, § 2, б."г" от ОРЗД разпореждане до администратора на личните данни да съобрази операциите по обработване на личните данни при връчването на книжа/призовки/съобщения по реда на чл. 47 от ГПК до длъжници по изпълнителните дела с разпоредбите на регламента, като обработва такива данни, които са адекватни, релевантни и ограничени до необходимото с оглед целта на тяхното обработване. При извършена проверка в деловодната система на КЗЛД се установи, че липсват данни за извършени нарушения свързани с обработването на лични данни от страна на администратора, т.е. касае се за инцидентно извършване на нарушение при обработването на личните данни; няма данни за претърпени вреди от страна на жалбоподателя; всички книжа са връчени на последния; по отношение на първото нарушение – книгата приети от М.Д. са предадени на жалбоподателя, а по отношение на второто – касае се за кратък период от време, в рамките на който съобщението е било залепено на вратата, поради което мерки се явяват ефективни, пропорционални и възпиращи.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обява жалба рег. № ППН-01-447 от 12.06.2018 г. подадена от Д.П. срещу ЧСИ с рег. № *, район на действие СГС за основателна за това, че при обработване на данните на жалбоподателя на 08.02.2018 г. е нарушил принципа на законосъобразността по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."а" от ОРЗД и на чл. 30.05.2018 г. – принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."в" от ОРЗД.**

2. Във връзка с т. 1 от решението и на основание чл. 58, § 2, б."б" от ОРЗД отправя официално предупреждение до администратора ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС за извършеното нарушение по чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."а" от ОРЗД

3. Във връзка с т. 1 от решението и на основание чл. 58, § 2, б."г" от ОРЗД за извършено нарушение по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/ чл. 5, § 1, б."в" от ОРЗД разпорежда на администратора на личните данни ЧСИ с рег. № ***, район на действие СГС, да съобрази операциите по обработване на личните данни при връчването на книжа/призовки/съобщения по реда на чл. 47 от ГПК до длъжници по изпълнителните дела с разпоредбите на регламента, като обработва такива данни, които са адекватни, релевантни и ограничени до необходимото с оглед целта на тяхното обработване.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-287/2017 г.
София, 22.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 13.12.2018 г. и обективизирано в протокол № 47/13.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-287/30.06.2017 г., подадена от Б.М. срещу *здравно заведение* (З.З.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба с рег. № Ж-287/30.06.2017 г., подадена от д-р Б.М., в която са изложени следните твърдения:

Жалбоподателят твърди, че на 01.07.2016 г. е изпратил посредством Телепоща с обратна разписка заявление до работодателя му З.З. с искане за:

Потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него.

В жалбата се посочва, че видно от приложената разписка, заявлението е получено на 04.07.2016 г., но г-н Б.М. не е получил отговор от администратора на лични данни в законоустановения срок по чл. 32 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят моли да бъдат наложени административни санкции на виновните лица.

Приложено е копие от обратна разписка за доставянето на препоръчаното писмо с дата 04.07.2016 г. и копие от Заявлението на жалбоподателя по чл. 30 от ЗЗЛД до администратора на лични данни.

Писмо с изх. ППН-01 Ж-287#1/22.08.2018 г. е изпратено от КЗЛД, в което се информира Б.М. за образуваното административно производство и се дава възможност за предоставяне на относими доказателства в 7-дневен срок от получаването на писмото.

Писмо с изх. № ППН-01-287#3/22.08.2017 г. е изпратено от КЗЛД, в което се информира г-жа В.М. – управител на З.З. за образуваното административно производство и се дава възможност за предоставяне на писмено становище и доказателства в 7-дневен срок от получаването на писмото.

Постъпило е становище от З.З., в което са изложени следните твърдения:

Твърди се, че З.З. не е получавало заявлението, приложено от г-н Б.М. В поименното щатно разписание към посочената в жалбата дата, не фигурира лице с фамилия И., подписала известие за доставяне. Посочено е, че жалбата е поредно искане на г-н Б.М. с аналогично съдържание и има приключило съдебно производство пред АССГ между страните по жалба на Б.М., че не му е представена информация във връзка с обработка на личните му данни от представляваното от него дружество, като АССГ прекрати производството по адм. дело *****. В допълнение, се твърди, че З.З. разполага с лични данни на жалбоподателя от прекратен преди години граждански договор, но не ги използва, за което Б.М. вече е уведомен в рамките на делото пред АССГ.

Приложени са като доказателства: определение № **** на Върховния административен съд на Република България, определение № ***** на Административен съд – София.

Жалбата на Б.М. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни”.

На проведено на 07.11.2018 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима. Конституирани са страни: жалбоподател – Б.М. и ответна страна – 3.3. в качеството му на администратори на лични данни, редовно уведомени за насроченото на 13.12.2018 г. открито заседание.

Жалбоподателят се явява лично, „3.3. не изпраща представител за заседанието.

При изготвяне на настоящото решение е отчетена настъпилата промяна в правната рамка в областта на защитата на личните данни в периода от обработването на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което е сезиран административния орган. Съобразен е и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Предвид липсата на изрична разпоредба следва, че заварените отношения, които не са висящи и се отнасят до юридически факти и породени от тях последици, настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретния случай такива са разпоредбите на ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с непредоставянето на данните касаят периода 30.06.2017 г., т. е преди прилагане на регламента.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес и има за предмет нарушено право на достъп до лични данни и обжалване на отказ за предоставяне на копие от обработвани лични данни.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай, предвид разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че „3.3. е администратор на лични данни.

По преписката е установено, че съгласно определение № *** по административно дело № *** на Административен съд - София град, Второ отделение, 25 състав, потвърдено с определение № ***

по адм. дело № *** на Върховен Административен съд, че З.З. не е бил надлежно сезиран от Б.М. с искане по чл. 28 от ЗЗЛД, отнасящо се до същото заявление за предоставяне на достъп до отнасящи се до последния лични данни, предвид което не е на лице отказ от З.З., по смисъла на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД. С определение № *** по адм. дело № ****. на ВАС, с което от Върховният административен съд е посочено, че фактът дали заявлението, подадено от Б.М. е получено от администратора на лични данни е ирелевантен, тъй като в хода на съдебното производство с уведомление от 16.01.2017 г. на процесуалния представител на жалбоподателя е предоставена пълна информация по отправеното от жалбоподателя.

В хода на производството безспорно е установено, че г-н Б.М. е подал заявление за достъп до личните му данни до З.З., на основание чл. 28, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД. По заявлението не е депозиран отговор от З.З.

Съгласно разпоредбата на чл. 26 от приложимия към момента на подаване на заявлението Закон за защита на личните данни, физическото лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, което е конкретизирано като обем в чл. 28, ал. 1 ЗЗЛД. Идентичен като право и сходен по съдържание е и чл. 15, пар. 1 и 3 на Регламент (ЕС) 2016/679.

Заявлението е подадено по предвидения в чл. 29 ЗЗЛД ред и съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 ЗЗЛД. В чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД е вменено задължението на администратора на лични данни в 14-дневен срок да отговори на искането.

Предвид събраните доказателства в административното производство е видно, че произнасяне по заявлението на г-н Б.М. от З.З. не е извършено и към настоящия момент.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена предвид непроизнасянето по подадено заявление.

Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“).

Прави се и отбелязването, че и по ЗЗЛД и по Регламента е поставен срок за произнасяне по подадени заявления, който в конкретния случай не е спазен, предвид което имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента и мярка на административна принуда, се явява целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Липсата на произнасяне по подаденото от г-н Б.М. заявление, съгласно законовото изискване по чл. 15, пар. 1, б. „а“, „б“, „в“ и „ж“ от ОРЗД (разпоредби, идентични с разпоредбите на чл. 28 от

ЗЗЛД) е обвързано с налагането на санкция в минимален размер. Комисията счита, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция взе предвид, че нарушението е първо за администратора. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс. Същият подход е бил приложим и към момента на извършване на нарушението - чл. 42, ал. 7 от ЗЗЛД.

Видно от изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба, подадена от Б.М. срещу здравно заведение, с рег. № Ж-287/30.06.2017 г. за основателна, за извършено нарушение – непроизнасяне по подадено заявление от г-н Б.М. по реда на чл. 29 от ЗЗЛД от здравното заведение.

2. Налага на администратора здравно заведение, ЕИК **, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от В.М., имуществена санкция в размер от 1 000 лв. (хиляда хиляди лева), съгласно разпоредбата на чл. 83, пар. 5, б. „в“ от Регламента за нарушение на чл. 12 във връзка с чл. 15, пар. 1, б. „а“, „б“, „в“ и „ж“ и пар. 3 от ОРЗД.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-267/2018 г.
София, 25.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (Комисията/КЗЛД) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.01.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-267/25.04.2018 г., подадена от А.А.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Комисията е сезирана от г-жа А.А., която твърди, че *финансова институция ЕООД* (Ф.И. ЕООД) Ф.И. ЕООД и *финансова институция АД* (Ф.И. АД) неправомерно, без нейно съгласие, обработват личните ѝ данни.

Г-жа А.А. описва следната фактическа обстановка: на 21.08.2007 г. сключила договор за издаване и обслужване на международна кредитна карта при промоционална програма Cash Back. При сключването на договора не подписала никаква декларация, че е съгласна личните ѝ данни да бъдат използвани по какъвто и да било начин от Ф.И. АД. В договора също не се съдържала клауза, с която г-жа А.А. да се съгласява някой по някакъв повод да използва нейни лични данни. Ф.И. АД обаче предоставяла личните ѝ данни на търговци и на посредници при извършване на плащанията за закупени стоки или услуги, които се предлагат в търговски обекти. Международните правила за тристранните и четиристранни платежни картови схеми, съществували към момента на сключване на договора (Директива 95/46/ЕО), не били приложени – в резултат на което личните ѝ данни били ползвани от трети лица, както и от финансови институции.

Другото нарушение, от което г-жа А.А. се жали, е, че на 30.06.2016 г. между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД бил сключен договор за цесия, с което била създадена възможност Ф.И. ЕООД да ползва данните ѝ без нейно съгласие; още повече че в случая дейността на Ф.И. ЕООД била извън закона.

Оплаква се, че нивото на защита на личните ѝ данни не просто е ниско, а ниво на защита на личните данни просто няма. Твърди, че изцяло е заплатила задължението си към Ф.И. АД в размер на 529 лв., както и че не е уведомявана за цесията. Прави искане за обезщетение в размер на 20 000 лв.

До жалбоподателката е изпратено писмо с цел уточняване предмета на жалбата, на което е отговорено в срок.

С писмо изх. № ППН-01-267/2018 г.#4 Ф.И. АД е уведомена за започване на административно производство пред Комисията, изпратено е заверено копие от жалбата, изискани са писмено становище и относими доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-267/2018 г.#5 Ф.И. ЕООД е уведомено за започване на административно производство пред Комисията, изпратено е заверено копие от жалбата, изискани са писмено становище и относими доказателства.

В срок Ф.И. АД изразява становище, че между нея и жалбоподателката на 21.08.2007 г. е сключен договор № ***** за издаване и обслужване на международна кредитна карта при промоционална програма Cash Back. В чл. 29 от договора е посочено, че картодържателят удостоверява, че е запознат с Общите условия на Ф.И. АД за издаване и ползване на международни кредитни карти, а чл. 33 предвижда, че неразделна част от него са въпросните общи условия. В т. 4, глава VIII – Допълнителни разпоредби, се посочва, че с приемане на настоящите общи условия клиентът „дава съгласие Ф.И. АД да обработва получените от него лични данни... и да предоставя същите... на договорно обвързаните страни (търговци и фирми) и на други трети лица, натоварени с обработката

на картовите транзакции“. В допълнителна декларация към договора г-жа А.А. била заявила, че е запозната с правата на Ф.И. АД да прехвърли правата си към трето лице в случай на неизпълнение на задължения. Поради неизпълнение на картодържателя е извършена цесия на всички падежирали и изискуеми задължения съгласно договор за прехвърляне на вземания между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД. В тази връзка Ф.И. АД твърди, че обработването на личните данни на г-жа А.А. е правомерно – на договорно основание – чл. 6, т. 1, б. „б“ от ОРЗД. Позовава се на чл. 9, т. 4 от сключения договор за издаване и обслужване на международна кредитна карта, където изрично било закрепено правото на Ф.И. АД да предостави на външно дружество събирането на дължими суми в случай на неизпълнение. Счита за достатъчно, че г-жа А.А. е подписала договора, и намира, че допълнителни декларации в този дух не са необходими. Намира, че жалбата представлява злоупотреба с право, моли да се прекрати образуването пред КЗЛД производство и да се остави жалбата без уважение.

В срок Ф.И. ЕООД изразява становище, че въз основа на договор за цесия се явява частен правопреемник на Ф.И. АД. Цедентът (Ф.И. АД) е упълномощил цесионера да уведоми от негово име длъжницата. Изтъква, че е било образувано гр. д. № **** по описа на софийски районен съд, III ГО, 151-ви състав, със страни – А.А. – ищец; Ф.И. АД – ответник и Ф.И. ЕООД – трето лице помагач. С отговора на исковата молба г-жа А.А. е била уведомена за извършената цесия. Решението е в полза на ответника и помагача, като в момента тече въззивно обжалване.

Дружеството намира, че обработва законосъобразното личните данни на г-жа А.А. на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 и 7 ЗЗЛД. Релевираните претенции за обезщетение били извън приложното поле на чл. 10 ЗЗЛД и следователно се явявали недопустими. Счита жалбата за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Прилага доказателства.

Доколкото жалбоподателката отрича да е уведомена за цесията, от Ф.И. ЕООД са изискани доказателства в тази насока. Ф.И. ЕООД изразява становище, че се е опитало да уведоми госпожа А.А. за извършената цесия и за информацията по чл. 20 ЗЗЛД, изпращайки ѝ писма до четири адреса, като всички те са се върнали с отбелязване „непотърсена пратка“ или „неоткрит адрес“. В цитираното съдебно решение г-жа А.А. е заявила, че е научила за извършената цесия едва с отговора на исковата молба. В жалбата си твърди, че изобщо не е уведомена за нея.

С решение на Комисията, обективизирано в Протокол № 48/19.12.2018 г., жалбата е обявена за редовна и допустима. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.А., и ответни страни – Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД в качеството им на администратори на лични данни. На 23.01.2019 г. е насрочено открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

На откритото заседание на Комисията Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД изпращат представители, които поддържат становищата си за неоснователност на жалбата. Г-жа А.А. се явява лично и с адв. ****, с пълномощно по преписката.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни. Общият регламент надгражда и доразвива предишния режим за защита на данните, въведен с Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г.

Съгласно чл. 4, т. 1 Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД), „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано посредством различни идентификатори, включително име, идентификационен номер, данни за местонахождение и пр. т. 2 на същия член определя като „обработване“ всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране,

съхранение, *разкриване чрез представяне* и пр. Тези дефиниции на практика се припокриват със съдържащите се в чл. 2, ал. 1 и § 1, т. 1 ДР към ЗЗЛД.

По отношение на първото искане в жалба рег. № ППН-01-267/25.04.2018 г., касаещо неправомерното предоставяне от страна на Ф.И. АД личните данни на жалбоподателката на търговци и посредници при изпълнение на задълженията си по договор за обслужване на международна кредитна карта, КЗЛД приема, че нарушение всъщност няма: обработването личните данни на картодържателя е във връзка със и е строго ограничено до обработката на картовите трансакции. Нещо повече, това е неотменна част от самата същност на този вид договор, видно от анализа, направен от самата жалбоподателката. Личните данни на г-жа А.А. са обработвани на основание чл. 6, § 1, б. „б“ – за изпълнение на договор, по който субектът на данните е страна (респ. чл. 4, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД).

По отношение на второто искане, за извършена цесия, жалбата също се явява неоснователна. Безспорно е, че жалбоподателката е била клиент на Ф.И. АД, която на договорно основание е обработвал нейни лични данни – три имена, ЕГН, адрес. Безспорно е, че между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД е сключен договор за цесия от дата 30.06.2016 г., по силата на който вземането на г-жа А.А. е прехвърлено от цедента Ф.И. АД към цесионера Ф.И. ЕООД. Прехвърлянето на вземания се извършва по правилата на чл. 99 Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), който предвижда, че предишният кредитор е длъжен да предаде на новия намиращите се у него документи, които установяват вземането. Документите по необходимост съдържат лични данни на длъжника, а съгласието му е ирелевантно за валидността на този вид правна сделка.

От гореизложеното може да се направи извод, че по повод изпълнението на гражданскоправния договор за цесия се прехвърля определен обем лични данни на длъжника, което е вид обработване. Същевременно разпоредбите на ЗЗД се явяват специални по отношение на ЗЗЛД и съгласието на длъжника по смисъла на чл. 6, § 1, б. „а“ ОРЗД (респ. чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД) не е релевантно. Основанията за обработване на лични данни в случая са други – чл. 6, § 1, б. „в“ и „е“ ОРЗД (респ. чл. 4, ал. 1, т. 1 и 7 ЗЗЛД): обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, и легитимен интерес. В този смисъл и „Практически насоки на КЗЛД в кои случаи не е необходимо съгласие за обработване на лични данни“, поместени на сайта на Комисията: „Законът задължава предишния кредитор да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането. Това обстоятелство обуславя и предаването на личните данни, доколкото същите се съдържат в съответните документи. След получаване на вземането новият кредитор може да обработва данните на основание своя легитимен интерес за събиране на дължимата сума, включително по реда на принудителното изпълнение.“ За пълнота обаче следва да се отбележи, че в чл. 9, т. 4 от сключения договор за издаване и обслужване на международна кредитна карта, е закрепено правото на Ф.И. АД да предостави на трето лице (външно дружество) събирането на дължими суми в случай на неизпълнение, като съответната страница от договора е приподписана от г-жа А.А. Т.е. алтернативно може да се приеме, че е налице информирано съгласие на субекта на данни за предоставяне личните му данни на трети лица с цел събиране на задължения по договор.

Информацията, която е прехвърлена от цедента на цесионера, видно от Приложение № 1 към договор за цесия от 30.06.2016 г., в случая е: уникален номер на кредит, имена, адрес и ЕГН на длъжника, телефонен номер за връзка, дата на договор за кредит, първоначален размер на кредита (главница) остатък от дължима сума, лихва за забава. Т.е. личните данни са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват – чл. 5, § 1, б. „в“ ОРЗД.

Макар да липсват доказателства, че г-жа А.А. е получила уведомлението за цесия по чл. 99 Закона за задълженията и договорите и информацията по чл. 20 ЗЗЛД (респ. чл. 14 ОРЗД), юридическият факт, който прави допустимо обработването на лични данни, е прехвърлянето на вземането, а не уведомлението. Освен това жалбоподателката е научила за цесията с отговора на исковата молба по гр. д. № **** по описа на софийски районен съд, III ГО, 151-ви състав, което е отразено в мотивите на съдебно решение № ***** на Софийски районен съд.

Жалбоподателката отрича съществуването на задължение към Ф.И. АД, но не предоставя доказателства в тази насока, например влязло в сила съдебно решение. Извън правомощията на Комисията е да се произнесе по съществуването или не на едно облигационно отношение. Породил ли е договорът за цесия действие по отношение на длъжника, съществувало ли е вземането, какъв е неговият размер – това са въпроси, по които компетентен е гражданският съд. В този смисъл е налице законосъобразно обработване личните данни на г-жа А.А. на осн. чл. 6, ал. 1, б. „в“ от ОРЗД – за спазване законово задължение на администратора и б. „е“ – легитимен интерес на администратора да събере вземането си.

Водима от горното, на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № ППН-01-267/25.04.2018 г., подадена от А.А. срещу финансова институция АД и финансова институция ЕООД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София-град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-783/2018 г.
София, 25.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (Комисията/КЗЛД) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.01.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-783/21.09.2018 г., подадена от П.И.

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

П.И. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, че на адрес *****, съседът му К.Ж. е монтирал камери, с които неправомерно наблюдава неговия имот. Счита, че се нарушават правата му по ЗЗЛД, и заявява, че не е давал съгласие да бъде наблюдаван или заснеман. Моли КЗЛД да се разпорежи по случая.

На ответника е изпратен заверен препис от жалбата с указание в 7-дневен срок да предостави писмено становище, както и относими по случая доказателства.

В отговор г-н К.Ж. изразява становище рег. № ППН-01-783#2/01.11.2018 г. за неоснователност на жалбата, доколкото камерите не обхващали и не заснемали имота на съседа му. Признава, че е монтирал система за видеонаблюдение, състояща се от 12 бр. камери със записващ видеорекордер. Всички те били разположени изцяло в неговия имот (къща с двор) и наблюдавали навътре в имота,

както и фасадата на имота откъм улицата. Изтъква, че е в правото си да вземе мерки по охрана на своето имущество посредством видеонаблюдение и заснемане. Жалбоподателят нямало да бъде заснет, освен ако не влезел в двора му, но допуска че е възможно да попадне и под обектива на камерите, насочени към улицата. Намира, че ако човек не иска да бъде заснеман, не бива да се движи изобщо из Х., включително да не влиза в банки и държавни учреждения. Подава насрещна жалба с рег. № 911/01.11.2018 г., която Комисията е обявила за недопустима в закрито заседание, проведено на 21.11.2018 г., обективизирано в Протокол № 43.

На същото заседание жалба рег. № ППН-01-783/21.09.2018 г. е приета за редовна и процесуално допустима: тя съдържа задължителните реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от АПК, вр. чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (Правилника) – пълното име на лицето и адреса му, естеството на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата освен това се явява процесуално допустима: липсва влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни; липсва висящо производство пред Комисията със същия предмет и с участието на същата страна; КЗЛД е компетентна да се произнесе по случая; страните са надлежни – жалбоподателят е физическо лице и правният му интерес се обуславя от чл. 32, ал. 2 от Конституция на Република България, вр. ЗЗЛД; спазен е срокът по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.И., и ответна страна – К.Ж. в качеството му на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 19.12.2018 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество, като им е посочено, че е назначена проверка относно осъществяването на видеонаблюдение. Указано им е, че могат да представят допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си, както и да искат събирането на други такива, относими към спора.

Въз основа на Заповед № РД-14-326/28.11.2018 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, на 04.12.2018 г. на посочения в жалбата адрес е извършена проверка, обективизирана в констатилен акт рег. № ППН-02-850/07.12.2018 г. Провереният екип е установил, че на адрес гр. Х. **** – двуетажна къща с прилежащ към нея двор – е изградена система за видеонаблюдение. Имотите на ответника и на жалбоподателя са съседни. Достъп на инспекторите е осигурил синът на г-н К.Ж. – Н.А., като по негови данни, изграждането на система за видеонаблюдение е започнало през м. януари 2017 г., като първоначално тя се е състояла от по-малък брой камери, свързани към записващо устройство и телевизор, а впоследствие са добавяни нови камери. Към момента на проверката те са шестнайсет на брой, като 4 са добавени след изпращане на писмено становище до Комисията, в което се посочват 12 бр. камери. Провереният екип констатира, че записващото устройство и мониторът се съхраняват в изолирано помещение, като по данни на Н.А. достъп до записите и изходящия образ в реално време има само той. Съществува и възможност за отдалечен достъп до системата, който се осъществява посредством приложение инсталирано на мобилния телефон на Н.А. Срокът за съхранение записите на видеокадри е около 14 дни, след което те автоматично се изтриват по реда на своето постъпване.

Относно разположението на камерите екипът констатира следното: четири броя видеокамери са монтирани на различни места във вътрешността на имота, като заснемат само площи от двора, прилежащ към къщата; една камера е монтирана на оградата над входната врата и заснема подстъпа към входа, както и части от улицата пред самия имот и прилежащите към нея тротоари, части от жилищен блок и магазин за хранителни стоки на отсрещната страна на улицата; друга камера е монтирана над входната врата на гаража на Н.А., като в обхвата ѝ на видеозаснемане попадат подстъпа към гаража, части от улицата пред самия имот с тротоарите, както и части от други къщи, разположени на отсрещната страна; осем камери са монтирани на фасадите на къщата, непосредствено под покрива, като заснемат части от двора на имота, както и част от улицата пред имота и прилежащите тротоари, част от улицата отстрани на имота, водеща към паркинга, съседна жилищна сграда, част от съседни жилищни сгради, гаражни клетки, части от съседни къщи и дворовете им, магазин за

хранителни стоки, трафопост и общинската територия зад имота на Н.А.; една от тези осем камери, разположени на фасадата на къщата, заснема част от къщата на жалбоподателя П.И., включително два от прозорците, както и части от двора на имота, обитаван от него. От единайсетте камери, заснемащи площи извън имота на Н.А., осем са с обхват до двадесетина метра и са оборудвани с инфрачервен нощен режим на видеозаснемане, а останалите четири са с обхват до десетина метра и само дневен режим на видеозаснемане.

Установява се, че системата позволява извършване на видеозапис и идентификация на неограничен брой физически лица, преминаващи свободно по обществените територии, попадащи в обхвата на заснемане на камерите.

На видно място върху входната врата е поставена информационна табела, предупреждаваща за осъществяването видеонаблюдение.

Въз основа на резултатите от извършената проверка, с решение на Комисията, обективизирано в Протокол № 48/19.12.2018 г., като ответна страна е конституиран и Н.А. в качеството му на администратор на лични данни. Разглеждането на жалбата по същество е отложено за открито заседание, насрочено на 16.01.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

На откритото заседание на 16.01.2019 г. страните не се явяват, не изпращат представител.

Н.А. изпраща писмено становище рег. № ППН-01-783#14(18)/14.01.2019 г. за неоснователност на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Целта на Регламент (ЕС) 2016/679 (Регламента) и ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 2, §1 Регламента, съответно чл. 1, ал. 3, т. 1 ЗЗЛД, изрично е закрепено, че те се прилагат за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства. Видеозаснемането безспорно представлява обработване на лични данни с автоматични средства. „Записването“ е посочено като една от дейностите по обработване на лични данни съгл. чл. 4, § 2 от Регламента, а личните данни, съгласно § 1 на същия член, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез един или повече специфични признаци.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и Н.А. не отрича, че единайсет от камерите, включени в процесната система за видеонаблюдение, заснемат обществени пространства: тротоар, части от улицата, паркинг, хранителен магазин, гаражни клетки и пр. Една от камерите върху фасадата заснема част от къщата на жалбоподателя П.И., включително прозорците му, както и части от двора му.

Спрямо пасивно легитимираната страна – К.Ж., жалбата се явява неоснователна, доколкото проверката установява, че той не притежава качеството администратор на лични данни. Такова качество в случая притежава неговият син Н.А., който е изградил системата за видеонаблюдение и има изключителен достъп до изображенията и записите от камерите.

В същото време чрез заснемане на обществени пространства Н.А. упражнява дейност, за която не е налице някое от основанията за допустимост по смисъла на чл. 6 Регламента или чл. 4 ЗЗЛД. Не може да се приеме, че наблюдението на улицата, части от тротоара и прозорец на съседната къща попада в категорията „чисто лични или домашни занимания“, изключени от материалния обхват на Регламента. Същото противоречи и на принципите, свързани с обработване на лични данни, по-конкретно те не са сведени до минимум във връзка с целите, за които се обработват (чл. 5, § 1, б. „в“ Регламента, респ. чл. 2, ал. 2, т. 3 ЗЗЛД).

По отношение на останалите пет камери, които заснемат единствено двора и части от имота на ответника, обработването на лични данни е законосъобразно, доколкото това е свързано с неговия легитимен интерес да опази имуществото си – чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД. Но ако те бъдат насочени така, че в обхвата им на заснемане да попадат части от имота на жалбоподателя или обществени площи, г-н Н.А. ще извършва дейност в нарушение на Регламента и ЗЗЛД.

Несъгласен с решението на Комисията, г-н Веселин Целков – член на КЗЛД – гласува против.

Водима от горното, на основание чл. 57, § 1, б. „е“ Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба рег. № ППН-01-783/21.09.2018 г., подадена от П.И., за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ Регламента;

2. На основание чл. 58, § 2, б. „г“ Регламента издава разпореждане на Н.А. да преустанови заснемането на имота на г-н П.И., както и на обществени пространства, като представи доказателства, че е изпълнил разпореждането.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София-град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ ППН-01-209/2018 г.
град София, 26.02.2019 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание проведено на 23.01.2019 г., обективизирано в протокол № 3/2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г. подадена от А.Х., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

В жалбата А.Х. посочва, че в периода 30 - 31.03.2018 г. установил, че доставчикът на телекомуникационни услуги, който използва вече повече от шест години – *телекомуникационен*

оператор (Т.О.) Т.О. е използвал неправомерно личните му данни. До 03.03.2017 г. на негово име били регистрирани два мобилни номера: ***** и *****. На 04.03.2017 г., в офис на оператора - град Т., било подадено заявление за преминаване от абонаментен план към предплатена карта за мобилен номер *****. Посочва, че не е уведомяван под никаква форма за тази промяна в обстоятелствата по договора, както и че не е подавал подобно заявление в нито един офис на Т.О. След проведен телефонен разговор от А.Х. с оператора, установил, че номер ***** не е регистриран на негово име. След още няколко обаждания разбрал и в кой офис на оператора е извършена тази процедура - град Т. Твърди, че уривателят на обекта в този град му позвънял, за да го попита какво се случва, след което се опитал да му припомни, че се познават отдавна и няма нужда да прибягва към ”по-крайни мерки“, за което познанство А.Х. нищо не знаел.

Според него служителите на Т.О. са използвали личните му данни и са предприели действия, лишени от неговите подпис и съгласие. Декларира, че не се е подписвал на заявлението и не е давал съгласие личните му данни да бъдат обработвани за посочената цел. А.Х. счита, че обработката на личните му данни на 04.03.2017 г. в офис на Т.О. представляват нарушение на правата, предоставени му от Закона за защита на лични данни. Според него било видно, че подписа, положен на заявлението и неговия не са идентични, както и че в него е посочено неговото ЕГН, но номерът на лична карта не бил негов. Проблемът не бил само подписа, а самата злоупотреба с личните му данни, извършена без неговото изрично съгласие.

Информира КЗЛД, че не е сигнализирал други институции с предмет идентичен с този, с който е сезирана КЗЛД.

Към жалбата прилага: жалба и отговор по нея, заявление от 03.07.2018 г. и отговор по него, заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма с рег. №: ППН-01-209#1 и ППН-01-209#2, всички от 08.05.2018 г., А.Х. и Т.О. са редовно уведомени за започналото производство.

С писмо с рег. № ППН-01-209#3 от 21.05.2018 г. Т.О., чрез П.Г. – пълномощник изразява становище в жалбата.

Според Т.О. личните данни на А.Х. са обработени законосъобразно, същите били събрани за точно определена цел, поради което застъпват тезата, че жалбата е процесуално недопустима и неоснователна.

По отношение на допустимостта се посочва, че жалбата е подадена извън срока по чл. 38, ал. 1, пред. 1 от ЗЗЛД, тъй като според дружеството А.Х. е узнал преди повече от една година от твърдения от него момент на узнаване за промяната. От фактура № *** от 10.03.2017 г. се установявало, че същата съдържа информация за потреблението на номер ***** до 04.03.2017 г. В Договора за мобилни услуги за номер ***** от 06.06.2014 г. абонатът заявил като допълнителна услуга - подробна разпечатка на сметка. В тази връзка Т.О. счита, че А.Х. е узнал за нарушението още на 10.03.2018, когато е издадена посочената фактура, ведно с подробната разпечатка към нея.

Счита, че не е в компетенциите на КЗЛД да установи дали е извършена фалшификация на подпис и че същата не е разследващ орган. Установяването на достоверността на подпис не попадало в приложното поле на ЗЗЛД, а било предмет на наказателен процес и в този смисъл се цитират Решение № Ж-6/2012 от 20.09.2012 г. и Решение № Ж-344/2015 г. от 16.12.2015 г.

По същество, Т.О. твърди, че на 04.03.2017 г. А.Х. е подал заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга на Т.О. в гр. Т., поради което действията на Т.О. по отношение на промяната на начина на предоставяне на услуга били съобразени с обективизираното от А.Х. желание.

Допълнително предоставя информация относно процедурата за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, според която когато клиент е заявил желание и е бил легитемеран от продавач - консултант за прехвърляне на номер от абонаментна към предплатена програма, същият се въвежда от продавач - консултанта в системата, изпринтвало се заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, подписвало се от клиента и се приключвало. Договорните отношения за посочения номер се прекратявали на датата на подаване на заявлението, като преди да бъде прекратена услугата, като такава по абонаментен план се активирала като предплатена, за да има възможност клиента да ползва услуги без прекъсване. В заявлението била отразена и сумата, която клиента следвало да заплати (в случая в размер на 20.34 ст., която сума включвала и неустойката в размер на 11.11 лв.). С преминаване на ползването от услуга по договор към предплатена услуга се прекратявало и действието на договора за съответния номер, а не в неговата цялост, като не се генерирал друг документ, освен заявлението.

На основание гореизложеното иска от КЗЛД да остави жалбата без уважение като процесуално недопустима и неоснователна.

Към становището прилага: 2 бр. пълномощно, договор за мобилни услуги, приложение – ценова листа за частни клиенти, декларация за съгласие за подписване на документ, допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/ фиксиран номер ****, приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни лица, декларация – съгласие, жалба и отговор по нея, заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, фактура № *** от 10.03.2017 г. ведно с подробна разпечатка, приложимите общи условия към сключения договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/фиксиран номер **** и допълнително споразумение към него, актуални към 14.06.2014 г. - датата на влизане в сила на първоначалния договор, като и към 14.03.2015 г. - датата на подписване на допълнително споразумение, като и линк към действащите към настоящия момент Общи условия, които се прилагат и към сключения от А.Х. договор: *****, издадените фактури за месец януари и февруари 2017 г.; екранна разпечатка; вътрешна процедура за преминаване на мобилни номера от абонаментна към предплатена услуга; инструкция за начина и средствата за обработване и мерките за защита на личните данни ведно с презентация, договор за лизинг от 14.03.2015 г., фактура № **** от 10.03.2017 г. ведно с подробна разпечатка, констативен протокол № *** от 19.01.2017 г.

С Решение на КЗЛД от проведено на 03.10.2018 г. заседание, обективизирано в протокол № 38/2018 г., жалбата е приета за редовна и допустима, тъй като съдържанието ѝ е съобразено с изискванията на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛНА, съответно чл. 29, ал. 2 от АПК; жалбата е подадена от физическо лице с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни отнасящи се до него – използване негови лични данни за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер **** без негово съгласие; жалбата е подадена срещу Т.О., което дружеството има качеството на администратор на лични данни; до компетентен орган и в нормативно установения срок, от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

По направените възражения от Т.О. относно наличието на преклудирано правото на жалба поради подаване на същата извън установения 1 – годишен срок от узнаване на нарушението и компетентността на комисията да разгледа този случай, съображенията на КЗЛД да остави същите без уважение се свеждат до следното:

Относно срока за сезиране на КЗЛД и твърдението на Т.О., че на датата на издаване на фактурата и разпечатката към нея - 10.03.2017 г. А.Х. е узнал за нарушението, тъй като в последната били отразени данни за потребление до дата 04.03.2017 г., следва да се посочи, че от фактурата и разпечатката за месец март 2017 г. се установява, че същите са с дата на издаване 10.03.2017 г., отчетен период 10.02.2017 г. – 09.03.2017 г., като последната съдържа данни за потребление до дата 04.03.2017 г., т. е. касае се за липса на отразяване на данни за потребление от няколко дни до края на

отчетния период, а именно от 04.03.2017 г. до 09.03.2017 г., което не дава основание да се възприеме за основателно възражението на Т.О., още повече че липсата на потребление за тези пет дни може да се дължи на редица причини - грешка в разпечатката, повреда в устройството, действителна липса на потребление, вкл. поради изговаряне на безплатните минути и т.н. Видно от самата разпечатка е, че например на 25.02.2017 г. няма данни за потребление, т.е. касае за изключително кратък период от време. На следващо място в самата жалба на А.Х. до Т.О. с дата 02.04.2018 г., с която той информира Т.О. за възникналата ситуация се посочва, че този номер е регистриран на негово име, но се използва от негов роднина (което по силата на т. 19 от приложимите ОУ към момента на сключване на договора и споразумението е допустимо). В този смисъл твърденията се явяват неоснователни.

Относно възражението за липса на компетентност на КЗЛД във връзка с изследването на въпроса относно авторството на положения подпис, в частност дали същия е положен от А.Х. и че този въпрос не попадал в приложното поле на ЗЗЛД, а е предмет на наказателен процес, следва да се посочи, че в случая е ирелевантно за целите на административното производство конкретното авторство на твърдяното деяние - поставянето на неистински подпис върху заявлението. Последното е относимо към наказателното производство при преценка наличието за извършено престъпление, но не и към спазването изискванията на ЗЗЛД/ОРЗД, т. е. ирелевантни за административния спор са конкретните причини и механизми, които довеждат до извършването на така установеното нарушение. Задължението за обработване на личните данни при спазване на императивните правила, съдържащи се в ЗЗЛД/ОРЗД е на администратора и именно последния носи отговорност при неизпълнение на това задължение.

На основание горното, с решението като страни са конституирани: жалбоподател А.Х. и ответна страна Т.О. и е назначена графическа експертиза на подписа на жалбоподателя, положен за потребител/ представител А.Х. срещу графа "подпис" в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ***** от дата 04.03.2017 г.

Страните са редовно уведомени за решението на КЗЛД, като на дата 25.10.2018 г. е даден образец на подпис за сравнително изследване от страна на жалбоподателя, на място в КЗЛД.

С писмо с рег. № ППН-01-209#18 от 29.10.2018 г. на КЗЛД е направено искане до НИКК за изготвяне на експертиза на подписа на жалбоподателя, в отговор на което с писмо с рег. № ППН-01-209#19 от 09.11.2018 г. на НИКК е изпратен протокол за извършена експертиза № 2018/ДОК-260 от 06.11.2018 г.

Изготвената експертиза е докладвана на КЗЛД и с решение на последната от проведено на 19.12.2018 г. заседание, обективизирано в протокол № 48/2018 г. е определена дата за разглеждане на жалбата в открито заседание.

Проведено е едно открито заседание на 23.01.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, за което жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща представител, за ответната страна, редно уведомена, се явява П.Г. с пълномощно по преписката. Последната заявява, че е запозната с преписката, прави искане за отлагане на заседанието по съображения, че Т.О. е сезирала СРП на основание изготвеното заключение на НИКК с цел установяване на евентуално извършено престъпление, което от своя страна било от значение за изясняване на субективната отговорност във връзка с производството преди евентуалното ангажиране на обективната такава на администратора и представя като доказателства във връзка с искането: сигнал до СРП и товарителница. Няма други искания.

Искането на ответната страна за отлагане за отлагане на заседанието се оставя без уважение по съображения, че за целите на настоящото административното производство е ирелевантно авторството на извършеното деяние досежно поставянето на неистински подпис срещу графа "подпис" за потребител/ представител А.Х. в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ***** от дата 04.03.2017 г. Последното

е относимо към наказателното производство при преценка наличието за извършено престъпление, но не и към задълженията за спазването изискванията на ЗЗЛД/ОРЗД от администратора на лични данни, което от своя страна не налага извод и за преюдициално значение на този въпрос спрямо отговорността администратора – ЮЛ, която се определя като обективна и безвиновна, вкл. спрямо спора, с който е сезирана комисията. Този въпрос би имал значение за гражданското производство във връзка с евентуално предявени претенции от администратора за настъпили вреди в резултат на извършено престъпление, но не и към настоящото административно производство. По тези съображения, КЗЛД не намира основание за отлагане на заседанието, нито за спиране на производството по жалбата.

По същество, представителят на ответната страна счита, че спорът не е изяснен от фактическа страна, тъй като от представената експертиза не се установява с коя ръка А.Х. е положил подпис в договора/заявление, съответно в изследвания материал за изготвяне на експертизата и поддържа искането за прекратяване на производството поради просрочение на жалбата.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава същата следва да бъде уважена по следните съображения:

Не спорно между страните, а и от събраните в хода на производството доказателства се установява, че ответната страна обработва лични данни на жалбоподателя в контекста на възникнали и съществуващи договорни взаимоотношения повод предоставена/ползвана услуга по силата на сключен между тях договор за мобилни услуги (към датата на сключване ответната страна е с наименование ”****” сега ”*****”) по заявка № ****, на 06.06.2014 г. и в сила от същата дата, със срок от 12 месеца (06.06.2015 г.), за номер ****. В посочения договор А.Х. - непълнолетен, със съгласието своя родител, в качеството си на потребител с положен подпис е удостоверил, че е получил екземпляр от сключения договор и че е съгласен да спазва ОУ на Т.О. Заявено е желание от негова страна договорът да влезе в сила незабавно, както и да получава детайлизирана сметка, отказ от хартиена фактура и лимит за мобилен интернет. На 14.03.2015 г. с допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги с мобилен/ фиксиран номер **** са договорени абонаментен план и условия, получено е устройство на лизинг и срока за ползване на услугите е продължен до дата 14.03.2017 г. Потребителят е декларирал, че е получил екземпляр от ОУ, че е съгласен с тях и че се задължава да ги спазва.

Според т. 26 от приложимите общи условия, при ползване на услуги чрез индивидуален договор, заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя, като неполучаването на такава не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми.

От представени фактури за месеците януари, февруари 2017 г. и разпечатки към тях се установява, че Т.О. е издал обща фактура и разпечатка, съдържаща общото потребление на мобилни номера: ***** и **** с потребител А.Х. От фактурата и разпечатката за месец март 2017 г. се установява, че същите са с дата 10.03.2017 г., отчетен период 10.02.2017 г. – 09.03.2017 г., получател: А.Х., ЕГН *** и адрес *****, че същата съдържа данни за потребление до дата 04.03.2017 г.

Предвид поддържаното искане за прекратяване на производството от ответната страна, по съображения, че датата на узнаване на нарушението е датата на издаване на фактурата и разпечатката – 10.03.2018 г. КЗЛД счита, че не следва повторно да се произнася по това искане, още повече че не се сочат различни факти и обстоятелства във връзка с това искане. Този въпрос е разгледан и обсъден от КЗЛД при извършената преценка относно допустимостта на жалбата, като комисията е изложила съображенията, поради които това искане е оставено без уважение с оглед на което препраща към вече изложените съображения по този въпрос.

От заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен

номер **** се установява, че на 04.03.2017 г. потребителят на мобилен номер **** идентифициран чрез следните данни: А.Х. (под това име фигурира и в допълнителното споразумение, в договора правилно е изписано първото име), ЕГН ***, лична карта № ***, адрес **** е подал същото (в договора като постоянен адрес е посочен този, а като адрес за получаване на фактурите – адреса посочен в жалбата, номера на личната карта съвпада, като в приложените към допълнителното споразумение документи е посочен друг номер на личната карта – ****). С подпис на продавач – консултант на Т.О. е удостоверен факта, че потребителят лично е положил подписа си.

Според становище на ответната страна и предвиденото в представената вътрешна процедура, след като клиент заяви желание и е бил легитимиран от продавач – консултант за прехвърляне на номер от абонаментна към предплатена програма, същия се въвежда в системата от продавач – консултант, принтира се заявлението за преминаване и се подписва от клиента и се приключва. От датата на подаване на заявление, договорните отношения се прекратявали за посочения номер, като преди да бъде прекратена услугата, като такава по абонаментен план се активирала като предплатена с цел клиента да ползва услуги без прекъсване. В заявлението се посочвала дължимата сума, която в случая била 20.34 лева, с включена неустойка в размер на 11.11 лева.

Според т. 5 от вътрешна процедура, за целта на промяната се изисква заявление, и представен документ за идентификация (лична карта, шофьорска книжка, международен паспорт), а в случаите на упълномощаване – пълномощно. Задълженията на продавач – консултанта са очертани в т. 7, сред които и това за сверяване на личните данни на клиента. Изискването за идентификация се съдържа и в чл. 133 от ОУ.

В конкретния случай предмет на спора са данните използвани в заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер **** от дата 04.03.2017 г. Според ответната страна заявлението за промяна е подадено от А.Х. и в този смисъл промяната е съобразена с неговото желание. А.Х. от своя страна твърди обратното – че тази промяна не е по негово желание и че не е подавал заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга и че не е подписвал такова.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по случая и по-конкретно дали подписа в заявлението за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга от дата 04.03.2017 г. е положен е А.Х., т. е. дали е налице соченото от администратора съгласие за така извършената промяна (от абонаментна програма към предплатена услуга) е назначена графическа експертиза. Според заключението на Научноизследователския институт по криминалистика – МВР, обективизирано в Протокол за извършена експертиза № **** от 06.01.2018 г. подписа, положен за потребител/представител А.Х. срещу графа ”подпис” в копие на Заявление за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга, с номер на СИМ карта ***** от дата 04.03.2017 г. представлява изображение на подпис, който не е положен от А.Х.

Относно възражението на ответната страна досежно експертизата, КЗЛД следва да посочи, на първо място, че това възражение е направено едва в хода по същество и на следващо – че ответната страна заявява в заседание, като представя и доказателства, че именно на основание изготвеното заключение в производството е сезирала СРП със съмнения за извършено престъпление, което е и основанието за направено искане за отлагане на заседанието. Видно от съдържанието на сигнала е, че ответната страна се позовава на изготвеното заключение в производството и го прилага като доказателство пре СРП.

КЗЛД кредитира изцяло заключението на Научноизследователския институт по криминалистика – МВР и приема за установено, че подписа не е положен от жалбоподателя.

Предвид горепосоченото се налага категоричния извод, че към дата 04.03.2017 г. не е налице соченото от администратора съгласие на А.Х. за преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер ****, тъй в производството се установи, че подписа положен

в графа за потребител/представител А.Х. не е положен от жалбоподателя, поради което използването на личните му данни, като форма на обработка, за посочената цел - преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга е в разрез с установените императивни правила на ЗЗЛД/ОРЗД.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1, б. "а" от ОРЗД обработването на лични данни е допустимо, когато физическото лице, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие за това. В случая това условие на закона/регламента не е налице. А.Х. е предоставил на мобилния оператор лични данни с цел сключване на договор за мобилни услуги за номер **** по абонаментна програма и неговото изпълнение, като последващата им обработка от администратора, а именно за преминаването към предплатена услуга за посочения номер противоречи на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1, б. "а" от ОРЗД. Както по-горе бе посочено, в производството не се установи наличието на соченото от администратора условие за допустимостта на обработването – изразено съгласие на субекта на данните, няма наведени твърдения и доказателства от страна на администратора обработването на личните данни на А.Х. да е направено при наличие на някое от останалите, предвидени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1 от ОРЗД условия, като такива не се и установяват, поради което жалбата се явява основателна, тъй като безспорно се установи, че администраторът е нарушил чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл. 6, § 1 от ОРЗД като е обработил лични данни на жалбоподателя на посочената по-горе дата и за посочената цел при липса на предвидените в закона/регламента условия и като такава същата следва да бъде уважена.

Вземайки предвид факта, че считано от 25.05.2018 г. се прилага Общия регламент относно защитата на данните и съдържащата се в него разпоредба на чл. 94, § 2, според която позоваванията на отменената Директива 95/46/ЕО (чийто разпоредби са транспонирани в Закона за защита на личните данни - §1а от ДР на ЗЗЛД) се тълкуват като позовавания на регламента, следва да се отбележи, че идентични с коментираните във връзка с конкретния случай разпоредби от ЗЗЛД са разписани и в ОРЗД.

Съобразно предвидените в чл. 58, § 2 от ОРЗД корективни правомощия, КЗЛД счита, че на администраторът на лични данни следва да се наложи административно наказание – имуществена санкция за извършеното нарушение в размер на 53 000 лева.

Мотивите за определяне на административно наказание - имуществената санкция като най-подходяща мярка спрямо администратора и нейния размер като справедлив такъв се свеждат до следното: предвидените в чл. 58, § 2 от ОРЗД мерки са приложими в случаи, при които се касае за неизпълнение на задължение от страна на администратора довело до нарушение, при което с предприемане на последващия действия от негова страна би било възможно нарушението да се отстрани. В разглежданият случай корективните мерки по букви "а" – "з" и буква "й" на член 58, параграф 2 от регламента не са неприложими доколкото нарушението е вече извършено, поради което същите не биха могли да постигнат преследваната цел, а именно да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Единствено имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква "и" от регламента, се явява най - целесъобразна и ефективна като мярка за справяне с нарушението. В този смисъл следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред.

В случая извършеното нарушение касае законосъобразността на обработването на личните данни. Видно от събраните в хода на производството доказателства е, че лични данни на жалбоподателя са обработени от Т.О. в контекста на извършена промяна - преминаване от абонаментна програма към предплатена услуга за мобилен номер **** без знанието и съгласието на жалбоподателя, като няма данни за претърпени вреди от страна на последния, нито такива за предприети действия от страна на администратора във връзка с извършеното нарушение.

Представените са технически и организационни мерки и политика от администратора.

От направена справка в деловодната система на КЗЛД се установи, че са налични данни за извършени предходни нарушения от администратора при обработването на лични данни. В тази връзка: Решение на КЗЛД № ***. (влязло з законна сила на 18.01.2018 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 21 000 лева, Решение на КЗЛД № *** (влязло з законна сила на 07.05.2013 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 18 000 лева, Решение на КЗЛД № ***. (влязло з законна сила на лева18.06.2014 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, Решение на КЗЛД № *** (влязло з законна сила на 15.07.2014 г.), с което на администратора за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 2 700 лева. Следва да се посочи, че отговорността на администратора вече е била ангажирана за идентично нарушение (регистрация на предплатени услуги без знанието и съгласието на субекта на данните) и в този смисъл и независимо от факта, че на същия е била наложена санкция в размер на 18 000 лева за това нарушение, този размер не е оказал необходимото въздействие спрямо администратора за преустановяване извършването на този вид нарушения.

Мотивирана от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА и по арг. на чл. 142, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1.Обявява жалба рег. № ППН-01-209 от 02.04.2018 г. подадена от А.Х. срещу телекомуникационен оператор, ЕИК *** за основателна.**

2.Във връзка с т. 1 и на основание чл. 58, § 2, б."и" във връзка чл. 83, § 5, б."а" от ОРЗД налага на администратора телекомуникационен оператор, ЕИК *** административно наказание – имуществена санкция в размер на 53 000 лева за извършено нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД.**

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-539/2018
София, 26.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 05.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-539/05.07.2018 г., подадена от Х.Г. срещу **** у-ще, гр. София.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-жа Х.Г. информира, че на 13.04 подала молба до директора на **** у-ще за достъп до записите от вътрешните и външните камери на училището във връзка със систематичен тормоз и нанесен побой на дъщеря ѝ от страна на нейна съученичка. Директорът отказал да приеме молбата.

На 23.04 е подадена писмена молба, при което от училището обяснили, че следва да се назначи комисия, да се изискат записите от ***** у-ще, където са сървърите за съхранение, и не е ясно как това ще се развие във времето.

Във връзка с изтичащия срок за съхраняване на записите, на 23.04. г-жа Х.Г. информирала ръководството на ***** у-ще. Оттам ѝ потвърдили, че записите са съхранени и предоставени на зам.-директора на **** у-ще.

На 25.05 жалбоподателката била уведомена за отговора на молбата, който е получен на 28.05. В отговора се обяснява, че записите от вътрешните камери са дадени на 05 РУ-СДВР, а от външните камери са в Столична община. Г-жа Х.Г. счита, че администраторът на лични данни не е отговорил на молбата за достъп, срещу което е възразила писмено. Отговор на възразението не е получила към момента.

Жалбоподателката заявява, че съгласно Общия регламент за защита на данните има право да получи записа, който представлява лични данни на детето ѝ.

Към жалбата са приложени: молба от 13.04.2018 г. до **** у-ще, молба от 23.04.2018 г. до **** у-ще, отговор с изх. № *** по описа на **** у-ще.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, **** у-ще е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства, каквото е постъпило в Комисията.

От училището информират, че не разполагат със собствена система за видеонаблюдение, не извършва такова, поради което не може да предостави записите. Записите, които се намират в 05 РУ, са направени от системата на ***** у-ще. Колегите от ***** у-ще са им ги предоставили и от **** у-ще са ги предали на разследващ полицай от 05 РУ с протокол за доброволно предаване.

Директорът заявява, че родителите на останалите деца от класа не дават съгласие записите да бъдат наблюдавани от други лица, освен от полицията. В подкрепа на това твърдение е приложена декларация на родителите.

Информира, че в училището няма информация за подадени сигнали за искане на лични данни. Във връзка с жалбата на г-жа Х.Г. е направена проверка от РУО София-град, за резултатите от която прилага констативен протокол.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 31.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Х.Г. и ответна страна – **** у-ще, гр. София. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.12.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката – не се явява, не се представлява.

За ответната страна се явява директорът на **** у-ще лично и с процесуален представител. Оспорват жалбата като неоснователна. Представят справка за IP-адресите на хората в училището, които да свидетелстват, че от тези IP-адреси не е изпращано нищо до КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предмет на жалбата е достъп до и получаване на копие на лични данни, обработвани при осъществено видеонаблюдение в сградата на **** у-ще.

От фактическа страна не е спорно, че жалбоподателката е подала до **** у-ще е заявление за достъп до лични данни с вх. № **. По заявлението е изготвен отговор с изх. № **, връчен на 28.05.2018 г. Г-жа Х.Г. е възразила писмено върху отговора, че не е отговорено по същество на молбата ѝ.

Видеонаблюдението по своята същност представлява съвкупност от действия – записване и съхраняване с автоматично средство – система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на приложимия към момента на извършване на видеонаблюдението ЗЗЛД, както и по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 – приложим към момента на произнасянето на надзорния орган. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД съответно чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент 2016/679.

Правото на достъп до обработваните лични данни не е абсолютно и търпи известни ограничения. В приложимия към момента на подаване на заявлението и отговора по него чл. 26, ал. 2 ЗЗЛД е предвидено, че когато при осъществяване правото на достъп могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само до него. Правото на достъп по приложимия към момента на произнасяне на надзорния орган чл. 15, пар. 1 от Регламента предвижда предоставянето на информация дали се

обработват лични данни, техният обем и информацията по букви „а“ до „з“. В параграфи 3 и 4 на същия член е регламентирането получаването на копие на обработваните лични данни, което обаче не следва да влияе неблагоприятно върху правата и свободите на трети лица. В конкретния случай е изискано преглеждането на записа от видеокамери, а в жалбата е направено искане и за получаване на записа, които са направени по време на учебен процес, при което са обработени лични данни и на трети лица. Видно от представената декларация от родителите на деца от *** клас, родителите на другите ученици не са съгласни личните данни на децата им да бъдат разкрити на трети лица, освен на тези, които имат основание. С оглед изложеното, жалбоподателката не следва да получи достъп до записите или тяхно копие, тъй като биха се засегнали правата на трети лица. Действително, записите са предадени на служител на 05-РУ СДВР, но тези органи могат да обработват лични данни за изпълнение на правомощията си по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и Закона за министерство на вътрешните работи – основание по чл. 4, ал. 1, т. 6 ЗЗЛД, съответно чл. 6, пар. 1, буква „д“, предл. 2 от Регламент 2016/679.

Що се отнася до реда за осъществяване на правото на достъп, по преписката са приложени две заявления с отговори по тях – с вх. № *** и отговор с изх. № ***, както и вх. № *** и отговор ***. В отговорите се съдържа информация, че видеонаблюдението се осъществява от други администратори – ***** у-ще и Столична община, където са записващите устройства, а самите записи са предоставени и могат да бъдат прегледани в случая само от сезираните компетентни органи – 05-РУ СДВР. Макар отговорите да са по съществото си правилни и законосъобразни, при упражняване на право на достъп администраторът следва ясно и недвусмислено да отговоря, че отказва достъп и защо отказва – засягане правата на трети лица и невъзможност да се предостави достъп само до личните данни на заявителя.

В жалбата е изложено твърдение, че до КЗЛД е изпратен сигнал от името на жалбоподателката, която тя не е подала. Действително, в Комисията е постъпило запитване през сайта на органа, който е със сходен предмет като разглежданата жалба. На запитването е отговорено на посочената електронна поща, която е на г-жа Х.Г. В тази връзка е извършена служебна справка на IP адреса, от който е изпратен въпросът. Видно от представеното удостоверение за IP адресите в ***** у-ще, запитването не е изпратено от служебен IP адрес. Предвид установеното, не е налице неправомерно обработване на лични данни за целите на подаване на запитването от страна на ***** у-ще.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-539/05.07.2018 г., подадена от Х.Г. срещу *** у-ще, гр. София.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-171/2017 г.
София, 28.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалба № ППН-01-171/20.11.2017 г., подадена от Ж.С. и С.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Ж.С. и С.С. срещу Г.Т., А.Г., Б.М. и адвокат ***.

Жалбоподателката Ж.С. информира, че е активист и сътрудник в БСЧИГПДП гр. Б. Допълва, че на 18.07.2017 г. около 11 часа преди обед, в извънработно време за граждани, на работното ѝ място в приемната на сдружението „буквално нахлули“ Г.Т., Б.М., А.Г. и адвокат ***. Държали се грубо и я обиждали, а след като отказала да им предаде изискани от тях документи г-н Г.Т. поиска личната ѝ карта да се легитимира, заплашвайки я, че е полицаи. Допълва, че за да не ескалира случая се обадила на председателката на сдружението, която е посъветвала да се обади на 112 при нужда. Г-жа Ж.С. информира, че личната ѝ карта не била у нея и се обадила на майка си – С.С., за да ѝ я донесе на работното място. Твърди, че след като майка ѝ донесла документа за самоличност, адвокат *** издърпала личната карта от ръцете на С.С. и след като я разгледала подробно подала картата на Г.Т., с указания да препише всички съдържащи се в нея лични данни. Допълва, че г-н Г.Т. след като взел картата си записал данните от нея на лист, който прибрал в джоба си.

Ж.С. твърди, че не е давала съгласие си нито писмено, нито устно за снемане на личните данни от личната ѝ карта и тяхната обработка от адвокат *** и придружаващите я лица. Моли за проверка по случая.

Към жалбата е приложено копие на жалба до Районна прокуратура – Б., подадена от Р.П. - Председател на сдружение БСЧИГПДП.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Г.Т., А.Г., Б.М. и адвокат *** са изискани писмени становища и относими по случая доказателства.

В отговор и с писмо рег. № ППН-01-171#6/01.06.2018 г. г-н Б.М. оспорва като неверни изнесените в жалбата твърдения. Счита, че не е налице нарушение на ЗЗЛД предвид обстоятелството, че не обработва лични данни на жалбоподателките и няма качеството на администратор или обработващ лични данни. Информира, че „към 11 часа“ на 18.07.2017 г. заедно с г-н А.Г. и г-н Г.Т. посетили офиса на сдружение БСЧИГПДП за среща с председателя на сдружението по повод възникнал между страните спор за сума в размер на 3 600 лв. Твърди, че са изискали от намиращата се в офиса служителка на дружеството досието на Г.Т. за справка и допълват, че са изискали от госпожата документ за самоличност да се легитимира, защото не е носела бадж с имена и снимка. Твърди, че личната карта е предоставена за справка доброволно, след което е върната, без да са записвани лични данни от нея. В допълнение информира, че на същия ден след посещението заедно с г-н Г.Т. и А.Г. депозирали жалбата в Районна прокуратура – Б. срещу Председателя на сдружението.

Към становището са приложени относими доказателства.

Със идентично съдържание и приложения е и депозирано от А.Г. и Г.Т. становище ППН-01-171#7/04.06.2018 г.

В хода на производството е представено писмено становище ППН-01-171#11/25.06.2018 г. от адвокат *** за неоснователност на жалбата, която отрича изложените твърдения за обработване на личните данни на Ж.С. и нарушение на ЗЗЛД. Адвокат *** информира, че посещението и в офис на БСЧИГПДП било по повод и в изпълнение на упражняваната от нея адвокатска професия, с оглед защита на правата и законните интереси на клиентите ѝ – А.Г., Г.Т. и Б.М. и възникналите между тях и сдружението гражданско-правен спор за сума в размер на 3 600 лв. Адвокат *** информира, че се легитимира пред служителката Ж.С. с адвокатска карта, въпреки това г-жа Ж.С. отказала да ѝ даде за справка досието на доверителя ѝ г-н Г.Т. Допълва, че г-жа Ж.С. не носела служебен бадж поради което изисквала от нея документ за самоличност, за да се легитимира. Сочил, че майката на г-жа Ж.С. донесла личната ѝ карта и я предоставила на справка, веднага след което документа бил върнат.

Към становището е приложено копие на Постановление на Апелативна прокуратура - Б. с изх. № 402/09.05.2018 г.

В хода на производството на жалбоподателите е предоставена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства, да изразят становище по тях, както и да ангажират доказателства в подкрепа на твърденията си. В отговор и с писмо ППН-01-171#8/14.06.2018 Ж.С. представя допълнителни доказателства в това число заверени сведения от Ж.С. и С.С. относно жалбата с вх. № 6540/2017 г. в Районна прокуратура – Б., болничен лист, декларация от Б.М. с дата 26.04.2017 г. и нотариално заверено пълномощно № *** от 05.01.2017 г. по описа на нотариус А.Ш.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането с което сезиран административния орган. Отчита факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба счита, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят еднократно действие извършено на 18.07.2017 г., т.е. преди прилагане на Общия регламент, като в допълнение следва да се има предвид, че приложимите материално-правни разпоредби на чл. 1, ал. 9 и чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбите на 2, параграф 2, буква „в“ и чл. 6, параграф 1 от Регламента и не им противоречат.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е частично процесуално допустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният

орган проверява предпоставките за допустимост на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните или липсата на положителна/и такава е условие за недопустимост на искането. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на правен интерес на заявителя/жалбоподателя.

В тази връзка се налага извода, че жалбата е процесуално недопустима по отношение на жалбоподателката С.С., тъй като видно от съдържанието на жалбата се касае за неправомерно обработване на лични данни на Ж.С., но не и такива на С.С., следователно за последната липсва правен интерес от подаване на жалбата, който по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е задължителна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ.

Извън материалния обхват както ЗЗЛД, така и на Регламента, е обработването на лични данни от физически лица в рамките на изцяло лична дейност или дейност в рамките на домакинството, която няма връзка с професионална или търговска дейност.

В тази връзка и по аргумент от чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, респективно чл. 2, § 2, буква „в“ от Общия регламент за защита на личните данни, жалбата е процесуално недопустима в частта ѝ насочена срещу Г.Т., А.Г. и Б.М. – физически лица които нямат качеството на администратори или обработващи личните данни на жалбоподателката Ж.С.

Жалбата в частта ѝ подадена от Ж.С. срещу адвокат *** от БАК е допустима - подадена до компетентен орган, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна адвокат *** - администратор на лични данни по смисъл на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката съдържащи се в личната ѝ карта, чрез „снемане на лични данни“ от документа за самоличност.

По изложените съображения, на проведено на 17.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за частично допустима и като страни в производството са конституирани : жалбоподател – Ж.С. и ответна страна – адвокат ***.

Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени. Страните са информирани за разпределянето на доказателствената тежест в процеса и възможността да ангажират допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си.

На проведено на 28.11.2018 г. открито заседание жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателката редовно уведомена – не се явява не се представлява. Депозира по електронен път две молби ППН-01-171#20/28.11.2018 г. и ППН-01-171#21/28.11.2018 г. с идентично съдържание, за отлагане на заседанието поради невъзможност да присъства по лични причини. Направени са доказателствени искания в 8 точки.

Ответната страна – адвокат *** – редовно уведомена, явява се лично и оспорва жалбата. Моли Комисията да остави без уважение молбата на жалбоподателката за отлагане на заседанието. Адвокат *** твърди, че дадените от жалбоподателката обяснение по случая пред различни институции са противоречиви и различно интерпретирани от г-жа С. и в тази връзка представя и Комисията приема извлечения от съдебни протоколи от НЧХ 310/2018 г. по описа на БРС.

По искане на ответната страна Комисията допуска събирането на гласни доказателства и след снемане на самоличността им разпитва свидетелите А.Г. и Г.Т. относно изложените в жалбата факти и обстоятелства и кредитира изцяло свидетелските им показания като логични, последователни и безпротиворечиви.

Комисията оставя без уважение, като неотнормено към предмета на спора искането на жалбоподателката за допускане до разпит като свидетел на Р.С. – управител на БСЧИГПДП, предвид обстоятелството, че същата не е очевидец на обстоятелствата свързани с обработването на личните

данни на жалбоподателката. Отделно от това ирелевантни за спора са фактите, които жалбоподателката желае да докаже с разпита на г-жа Р.С., а именно тези свързани с нейното физическото, психическото и емоционалното състояние, след случилото се. По същите съображение направеното искане за допускане „на техническа експертиза на запис с гласа на адвокат *** от случилото се него ден минути по-късно, когато дойде г-жа Р.С.“, е оставено без уважение, като неотнормимо към спора, предмет на жалбата пред КЗЛД.

Комисията оставя без уважение и искането за допускане до разпит на свидетели, които не са индивидуализирани в подадените от жалбоподателката две молби, същите определени като „свидетелите чиито писмени сведения ви прилагам“. Предвид обстоятелството, че към молбите не са приложени доказателства, в това число и писмени сведения, индивидуализирането на тези лице е обективно невъзможно, още повече, че в молбите не са посочени фактите и обстоятелствата за които ще бъдат разпитвани. Алтернативно направеното искане да се приемат техните показания, също е оставено без уважение с аргументи, че такива и към настоящия момент не са депозираны пред Комисията. Следва да се отбележи, че в Комисията не са депозираны и посочените в молбите на г-жа Ж.С. „диск със записи“ и доказателства за заболяването на бащата на жалбоподателката.

Комисията оставя без уважение, като неотнормими към предмета на спора и исканията за събиране на писмени доказателства, а именно заключения между жалбоподателката и БСЧИГПДП граждански договор и цялото ѝ досие, както и жалба подадена от жалбоподателката до Районна прокуратура Б. с вх. № ***, ведно с цялата прокурорска преписка към нея.

Комисията оставя без уважение и искането на жалбоподателката за назначаване на служебен адвокат и отправяне на такова искане към САК, с оглед обстоятелството, че не са налице сочените в чл. 22, ал 1 от Закона за правната помощ предпоставки за това. В производствата по ЗЗЛД не е задължително предвидена адвокатска защита, резервен защитник или представителство на страните. Представителството е по общия ред предвиден в АПК – чл. 18 и ГПК - чл. 32, а участието на представител на страната по пълномощие не е задължително. Следва да се отбележи, че искането за назначаване на такъв защитник следва да бъде упражнено лично от лицето нуждаещо се от такъв по реда на ЗПП, като представи пред НБПП доказателства, че страната няма средства. С оглед обстоятелството, че в молбите на г-жа С. не се сочи, че не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение се налага извода, че не са налице и останалите предпоставки по чл. 22 от ЗПП за предоставяне на правна помощ.

Комисията намира искането на жалбоподателката за допускане до разпит на С.С. за допустимо и предвид обстоятелството, че същата е била очевидец на твърдените в жалбата факти и обстоятелства, предмет на производството, я допуска до разпит при режим на довеждане от страна на жалбоподателката за следващо заседание на Комисията.

В тази връзка и с оглед равенството на страните в производството за събиране на гласни доказателства, Комисията насрочва открито заседание на 19.12.2018 г. за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени.

На проведено на 19.12.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Ответната страна – редовно уведомена, явява се лично и оспорва жалбата. Моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна. Представя подробни писмени бележки по съществото на спора.

По-късно в заседанието се явява жалбоподателката и поддържа жалбата. В заседанието се явява и свидетеля С.С. – майка на жалбоподателката, която след снемане на самоличността ѝ е разпитана относно изложените в жалбата факти и обстоятелства, предмет на производството, а именно относно снемане на данни от личната карта на жалбоподателя. Въпреки наличието на роднинска връзка между жалбоподателя и свидетеля С.С., Комисията кредитира дадените от г-жа С.С. свидетелските показания по предмета на жалбата, като логични, последователни и безпротиворечиви.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-171/20.11.2018 г. е неоснователна в частта насочена срещу адвоката ***.

Страните не спорят, че жалбоподателката Ж.С. е активист и сътрудник в БСЧИГПДП с ЕИК ***** със седалище и адрес ****. Не е спорно също, а и от събраните по преписката гласни доказателства се установи, че на 18.07.2017 г. адреса на сдружението е посетен от Г.Т., Б.М. и А.Г. и адвокат ***, по повод гражданско-правен спор между сдружението и физическите лица за възстановяване на сума в размер на 3 600 лв. на А.Г., преведена по сметка на сдружението, но неизползвана (по твърдения на физическите лица) по предназначение – да погаси част от задължение на Г.Т. Видно от събраните по преписката доказателства, в частност Постановление 08.05.2018 г. на Апелативна прокуратура – Б. и приложени писмени сведения от Ж.С. и С.С. е наличието на създадена се между Ж.С. и Г.Т. конфликтна ситуация породена от отказ на служителката да представи документи съдържащи се в сдружението и касаещи спора между страните. Твърденията на страните и последващите предприети от тях действия, включително такива за сезиране на органите на МВР и Прокуратура, както и произнасянето на Апелативна прокуратура – Б., свидетелстват за обтегнати отношения между сдружението, в това число и служителката – Ж.С., от една страна и Г.Т. и А.Г. – от друга, както и за съмнения и липса на доверие от страна на г-н Г.Т. и г-н А.Г. в действията на сдружението – неговия председател и служители.

Не е спорно, че при посещението в офиса на дружеството на 18.07.2018 г., документа за самоличност – личната карта на жалбоподателката е представен на адвокат *** за справка относно самоличността на лицето и след това е върната на г-жа С. Не са ангажирани доказателства, а и липсват твърдения, адвокат *** да е обработила по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД (нормата действаща към дата на твърдяното нарушение) личните данни съдържащи се в документа за самоличност на жалбоподателката. Съгласно цитираната разпоредба „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От събраните по преписката доказателства обаче не се установи извършването на действия с автоматични или неавтоматични средства от страна на адвоката *** по отношение на съдържащите се в личната карта данни, които да се квалифицират като „обработване“ по смисъла на закона.

В конкретния случай в жалбата се съдържат твърдения, че г-жа С. не е давала съгласието си „за снемане“ на лични данни от документа за самоличност, нито съгласие за писменото или устното им обработване от страна на адвокат ***. Липсват обаче твърдения адвокат *** да е обработила съдържащите се в документа лични данни. От събраните по преписката гласни доказателства се установи, че адвокат *** е взела личната карта на лицето само и единствено за справка, без да сменя/записва данни от нея. Нещо повече – в жалбата се твърди, че не адвокат ***, а трето лице Г.Т. – е този който си е записал на лист данни от личната карта на г-жа С., след което „си ги прибра в джоба“ по данни на жалбоподателката и свидетелски показания на г-жа С. От кредитираните в производството гласни доказателства се установи, че адвокат ***, не е записвала данни от личната карта на жалбоподателката, нито пък такива са ѝ предоставяни от г-н Г.Т. В тази връзка и само за пълнота следва да се отбележи, че твърденията на жалбоподателката за записване на лични данни от личната ѝ карта от г-н Г.Т. са оспорени от адвокат ***, Г.Т., А.Г. и Б.М.

От събраните по преписката доказателства не се установи извършено на 18.07.2017 г. нарушение от страна на адвокат *** относно обработване на съдържащи се в личната карта на жалбоподателката

лични данни, а обстоятелството дали документът е бил иззет за извършената справка със или без съгласието на лицето са извън компетентността на Комисията, въпреки, че доказателства по преписката свидетелстват за доброволния характер на предоставянето на документа за самоличност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД приема жалба № ППН-01-171/20.11.2017 г. за процесуално недопустима по отношение на жалбоподателката С.С., предвид липсата на правен интерес на лицето и прекратява административното производство по отношение на тази част от жалбата.

2. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, респективно чл. 2, § 2, буква „в“ от Общия регламент за защита на личните данни приема жалбата за процесуално недопустима в частта ѝ насочена срещу Г.Т., А.Г. и Б.М. и прекратява образуваното производство по отношение на тази част от жалбата.

3. Остава без уважение, като неоснователна, жалба ППН-01-171/20.11.2017 г. в останалата ѝ частта насочена срещу адвокат *** от БАК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-17-723/2018 год. гр. София, 22.02.2019 г.

ОТНОСНО: *Принципен подход на КЗЛД по отношение на представените за одобрение проекти на кодекси за поведение*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венцислав Караджов, Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на 15.02.2019 г., при разглеждането на искане с вх. № НДМСПО-17-723#5/31.10.2018 г. установи, че след започването на прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) на 25 май 2018 г., в КЗЛД са постъпили за одобрение 11 проекта на кодекси за поведение по смисъла на чл. 40 от Общия регламент. От тях 10 са върнати на вносителите поради констатирани пропуски и несъответствия с нормативните изисквания на чл. 40 и чл. 41 от на Регламент (ЕС) 2016/679, както и с приетите и публикувани от КЗЛД критерии и процедури, а един от тях е все още в процедура по разглеждане. Впоследствие, в комисията са внесени за повторно разглеждане 4 проекта на кодекси за поведение, в които според вносителите им са отразени направените от надзорния орган забележки и препоръки.

Законът за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИД ЗЗЛД), приет на второ четене на 24.01.2019 г., но все още необнародван, предвижда в чл. 14а, че условията, редът и критериите за одобряване на кодексите за поведение ще се определят с Правилника за дейността на КЗЛД, а изискванията за акредитация на наблюдаващ орган в съответствие с чл. 41 от Общия регламент ще бъдат разписани с наредба, приета от комисията.

При така описаната ситуация, е налице обективна пречка за формално одобряване на кодекси за поведение по реда на чл. 40, пар. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679. В същото време, предвид значителния обществен интерес към този важен инструмент за практическо прилагане на Общия регламент, илюстриран и от големия брой подадени проекти, е удачно да се установят възможностите за действие на КЗЛД с цел придаване на положителна динамика на процеса при пълно зачитане на актуалната нормативна рамка. В тази връзка КЗЛД приема принципен подход по отношение на представените за одобрение проекти на кодекси за поведение.

Правен анализ:

Кодекс за поведение по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 е доброволен инструмент, който има за цел да улесни ефективното прилагане на регламента, както и да спомогне за доказването на факта на спазване на нормативните изисквания в съответствие с принципа за отчетност, като се отчитат особеностите на обработването на данни в определени сектори или професии. Той се изготвя за отделна категория администратори/обработващи лични данни (АЛД/ОЛД), по-специално ако същите принадлежат към един и същ сектор или бранш.

Общият регламент вменява на надзорните органи задължението да насърчават съставянето на кодекси за поведение, като се вземат предвид особеностите на обработването на данни в определени сектори и специфичните потребности на микропредприятията и малките и средните предприятия. Задължение на КЗЛД е да даде становище дали проект за кодекс, негово изменение или допълнение съответства на Регламента и да одобри този проект на кодекс, негово изменение или допълнение, ако установи, че той осигурява достатъчно подходящи гаранции. Едновременно с това, КЗЛД има правомощието да акредитира орган за наблюдение на кодекс за поведение.

С цел създаване на улеснение при изготвянето на кодексите за поведение, през юли 2018 г. КЗЛД прие и публикува критерии и процедури по одобряване на кодекси за поведение. Приетите критерии и процедури уточняват нормативните изисквания на регламента, за да се подпомогне еднаквото им разбиране и прилагане при изготвянето на кодекси за поведение. В допълнение, на 12.02.2019 г. Европейският комитет за защита на данните (ЕКЗД) прие Насоки относно кодексите за поведение и наблюдаващите органи, като предстои обществено обсъждане на документа преди окончателното му приемане от комитета.

Елементите на процедурата по одобряване на кодекси за поведение, които изискват по-специално внимание, са следните:

На първо място, процедурата по одобряване на кодекс за поведение с обхват единствено на територията на една държава членка на ЕС се развива изцяло пред националния надзорен орган без да се налага прилагането на механизма за съгласуваност по Общия регламент (чл. 40, пар. 6 от регламента). В тази връзка следва да се отбележи, че всички представени пред КЗЛД проекти са с национален обхват и не предвиждат трансгранично обработване на лични данни.

На второ място, независимо, че Общият регламент не е напълно ясен по въпроса, категоричното разбиране както на ЕКЗД, така и на КЗЛД е, че наличието на акредитиран орган по наблюдение по смисъла на чл. 41 от Регламент (ЕС) 2016/679 е задължително условие за окончателно одобряване на кодекс на поведение на непублични администратори или обработващи лични данни (*conditio sine qua non*). В същото време, по силата на чл. 41, пар. 3 от Общия регламент, проектокритериите за акредитацията на такъв орган следва да бъдат одобрени от ЕКЗД в съответствие с механизма за съгласуваност.

При тази ситуация, единствената възможност да се продължи работата по проектите на кодекси за поведение е КЗЛД да вземе отношение само по съдържанието на съответния кодекс, на основата на нормативните изисквания в чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679 и критериите на КЗЛД, при отчитане и на Насоките на ЕКЗД, без да прави оценка на този етап на предложениия наблюдаващ орган.

Като се има предвид, че производството по чл. 40, пар. 5 от Регламента е двуфазно и включва на първи етап становище за съответствие с регламента и едва след това одобрение на акредитиран орган за наблюдение, **поради липсата на необходимите нормативни условия за формално одобрение по смисъла на същия текст, актът на комисията би могъл да бъде само становище, не и решение.** В същото време, последният етап от фактическия състав на одобрението – акредитиране на наблюдаващ орган, следва да бъде отложен до обнародването на наредбата по чл. 14а от ЗИД ЗЗЛД и съгласуване на критериите от ЕКЗД по механизма за съгласуваност.

Ползите от подобен принципен подход се изразяват на първо място в осигуряването на положителна динамика на процеса, независимо от обективните нормативни ограничения. Разделянето във времето на процеса на одобряване на съдържанието на кодекса от процеса на акредитиране на наблюдаващ орган позволява по-добре разпределение на натоварването на експертния състав, ангажиран с процеса. Не на последно място, този подход осигурява по-голяма яснота за вносителите какво се очаква от тях и кога ще могат да се възползват изцяло от съответния кодекс.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 58, пар. 3, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Независимо от обстоятелството, че ЗИД ЗЗЛД и предвидените от него подзаконови актове все още не са влезли в сила, Комисията за защита на личните данни продължава разглеждането на проекти на кодекси за поведение по смисъла на чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679, чиито териториален обхват е ограничен единствено до Република България и не включват трансгранично обработване на лични данни.

2. Като се има предвид, че производството по чл. 40, пар. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 е двуфазно, първоначалното становище ще бъде относимо единствено до съответствието на съдържанието на даден кодекс с Общия регламент.

3. При положително становище относно съответствието на съдържащите се в кодекса правила с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, окончателното му одобрение с решение на КЗЛД по реда на чл. 58, пар. 3, б. „г“, вр. чл. 40, пар. 5 от регламента, и съответно пълният му правен ефект като инструмент за демонстриране и доказване на съответствие с изискванията на приложимото законодателство в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността, ще бъдат възможни само след акредитиране на орган за неговото наблюдение по реда на чл. 41 от Общия регламент.

Гласували петима членове на КЗЛД – Венцислав Караджов, Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева – **за**, Веселин Целков - **против**.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-32/17.01.2019 г.
гр. София, 06.02.2019 г.**

ОТНОСНО: Приложение на Регламент (ЕС) 2016/679 при събирането на дарения за лечение посредством групи във „Фейсбук“

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.01.2019 г., разгледа искане за становище с вх. № НДМСПО-01-32/17.01.2019 г. от г-н С.Х., председател на УС на фондация „Граждани срещу бюрокрацията“, с което информира, че основна цел на представляваната от него организация е намаляването на бюрократичната тежест в администрацията. Основен проект на фондацията е **** – платформа за безплатни документи в Европа.

Във фондацията са постъпили сигнали, свързани със събирането на дарения за лечение на хора посредством групи във „Фейсбук“. В тях се публикуват медицински документи, съдържащи данни за здравословно състояние. Добавя, че въпреки забраната, визирана в чл. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), в коментари под постове потребители изрично настояват лицата или техните родители да публикуват тези документи, често без заличени лични данни.

С оглед на горното, г-н С.Х. счита, че тази практика създава предпоставка за измами и поставя въпроса дали е редно да бъдат публикувани в интернет медицински документи, съдържащи данни за здравното състояние на физическите лица.

Правен анализ

Законът за здравето (ЗЗдр) е нормативният акт, уреждащ обществените отношения, свързани с опазването на здравето на гражданите. Съгласно чл. 27 от ЗЗдр, здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

В конкретния случай, искането за становище е свързано с обработването на данни, които попадат в обхвата на легалната дефиниция по чл. 4, § 1, т. 15 от Общия регламент, а именно „данни за здравословното състояние“ на субекта на данни, които са свързани пряко с физическото и психическото здраве на физическото лице и/или с предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние.

Публикуването на медицински документи от страна на физическите лица или от техни близки – родители на деца и др., представлява обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, визирана в чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Трябва да се има предвид, че Общият регламент, в чл. 9, § 1, въвежда забрана за обработване на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, **данни за здравословното състояние** или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице.

Данните за здравословното състояние се явяват **специална категория лични данни** по чл. 9 от Общия регламент и изискват засилена защита на правата и свободите на съответните субекти на данни. Разпоредбата на чл. 9, § 2 от Общия регламент допуска законосъобразна обработка на подобни специални категории лични данни при определени условия, визиращи в букви „а“ до „й“ от същия текст.

Съобразно изложената по казуса фактическа обстановка, даренията за лечение се събират посредством групи във „Фейсбук“. Социалната мрежа „Фейсбук“ също има достъп до лични данни на своите потребители. Възможни са три хипотези на законосъобразно обработване на чувствителни лични данни в конкретния случай:

На първо място, това са случаите, при които администраторът на сайта е този, който извършва самото публикуване на документите, съдържащи здравна информация. В тази хипотеза, единственото приложимо основание за законосъобразното обработване на лични данни е чл. 9, § 2, буква „а“ от Общия регламент – субектът на данните е дал своето изрично съгласие.

На второ място е случаят, когато лицето само публикува медицинската документация, отнасяща се до неговото заболяване. Тогава се прилага хипотезата на чл. 9, § 2, буква „д“ – чувствителните лични данни са направени обществено достояние от субекта на данните.

На последно място, можем да очертаем хипотезата, в която здравната информация е публикувана от роднини на болното лице. Последното е свързано със защитата на неговите жизненоважни интереси, обусловена от непосредствената заплаха за живота му и реалната заплаха, която съществува, ако не се окаже навременна медицинска помощ. Приложимото основание за обработване на лични данни тогава е чл. 9, § 2, буква „в“ – обработването е необходимо, за да се защитят жизненоважните интереси на субекта на данните, когато той е физически или юридически неспособен да даде съгласието си.

Във всички случаи, независимо от това коя от трите хипотези се разглежда, трябва да бъде отчетен фактът, че става въпрос за данни, които са особено чувствителни и за които се полага специална защита, тъй като контекстът на тяхното обработване би могъл да създаде значителен риск за основните права и свободи на засегнатото физическо лице. Администраторът на лични данни трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, отчитайки техническия прогрес, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете, които могат да произтекат. Той следва също така да е в състояние да докаже, че обработването е в съответствие с Общия регламент.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, пар. 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни прие следното

СТАНОВИЩЕ

Публикуването на здравна информация, съдържаща се в медицинска документация, с цел набиране на средства за лечение чрез групи във „Фейсбук“, съставляваща специални категории данни по смисъла на чл. 9, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 е законосъобразно, ако се осъществява при хипотезите на чл. 9, § 2, букви „а“ (наличие на изрично съгласие на субекта на данните), „в“ (защита на жизненоважните интереси на субекта на данните, в случаите на обективна невъзможност от негова страна да даде съгласието си) или „д“ (личните данни са направени обществено достояние от субекта на данните).

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № НДМСПО-01-1180/11.12.2018 г.

гр. София, 04.02.2019 г.

ОТНОСНО: *Изясняване на връзката „администратор – обработващ“ между НЗОК и аптеки, сключили договори с нея, по повод прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.01.2019 г., разгледа искане за становище /вх. № НДМСПО-01-1180/11.12.2018 г./ от г-жа В.В.К., в качеството ѝ на управител на „С.“ ЕООД. Дружеството е с предмет на дейност търговия на дребно с лекарствени продукти. Г-жа В.В.К. информира, че „С.“ ЕООД е едноличен собственик на капитала на 11 други дружества със същия предмет на дейност. В рамките на обичайната си търговска дейност „С.“ ЕООД и дъщерните му дружества са открили и поддържат работата на 31 броя аптеки под търговското наименование „С.“ (Аптеките).

С оглед на горното, ръководството на „С.“ ЕООД цели да инициира кореспонденция между Аптеките и НЗОК, чрез която да бъде изяснено каква роля заема НЗОК спрямо Аптеките по отношение на личните данни на пациенти и медицински специалисти, съдържащи се в рецептите, които Аптеките изпълняват и чиито лични данни Аптеките изпращат на НЗОК по силата на Договор за отпускане на лекарствени продукти, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК (Договора).

Г-жа В.В.К. посочва следните факти и обстоятелства, които според нея следва да се вземат предвид:

1. чл. 7 от Наредба № 4 от 4.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти (Наредба 4) съдържа нормативните изисквания за съдържанието на рецептата. Сред тези изисквания се включват лични данни като имената на лекаря, който изписва рецептата, имена, възраст, адрес и други лични данни за пациента.

2. При приемането на рецептите работещите в Аптеките магистър - фармацевти правят различни видове обработки на тези данни – проверяват ги, съхраняват ги, изпращат ги на НЗОК.

3. Отношенията между НЗОК и Аптеките се регулират с договор, като чл. 20, ал. 1, т. 3 от Договора за 2018 г. например предвижда, че Аптеките трябва да представят на НЗОК екземпляри от изпълнените рецепти. Аптеките не могат да договарят условията на този договор и той се подписва в текста, който е приет по силата на чл. 45, ал. 15 от Закона за здравното осигуряване.

Съгласно действащите разпоредби на Общия регламент относно защитата на данните, НЗОК и Аптеките са администратори на лични данни, всеки действащ на собствено основание, за различните видове обработки, които правят. В конкретния случай на подписан Договор между аптека и НЗОК обаче аптеката, по силата на Договора, е длъжна да изпраща на НЗОК рецептурни бланки и различни отчети, които съдържат лични данни. Дори и типовия софтуер, който аптеките ползват, трябва да бъде съобразен с изискванията на НЗОК - чл. 14 от Договора.

Разбирането на дружеството е, че в случаите, когато аптека обработва лични данни, които обработки са ѝ възложени с Договора, тя действа като обработващ на НЗОК, а последната е администратор. Това е така, защото обработките на лични данни, предвидени в договора, се правят от аптеката. Аптеката не би ги правила, ако не ѝ бяха възложени с Договора. Целите и средствата за обработката (включително софтуера) се определят от НЗОК, а Аптеките са просто изпълнител.

С оглед на горното и предвид отношенията, които Аптеките имат с НЗОК, г-жа В.В.К. моли КЗЛД да се произнесе по отношение на обработката на лични данни – изпращане на рецепти и отчети съдържащи лични данни от Аптеките към НЗОК и други обработки по силата на Договора. В допълнение, молбата е да бъдат информирани дали с оглед на така представените отношения Аптеките следва да бъдат обработващи на лични данни по отношение на НЗОК за тези конкретни обработки, произтичащи от Договора.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

Концепцията за администратор и обработващ лични данни е въведена с Директива 95/46/ЕО и е доразвита с новата европейска правна рамка за защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция, визирана в чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, **администратор** „означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка“.

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно юридическо или физическо лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или за цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни или модифицирани в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вмениява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

От друга страна, **обработващият** лични данни е „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която **обработва лични данни от името на администратора**“ (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между фигурите на администратора и обработващия се състои в това, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора на лични данни, т.е. **правните последиците от обработването на личните данни настъпват директно в правната сфера на администратора**.

Отношенията администратор – обработващ се уреждат с договор или с друг правен акт съгласно правото на ЕС или правото на държава членка, който регламентира предмета и срока на действие, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни и правата и задълженията на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Поначало, администраторът може да възлага на обработващ дейности по обработка на лични данни, за които самият той има **правна възможност** да извършва, но поради различни причини от организационно, техническо, финансово или друго естество е преценил, че е по-подходящо да се извършват от фигурата на обработващия. В този ред на мисли следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента (теза изразена в редица становища на КЗЛД).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документирано нареждане от страна на администратора / арг. чл. 28, § 3, б. „а“ вр. с чл. 29 от Общия регламент/. В случаите, когато е необходимо назначаването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, § 2 от Общия регламент, обработващият също поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, § 10 от Общия регламент изрично предвижда, ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Разпределението на ролите и отговорностите между администратора и обработващия има една основна цел, а именно да гарантира, че обработването на лични данни протича в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно осигурява защита на правата на физическите лица – субекти на данни.

Правоотношението между аптеките и НЗОК е строго регулирана дейност, уредена със Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и Наредба № 4 от 4 март 2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, издадена от министъра на здравеопазването.

В тази връзка, разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от Наредба № 4 предвижда, че отпускането на лекарствени продукти от аптеки, работещи по договор с НЗОК, се извършва в съответствие с тази наредба и с условията и реда за сключване на индивидуални договори по чл. 45, ал. 15 от ЗЗО.

Посочените договори са с предварително и едностранно зададена форма и съдържание, което не подлежи на изменение от страна на аптеките. За страните по договора (Аптеките и НЗОК) са предвидени права и задължения, които са в пряка връзка с реализирането на предмета на договора, а именно отпускането на лекарствени продукти.

Няма съмнение, че изпълнението на задълженията за страните по договора е свързано с дейности по обработка на лични данни на пациенти, медицински специалисти и фармацевти, чиито данни следва да се предоставят под формата на различни документи на НЗОК. Договорът предвижда задължения за аптеките, които обаче не следва да се квалифицират като „възлагане“, което е основният отличителен белег за отношението администратор – обработващ лични данни / арг. чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679/. Напротив, въпросните задължения имат публичноправен характер за аптеката, независимо че същата е търговско дружество. На практика, независимо от наименованието му, договорът между НЗОК и съответната аптека има характер на **нормативен административен акт**, който допълва императивната правна уредба на тази строго регулирана дейност. Аналогична е ситуацията и с Националния рамков договор, който по силата на чл. 4а от ЗЗО също се явява нормативен административен акт, който има действие на територията на цялата страна за определен срок и е задължителен за НЗОК, изпълнителите на медицинска помощ, осигурените лица и осигурителите.

В допълнение, специалното законодателство в сферата на здравеопазването (законово и подзаконово), предвижда редица задължения, мерки, механизми, ред и условия за обработка и защита на личните данни, които не могат да бъдат дерогирани с договор между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Договорът между НЗОК и аптеките, който урежда отношенията между тях на основание Закона за здравното осигуряване и Наредба № 4 от 4 март 2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, издадена от министъра на здравеопазването, не води до възникване на правоотношение администратор – обработващ лични данни по смисъла на чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679. Въпросният договор има характер на нормативен административен акт, който допълва императивната правна уредба в тази област.

2. По принцип дружествата, които предоставят услуги при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата и под контрола на изрично определени публични органи, не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Наред с това, специалното законодателство в сферата на здравеопазването предвижда редица задължения, мерки, механизми, ред и условия за обработка и защита на личните данни, които не могат да бъдат дерогирани с договор по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-8/04.01.2019 г.
гр. София, 04.02.2019 г.**

ОТНОСНО: *Видео излъчване на живо (live streaming) на заседания на общински съвет, чрез мобилни устройства на присъстващи граждани.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.01.2019 г., разгледа искане за становище /вх. № НДМСПО-01-8/04.01.2019 г./ от Община Р., в което се поставя въпрос относно законосъобразността на действията по видео излъчване на живо (live streaming) на заседанията на общинския съвет чрез мобилни устройства на присъстващи граждани в контекста на приложение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1, изр. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) – „Заседанията на общинския съвет и на неговите комисии са открити“.

Правен анализ:

Законът за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) урежда реда и условията за функциониране на органите на местното самоуправление и местната администрация. Местното самоуправление е израз на правото и реалната възможност на гражданите и избраните от тях органи да решават самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност /арг. чл. 17 от ЗМСМА/.

Също така, органите на местното самоуправление и подпомагащата ги общинска администрация следва да осъществяват своята дейност при спазване на принципите за **откритост и достъпност**, прогласени в чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за администрацията (ЗА), който се прилага субсидиарно и за тях /арг. чл. 1, ал. 3 от ЗА/.

Разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗМСМА предвижда, че заседанията на общинския съвет и на неговите комисии са открити, като по изключение общинският съвет може да реши отделни заседания да са закрити. Откритото заседание е израз на **публичното начало** при осъществяване на функциите на органите на местното самоуправление.

Съгласно ал. 2 гражданите могат да присъстват на заседанията на общинския съвет и на неговите комисии, като заемат специално определените за тях места. Те имат право да се изказват, да отправят питання, становища и предложения от компетентността на общинския съвет, кмета или общинската администрация, представляващи обществен интерес, и да получават отговори по ред, начин и в срок, определени в правилника за организацията и дейността на общинския съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация /арг. чл. 28, ал. 3 вр. с чл. 21, ал. 3 от ЗМСМА/.

Материалният обхват на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД) предвижда, че той се прилага за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни /арг. чл. 2 от ОРЗД/.

От друга страна, извън материалния обхват на регламента остават дейности по обработване на лични данни от физическо лице в рамките на изцяло лични или домашни занимания, при условие че нямат връзка с професионална или търговска дейност /арг. чл. 2, § 2, б. „в“ вр. със съобр. 18 от ОРЗД/.

Съгласно чл. 4, т. 2 от ОРЗД „обработване“ на лични данни означава *„всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.“*

Във връзка с горепосоченото, несъмнено излъчването/предаването на заседанията на общинския съвет чрез мобилните устройства на присъстващите граждани представлява действие по обработване на лични данни, чрез което се разпространява образ и/или звук на лицата, участващи в заседанието.

Видео стриймингът е метод за предаване на данни чрез интернет, като същият е насочен към неопределен кръг от лица, които могат да ги достъпват. Технически възможно е наред с излъчването на живо да се прави едновременно и видеозапис, който може да се съхранява в самото устройство или в „облачно“ пространство.

С оглед на факта, че общинският съвет разглежда въпроси от местно значение, както и при отчитане на принципите, при които функционира (откритост, достъпност и публичност), може да се направи извод, че излъчването на живо на негово открито заседание чрез мобилните устройства на гражданите, участващи в него, би могло да се приеме като обработване в изпълнение на задача от обществен интерес /арг. чл. 6, § 1, б. „д“ от ОРЗД/, което е едно от алтернативните основания за законосъобразност на обработването на лични данни. В тази връзка, следва да се отчита и обстоятелството, че вече има утвърдена практика в Република България за видео стрийминг на заседания на публични органи, напр. на Столичен общински съвет, Висш съдебен съвет и др.

В същото време, с оглед гарантирането на необходимите условия за ефективна работа на органите на местно самоуправление, допустимо и удачно е в правилника за организацията и дейността на общинския съвет да се предвидят конкретни правила, като напр. предварително уведомяване от гражданите за извършване на видеозаписи и излъчване на живо на откритите му заседания.

В допълнение, извършването на видеозапис (без излъчване на живо) от гражданин по време на открито заседание на общинския съвет и последващото му ползване единствено за негови лични и домашни нужди, следва да се квалифицира като дейност извън материалния обхват, предвиден в чл. 2 на ОРЗД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Излъчването на живо (live streaming) на открито заседание на общинския съвет чрез мобилните устройства на гражданите, участващи в него, би могло да се разглежда като обработване на лични данни в изпълнение на задача от обществен интерес /арг. чл. 6, § 1, б. „д“ от ОРЗД/ в контекста на прилагане на принципите за откритост и достъпност, въз основа на които органите на местното самоуправление упражняват своите функции.

2. Допустимо и удачно е в правилника за организацията и дейността на общинския съвет да се предвидят конкретни правила за извършване на видеозаписи и излъчване на живо на откритите му заседания.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-1174/10.12.2018 г.
гр. София, 11.01.2019 г.**

ОТНОСНО: *Искане за становище във връзка с определяне на качествата администратор и обработващ лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 09.01.2019 г., разглежда искане за становище /вх. № НДМСПО-01-1174/10.12.2018 г./ от „Б.С.М.Ц.“ ООД, гр. В., във връзка с възникнал казус при определяне на качествата „администратор“ и „обработващ“ лични данни, касаещ пораждането на правоотношение със застрахователно дружество, на чиито клиенти по застрахователни договори за обезпечаване на задължения, медицинският център предоставя услуги, а именно диференцирани прегледи и изследвания.

Медицинският център изразява становище, че в отношенията си със застрахователи действа в качеството на обработващ лични данни. В писмото се изтъква, че с едно от застрахователните дружества имат спор, като последното счита, че по аналогия следва да се приложи становището на КЗЛД (рег. № НДМСПО-17-604/20.06.2018 г.) по казуса с пощенския оператор „С.“ АД и медицинският център би следвало да има качеството на администратор на лични данни.

Поставя се въпросът, в какво качество (администратор или обработващ) медицинският център следва да сключи договор със застрахователното дружество.

Правен анализ:

Съгласно легалната дефиниция, визирана в чл. 4, т. 7 от Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679) „администратор“ *означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.*

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или за цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

„Обработващ лични данни“ е *„физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора“* (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора на лични данни, т.е. **последните от обработването на личните данни, настъпват директно в правната сфера на администратора**. Техните отношения се уреждат с договор ли с друг правен акт съгласно правото на ЕС или правото на държава членка, който регламентира предмета и срока на действие, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни и правата и задълженията на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документирано нареждане от страна на администратора /арг. чл. 28, пар. 3, б. „а“ вр. с чл. 29 от Общия регламент/. В случаите, когато е необходимо назначаването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, пар. 2 от Общия регламент, обработващият също поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, пар. 10 от Общия регламент изрично предвижда, ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Принципът на отчетност, визиран в чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори

по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

Поначало администраторът на лични данни може да „възлага“ на обработващ дейности по обработка, за които самият той има **правна възможност** да извършва, но поради различни причини от организационно, техническо, финансово или друго естество е преценил, че е по-подходящо да се извършват от фигурата на т.нар. обработващ.

Класически пример за възлагане на дейност по обработка на лични данни на обработващ, е задължението на работодателя за осигуряване на обслужване на работещите от служби по трудова медицина. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от *Наредба № 3 от 25.01.2008 г. за условията и реда за осъществяване дейността на службите по трудова медицина*, същите се създават от работодателя в рамките на предприятието или от самостоятелни юридически или физически лица, регистрирани по Търговския закон, по Закона за кооперациите или по Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Нещо повече, в ал. 4 е предвидено, че когато за работодателя е практически невъзможно сам да създаде служба по трудова медицина, той сключва договор със служба, регистрирана по реда на чл. 25в от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ).

В конкретния случай, дейността по обработване на лични данни във връзка с извършване на прегледи и изследвания не би могла да се извърши „от името“ на застрахователя (администратор), поради факта, че същите не могат да бъдат реализирани от него, а само от организация, имаща качеството „лечебно заведение“ по смисъла на Закона за лечебните заведения. В допълнение, видно от разпоредбата на чл. 95, ал. 1, т. 2 от Закона за лечебните заведения, същите могат да сключват договори със застрахователи. Посочените договори би следвало да се сключват между страните в качеството им на администратори на лични данни, а не на администратор – обработващ по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

Аналогична е тезата, изразена от КЗЛД в становищата ѝ относно качествата „администратор“ и „обработващ“ в пощенската и банковата дейност, като същите са публикувани на официалната ѝ интернет страница.

От друга страна и не на последно място, специалното законодателство в сферата на здравеопазването (законово и подзаконово), предвижда редица задължения, мерки, механизми, ред и условия за защита на здравната информация, съдържаща лични данни, които не могат да бъдат дерогирани с договор по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. В конкретния случай, дейността по обработване на лични данни във връзка с извършване на прегледи и изследвания не би могла да се извърши от името на застрахователя (администратор), поради факта, че същите не могат да бъдат реализирани от него, а само от организация, имаща качеството „лечебно заведение“ по смисъла на Закона за лечебните заведения.

2. Специалното законодателство в сферата на здравеопазването (законово и подзаконово), предвижда редица задължения, мерки, механизми, ред и условия за защита на здравната информация, съдържаща лични данни, които не могат да бъдат дерогирани с договор по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

3. Участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, както и приложимото спрямо нея законодателство, следва сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на правоотношение между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (77) 2019 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759